

வரகஷி

செய்து அனாவதீன்

எம்.எஸ்.எம்.அனஸ்

வரகவி
செய்கு அலாவுதீனும்
அவரது பாடல்களும்

தொகுப்பும் ஆய்வும்

எம். எஸ். எம். அனஸ்

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்

மெய்யியல் துறை

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்

இலங்கை

வெளியீடு :

முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள்

ராஜாங்க அமைச்சு, இலங்கை

453056

453056

- Title of the Book** : VARAKAVI
SHEIK ALAWDEEN PADALHAL
THOKUPPUM AIWUM
- Compiler & Editor** : M.S.M. ANES, M.A.,
SENIOR LECTURER
DEPARTMENT OF PHILOSOPHY
UNIVERSITY OF PERADENIYA
SRI LANKA
- Copyright** : Compiler & Editor
- Publishers** : OFFICE OF THE MINISTER OF
MUSLIM RELIGIOUS AND
CULTURAL AFFAIRS
34, MALAY STREET
COLOMBO - 2
SRILANKA
- Printers** : THREEYEM PRINTERS
MADRAS - 600 001.
PHONE : 52 50 28
- First Edition** : OCTOBER 1991

பொருளடக்கம்

I.	A prefatory note	7
II.	அணிந்துரை	11
III.	நன்றி உரை	14
IV.	முன்னுரை	16
V.	வெளியீட்டுரை	18
VI.	செய்கு அலாவுதீன் புலவரும் அவரது படைப்புகளும் - ஓர் ஆய்வு	19
1.	வாழ்க்கை	19
2.	இலக்கியப் பணி	33
3.	சமூக நோக்கு	57

பாடல்கள் இறைத்துதி

1.	இறை வாழ்த்து	66
2.	இல்லல்லாஹ் நாமம்	67
3.	சோதி ரகுமான்	68

நபி புகழ்

01.	தீன் பயிர் விளங்க	69
02.	மாதவரே	70
03.	வரம் வேண்டும்	71
04.	பாரும் யாறசூலே	72
05.	தூதர் கோனே	73
06.	நாதா மஹ்முதா	74
07.	ஹாமீம் நபி	75
08.	நபி கோவே	76
09.	எங்கள் ஹபீபே	77
10.	கருணைக் கடலே	78
11.	சகிமானே ஜெயம் பெறவே	79
12.	தாதா முஹம்மது	80
13.	ஹபீபே முஹம்மத்	81

14.	காரணரே	82
15.	யாறகுமான் தூதே	83
16.	முச்சுடரின் தீபம்	84
17.	துயரோதடி	85
18.	நீதி நபி	86
19.	ஆரணம் தரும் துரையே	87
20.	புண்ய நபி	88
21.	புண்ணியஞ் செய்யத்துணி	89
22.	ஹப் பிறகூல்	90
23.	சொர்க்கம் புரக்கும் மஹ்முதே	91
24.	வான்மதி அழைத்த கோவே	92
25.	அற்புத மாமுஹம்மதே	93
26.	முருசர்க்கரசே	94
27.	யாவே முஸ்தபாவே	95
28.	திவ்யரே தயாநிதியே	96
29.	ஆதியே என்ன செய்வேன்	97
30.	சூட்சத்திருமறை தந்த காரணரே	98
31.	கிருபை றகூல்	99
32.	மாதவர் மாமகிமை	100
33.	காசீம் நபியே	101
34.	ஆல நபியே	102
35.	அல்லாவின் தூதர்	103
36.	நெறியுறை நபி	104
37.	மனோகர நீதா	105
38.	நவமணி நாயகம்	106
39.	திருமணி	107
40.	சோதி முகம்மதே	108
இறை நேசர் புகழ்		
01.	முகிய்யதீனே	109
02.	கோமானே	110
03.	ஏழை முகம்பாருமே	111
04.	திருவே குருவே	112

05.	திருவரசர்	113
06.	வரந்தருவீர்	114
07.	அப்துல்காதிரே	115
08.	சற்குண முகிய்யதீன்	116
09.	பல்லாக்கெபாலியுல்லா	117
10.	நாகைப்பதி நாயகரே	118

ஞானம்

01.	ஆதியைச் சேரு	119
02.	ஒருவன் காவல்	120
03.	வல்வினையகல	121
04.	வையகமோகம்	122
05.	சுழிமுனை ஞானம்	123
06.	சொர்க்க வழி	124
07.	வழி ஒன்று	125
08.	காதல் வினை தீர	126
09.	தவநிலை	127
10.	எதற்கழுவேன்	128
11.	ஞானபோதம்	129
12.	சரநிலை	130
13.	பொய்வாழ்வு	131
14.	வாசியைப் பிடி	132
15.	ஆடு கூட	133

சமூகம்

01.	கோர வறுமை	135
02.	கலிகாலப் பஞ்சம்	136
03.	பஞ்சம்	137
04.	பஞ்ச காலம்	138
05.	சுகாதார விதிகள்	139
06.	சிறுமாணவர்	140
07.	எங்கள் பள்ளிக்கூடம்	141
08.	பல்கலை பயில்வோம்	142
09.	கல்வி முழங்கவே	143

10.	பொல்லாக் கலியுகம்	144
11.	கற்புடையாள்	145
12.	தவறணை தவறாக	146

வழி நடைச் சிந்து

01.	குதிரை மலைக் காரணச் சிந்து	147
02.	கப்பலடி ஒலி சிந்து	150
03.	சந்தனக் கூட்டுச் சிந்து	152
04.	கல்லடி தர்ஹா வழி நடைச்சிந்து	154
05.	எருமை தீவுக்கரைச் சிந்து	156
06.	புத்தள மாநகர் சந்தனக் கூட்டுச் சிந்து	158
07.	குதிரை மலை வழிநடைச் சிந்து	160
08.	அம்பல நகர் ஆடு கொடிச் சிந்து	162

பொது

01.	கலியுகக் கொடுவினை	164
02.	வாடினோர்க்குப் பாடினேன்	166
03.	முஸபர்பூர் புகம்பம்	167
04.	களிகம்படிக்கும் சிறப்பு	169
05.	பாசமும் மோசமும்	170
06.	மோசமகற்றிடுவோம்	171
07.	கற்பிட்டி நகர்	172
08.	மோக வெறி	173
09.	தவ வழி	174

குறிப்புகள்	175
ஆதாரங்கள் வழங்கியோர்	179
பொருளகராதி	181
அறப்புப்பதங்கள்	188

A PREFATORY NOTE

A principal object of the Office of the Minister of State for Muslim Religious and Cultural Affairs is the promotion and fostering of Muslim Religious and Cultural affairs. This involves a wide spectrum of activities ranging from the supervision of Mosques, Quran Madrasas, Arabic Colleges, the provision of Islamic religious texts, the maintenance of Muslim law structures in this country to the encouragement of Muslim arts and crafts. It is in the expectation of the fulfilment of these activities that His Excellency the President, Ranasinghe Premadasa, has entrusted me with this Portfolio and I believe that I have discharged these functions with some measure of acceptance and satisfaction.

Each community in Sri Lanka has its Cultural heritage which is an indissoluble part of the National cultural heritage of Sri Lanka. These separate cultural traditions form mosaic, valuable and unique in the total national heritage. That explains the particular unique texture of the National culture of Sri Lanka.

One of the most interesting cultural components of any community in the Island, is the folk tradition. From the very commencement of the high office of Presidency of Sri Lanka, His Excellency Ranasinghe Premadasa has committed himself to the maintenance, preservation and the bringing into light, these inchoate aspects of culture, such as folk literature. This many faceted cultural transformation has been possible only under the Executive Presidency of His Excellency Ranasinghe Premadasa, who symbolises in himself the entire Nation of Sri Lanka and in whom the people of this country, of all communities repose total confidence.

Folk literature is the songs, poetry, ballads and stories found on the lips of the ordinary townsman and the villager, but which is not given the permanence of print. Despite its

seeming impermanence, folk literature has an immediacy, an earthiness, a vigour that truly reflects the soul of the community from which it arises. It is well-known that the Islamic Tamil literature among the Muslims of Sri Lanka has a large number of such unprinted and unpublished works.

It is in this regard that the present work is being published. This book is a remarkable work by any standards. In the first place, it is composed by a blind poet. In the second place, it displays a mastery of Tamil metrical modes, particularly the sung lyric, which many sighted poets would be proud to possess. In the third place, the locale of the poet was the Puttalam District, which in Middle ages was a centre of Islamic culture and traditions.

The poet of this work is Sheik Alawdeen of Puttalam. Born in 1890 in the village of Karaithivu, about sixteen miles north of Puttalam, Sheik Alawdeen was not born with a silver spoon.

The Puttalam district, at that time was almost a frontier outpost, far from the administrative, social and political centre of Colombo. It had a considerable number of affluent Muslims, but the majority of the Muslims eked out a sparse existence on the land or on the sea.

These physical and economic constraints did not affect the religious or spiritual dimension of the Muslims of the Puttalam District. Their commitment to Islam was total ; their sense of Islamic identity was complete. In spite of the lack of sufficient formal educational institutions, they had a lively imagination and a background of Tamil language and literature. There was the practice of "Padam Keytal" by which groups of pupils gathered around a man of learning and learnt from him Tamil classics.

It was in such an environment that Sheik Alawdeen had his upbringing. It does not appear that he went to school; nor does it appear that he took part in the 'Padam Keytal'. But he

had mother-wit and innate intelligence. He was a born poet. He picked up and studied Islamic Tamil classics such as 'Seera Puranam' and 'Qutub Nayakam' ; he studied other classical texts such as 'Nala Venba' and 'Kalladam'. Since his sight was nothing to go by, he had those texts read to him by his friends and the group of literary followers who had attached themselves to him.

By his twentieth year, Sheik Alawdeen had married and settled down. But marriage brought him added financial burdens. Sheik Alawdeen's talents were his knowledge of Tamil literature and grammar and the gift for song-making. Fortunately, the Puttalam District of his time had a tradition of literary patronage. There were some affluent Muslims who, respecting his intellectual attainments helped him financially. There were the literary conversaziones in which men of letters assembled, read, interpreted and commented on classical Tamil texts, amidst an appreciative audience. The men-of-letters were financially compensated. All these pursuits helped to alleviate to some extent the incessant poverty of Sheik Alawdeen.

In the course of his life, which lasted only forty-eight years, Sheik Alawdeen had composed several works. These include 'Nava Vanna Kirthanaikal', 'Sara Nool' and 'Vali Nadai Schinthu'. During his life time, only 'Nava Vanna Kirthanaikal' appeared in print as a booklet of six pages. Others were extant as manuscripts.

Although Sheik Alawdeen was accomplished in the arts of the Tamil prosody, most of his poetry were lyrics, which could be set to music. There were several reasons for this practice of the poet. Some of the verses of Sheik Alawdeen were composed by him on the spot, at the request of some one or on suitable occasion. Most of his verses were sung by people as they went about their normal work. Sheik Alawdeen also uses a great deal of spoken Tamil words, as distinct from literary turns of speech. That had its advantages. While classical verse

structures, with their intricacy, cannot be long held in the memory without distortion, Sheik Alawdeen's poetry does not suffer from this danger. Because of this musicality and simple words, Sheik Alawdeen's poetry has been long retained in folk memory, making the compilation of his work less arduous than it would have been.

The present work is a compilation of this kind. It will be noticed that most of his verses are structured in narrative stanzas interspersed with chorus. This also enables it to be recited by several persons.

The themes of the poetry of Sheik Alawdeen are wholly Islamic. They emphasise the Islamic virtues of kindness, forbearance, total dependence on Allah. A group of his verses are addressed to the Prophet Muhammed (Sal) praising Muhammad (sal)'s qualities and as exemplar to mankind.

This book is thus a retrieval of a part of the folk tradition of the Muslims of Puttalam District, whose interest I have the privilege of being presently charged by His Excellency the President to look after.

These poems have been collected and compiled by Mr M.S.M. Anas, a University Lecturer with great devotion and labour. He has been helped in this task by a band of willing volunteers. I believe that this book will be of use to those interested in Tamil and Islamic Tamil literature and the literary traditions in Sri Lanka.

Sd/- - -

**Alhaj A.H.M. Azwer, M.P.
Minister of State for Muslim
Religious & Cultural Affairs.**

**34, Malay Street
Colombo - 2 - SRI LANKA
10.10.1991**

அணிந்துரை

முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் ராஜாங்க அமைச்சர்
கௌரவ அலஹாஜ் எ. எச். எம். அஸ்வர், எம். பி.

முஸ்லிம்களின் இலக்கிய பாரம்பரியம் மிகப் பழமையானது. இன்றும் வளர்ந்து வருவது. பதிப்பிக்கப்பட்ட நூல்கள் போக பதிப்பிக்கப்படவேண்டிய நிலையில் பல இஸ்லாமிய இலக்கியப்படைப்புகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. சில வாய் மொழி இலக்கியமாகவும் சில சுவடி வடிவமாகவும் இன்றோ நாளையோ என அழிவை எதிர்நோக்கி உள்ளன. இது எமக்கு வேதனை தரும் செய்தியாகும்.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய முயற்சியில் இலங்கை முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு மேலும் வளர்வதற்கும் அதன் எல்லைகள் இன்னும் விரிவடைவதற்கும் அழியும் நிலையில் உள்ள ஆக்கங்களை அச்சேற்றிப் பாதுகாப்பது முஸ்லிம் சமூகத்தின் பொறுப்பாகும். கலாசார அமைச்சு மட்டுமன்றி எழுத்தாளர்கள், இலக்கியவாதிகள், செல்வந்தர்கள், பொது மக்கள் இம்முயற்சியில் பங்குகொள்ள முன்வரவேண்டும்.

புத்தளத்தில் கரைத்தீவுக்கிராமத்தில் வாழ்ந்த அந்தகர் செய்கு அலாவுதீன் புலவரின் ஆக்கங்கள் இன்றுவரை முறையாக அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை. செய்கு அலாவுதீன் புலவரின் இலக்கிய ஆற்றலையும் கற்பனை வளத்தையும் பற்றி அறிஞர்கள் அவ்வப்போது கூறிவந்தனராயினும் அவரது ஆக்கங்களை ஒரு முழுத் தொகுதியாகக் காணும் வாய்ப்பு இதுவரை இலக்கிய உலகிற்குக் கிடைக்கவில்லை என்பது வருத்தத்துடன் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

புத்தளப் பிரதேசம் முஸ்லிம்கள் செறிந்துவாழும் வரலாற்றுப் புகழ் மிக்க பிரதேசம். இங்கு பல புலவர்கள் வாழ்ந்து இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் தமிழுக்கும்

அருஞ்சேவை செய்துள்ளனர். எனினும், புத்தள முஸ்லிம்களின் இலக்கிய மணம் அதன் எல்லைகளுக்கப்பால் பரவவேயில்லை.

புத்தளத்தில் வாழ்ந்த ஒரு பெரும் கவியின் படைப்புக்களை ஒரு முழுத் தொகுப்பாக வெளியிடுவதன் மூலம் மறைந்து கிடக்கும் இலக்கியச் செல்வம் வெளிப்படுத்தப்படுவதுடன் புத்தளத்தின் இலக்கிய மணமும் அதன் எல்லைகளுக்கப்பால் பரவும் வாய்ப்பும் கிடைக்கிறது.

20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலப்பகுதியைப் பெரிதும் மையமாகக்கொண்டு இயற்றப்பெற்ற கவி செய்கு அலாவுதீனின் பாடல்களிற் பல அவர் வாழ்ந்த காலச் சூழலுக்குரியவை. அல்லது அக்காலத்தைப் பிரதிபலிப்பவை. இவை நமது காலத்துக்குப் பொருந்தாமலிருக்கலாம். ஒரு காலத்து முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டு அம்சங்களை ஆராய்வோருக்கும் கற்போருக்கும் இந்த நூலும் இதில் அடங்கியுள்ள பாடல்களும் ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமையக்கூடியவை.

ஜனாப் எம்.எஸ்.எம். அனஸ் அவர்கள் கடந்த பத்து வருடங்களாக அரும்பாடுபட்டுச் சேகரித்த பாடல்களும் புலவர்பற்றிய வரலாற்றுத் தகவல்களும் இதில் அடங்கியுள்ளன. செய்கு அலாவுதீனின் பாடல்களை மட்டுமன்றி அவரது வரலாற்றையும் அவரது இலக்கிய ஆற்றலையும் புத்தளம், மன்னார்ப்பகுதிகளின் இலக்கிய பாரம்பரியத்தையும் அனஸ் அவர்கள் விரிவாக எடுத்துக் கூறியுள்ள இந்நூலின் முதற்பகுதி சிறப்பான பகுதியாக அமைந்துள்ளது.

கீர்த்தியிகு கீழ்க்கரையில் நடைபெற்ற ஐந்தாவது இஸ்லாமியத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டிலும் கவி செய்கு அலாவுதீனின் பாடல்கள் சிலவற்றைக் கொண்ட ஒரு அறிமுக நூலை எமது அமைச்சு வெளியிட்டு வைத்ததையும் இங்கு நினைவுகூருவது பொருத்தமாகும்.

“மனித உரிமைகள் உட்பட அரசியல் அமைப்பில் வழங்கப்பட்டுள்ள எல்லா உரிமைகளையும் முஸ்லிம்கள் அடைய வேண்டும் ; அனுபவிக்க வேண்டும்.”

என்ற கூற்றைப் பலதடவைகள் மொழிந்துள்ள அதிமேதகு ஜனாதிபதி ரணசிங்க பிரேமதாஸ அவர்களின் கருத்தை எமது கலாசார அமைச்சின் இவ்வகையான இலக்கியப்பணிகள் எப்போதும் கவர்ந்து வந்துள்ளன. அரசின் ஆதரவும் சமூகத்தின் ஒத்துழைப்பும் ஒன்று சேரும் போது பயனுள்ள பணிகள் பலவற்றை நாம் தொடரமுடியும்.

இந்நாட்டு முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டுச் சிறப்பையும் இலக்கிய ஆற்றலையும் உலகறியச் செய்யும் பணிகளை மேலும் தொடர எல்லாம்வல்ல அல்லாஹ் அருள்புரிவானாக. ஆமீன்.

அல்ஹாஜ் எ. எச். எம். அஸ்வர் (எம்.பி.)

இல. 34, மலேவீதி,

கொழும்பு - 02

21.9.1991/2.3.1412 ஹிஜ்ரி

நன்றியுரை

செய்கலாவுதீன் புலவரின் பாடல்களைக் கரைத்தீவில் சேகரிப்பதற்கும் புலவரை நேரடியாக அறிந்தவர்களை சந்திப்பதற்கும் முழு உதவிகளையும் செய்தவர் புலவரின் சீடர்களில் ஒருவரும் புலவரின் பேரபிமானியுமான கரைத்தீவு மதார்சாஹிப் அவர்களாவர். எனது முதல் நன்றி அன்னாருக்கே உரித்தாகவேண்டும்.

புத்தளம், இளம் முஸலிம் பட்டதாரிகள் சங்கம் 1984ல் இருந்து செய்கு அலாவுதீன் புலவரை மீட்டெடுப்பதை தனது முக்கிய குறிக்கோள்களில் ஒன்றாகக் கொண்டு செயல்பட முன் வந்தமை இத்துறையிற் கிடைத்த பெரிய உத்வேகமாக அமைந்தது.

பாடல்களைச் சேகரிப்பது, நேர்முக உரையாடல்களை ஒழுங்கு செய்வது முதலிய பலபணிகளில் எனக்கு உதவியாயிருந்த எம்.எச்.எம்.ராஸிக், எஸ்.ஆர்.எம். ஸலீம், இசட்.ஏ. ஸன்ஹிர், எம்.பி.இப்திகார் முஹம்மத், எல்.எல்.பி., ஏ.ஜி.எம். காமில், எஸ்.ஜி.எம்.எம்.அன்வர், எம்.எஸ்.எம். ஆரிபு ஆகியோருக்கு நன்றி தெரிவிப்பது எனது கடமை.

பாடல்கள் தொடர்பாகவும் நூல் வெளியீடு தொடர்பாகவும் நல்லாலோசனைகள் வழங்கி ஊக்கமளித்து வந்த கவிஞர் எம்.ஏ.எம்.ஜவாத் மரைக்கார் அவர்களுக்கும் பாடல்களைச் சீரமைக்கும்பணியில் உதவிவழங்கிய பேராதனைப்பல்கலைக் கழக தமிழ்த்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் கலாநிதி துரை மனோகரனுக்கும், இம்முயற்சியின் வெற்றிக்கு யோசனைகள் கூறி ஊக்கமளித்த இதே பல்கலைக் கழக சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் இரா.வை.கனகரத்தினம் அவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

நிறைவேறாமற்போனாலும் புலவரின் பாடல்களை நூலாக வெளியிடுவதற்கு விருப்பம் தெரிவித்ததோடு அதற்கான முயற்சிகளையும் மேற்கொண்ட நண்பர் எஸ்.ரி. எம்.எம். நிஸார் அவர்களை இங்கு நினைவு கூருவது கடமையாகும்.

செய்கு அலாவுதீன் புலவரின் பாடல்களில் அபிமானத்தை உருவாக்கியதோடு, புலவரின் இசைப்பாடல்களில் மரபாகப் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களையும் சீர்களையும் இனங்காட்டியதுடன் பண்பாட்டு ரீதியாக அவற்றை நான் உணர வழிகாட்டியது எனது தந்தையாகும்.

இறுதியாக இத்தொகுப்பு அச்சுக்குச் செல்லும் வரை பதிவு நாடாக்களாகவும் குறிப்பேடுகளாகவும் பாதுகாத்தும், நூலாக்கத்துக்கான இறுதி வரைவு வரை துணை செய்தும் உதவிய துணைவிக்கும் எனது நன்றிகள்.

எம். எஸ். எம். அனஸ்.

முன்னுரை

செய்கு அலாவுதீன் புலவர் இயற்றிய பாடல்கள் ஆயிரத்துக்கும் அதிகமானவை. முறையாகப் பாதுகாக்கப்படாமையால் அவற்றுள் அநேக பாடல்கள் காலவெள்ளத்திற்கு இரையாகிவிட்டன.

ஆங்காங்கே ஒரு சிலர் சில பாடல்களை எழுதி வைத்திருந்தனர். எனினும் அவரது பாடல்கள் பல வாய்மொழி இலக்கியமாகவே மக்கள் மத்தியில் வழங்கிவருகின்றன. கரைத்தீவு, கல்பிட்டி, புத்தளம், முசலி, மறிச்சுக்கட்டி, சிலாபத்துறை என்று ஒரு பரந்த நிலப்பரப்பில் அச்ச வாகனமேறாமலேயே செய்கு அலாவுதீனின் பாடல்கள் செல்வாக்குச் செலுத்தி வந்துள்ளன.

கவிஞராகவும் புராணங்களுக்குப் பொருள் சொல்லும் புலவராகவும் இப்பிரதேச மக்கள் அவரைப் போற்றினர். நினைத்தவுடன் தங்கு தடையின்றிப் பாடலியற்றும் அவரது ஆற்றலைக் கண்டு வியந்த மக்கள் அவரை வரகவி செய்கு அலாவுதீன் என்றும் கட்டாச்சக்கவி என்றும் பட்டங்களை வழங்கிக் கௌரவித்தனர்.

1978 ஆம் ஆண்டு பாடல்களைச் சேகரிக்கும் பணி அவர் பிறந்த கரைத்தீவுக் கிராமத்திலிருந்து ஆரம்பமாகியது. புலவரது மகன், பேரன் உட்பட அவரது நண்பர்கள், சீடர்களிடமிருந்து தகவல்களையும் பாடல்களையும் சேகரித்தேன். புலவரை நன்கு அபிமானித்தவர்களில் சிலர் காலமாகி விட்டனர். அவர்களோடு பல பாடல்களும் மறைந்துவிட்டன.

புத்தளப் பிரதேசத்தில் மட்டுமன்றி மன்னார்க்கிராமங்கள் பலவற்றிலிருந்தும் பாடல்கள் சேகரிக்கப்பட்டன.

பல வருடங்கள் நடைபெற்ற முயற்சியின் விளைவு இது. பேராசிரியர் எம்.எம்.உவைஸ், எஸ்.எம்.கமால்தீன் ஆகிய இருவரும் இப்புலவர்பற்றி நீண்டகாலமாகக் குறிப்பிட்டு வந்துள்ளனர். சிலர் புலவரது படைப்புக்கள் நூலுருப்பெற வேண்டும் என்று விரும்பினர். எனினும், ஆக்கபூர்வமான முயற்சிகள் எதுவும் நடைபெறவில்லை.

கீழ்க்கரையில் நடைபெற்ற ஐந்தாவது இஸ்லாமியத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் செய்கு அலாவுதீன் புலவரின் பாடல்களை வெளியிடும் பொறுப்பை முஸ்லிம் சமய, பண் பாட்டலுவல்கள் அமைச்சர் அல்ஹாஜ் எ.எச்.எம். அஸ்வர், எம்.பி. அவர்கள் பெருவிருப்புடன் ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

செய்கு அலாவுதீன் புலவரின் பாடல்கள் முழுத் தொகுப் பாக வெளிவருவதில் அல்ஹாஜ் எ.எச்.எம். அஸ்வர் எம்.பி. அவர்கள் இறுதி வரை காட்டிய அக்கறை நன்றியுடன் நினைவு கூரத்தக்கதாகும்.

நூல் வெளியீட்டில் தமது முழுக்கவனத்தையும் செலுத்தி உழைத்த அமைச்சின் செயலர் அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல் அவர்களுக்கும் முஸ்லிம் திணைக்களத்தின் பணிப்பாளர் ஏ.காலிதீன், உதவிப்பணிப்பாளர் ஜனாபா பீ.எப். தாஜுதீன், ஆராய்ச்சி உத்தியோகத்தர் மௌலவி ஜே.மீரா மொஹிதீன் ஆகியோருக்கு நன்றி கூறுவது கடமையாகும்.

- எம். எஸ்.எம். அனஸ்

மெய்யியல்துறை,

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

21.9.1991/2.3.1412 ஹிஜ்ரி

வெளியீட்டுரை

செய்கு அலாவுதீன் புலவரின் பாடல்களை முழுமையான தொகுப்பாக வெளிக் கொணர்வதற்கு எம்மைத் தூண்டிய காரணிகள் பல. அவர் ஒரு பிரதேசத்துக்கு மாத்திரம் சொந்தமான கவி அல்ல. முழு இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கும் தமிழுக்கும் அவர் சொந்தமானவர்.

அந்தகரானபோதும், அவரது இலக்கிய ஆற்றலும் புலமையும் எம்மை வியப்பிலாழ்த்த தக்கவையாக உள்ளன.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் இன்னுமொரு கவிஞரையும் இன்னுமொரு இலக்கிய நூலையும் எமது இப்பணி அறிமுகம் செய்யுமாயின் அதுவே எமக்கு நிறைவை ஏற்படுத்தும் செய்தியாகும்.

பலவருடங்களாக செய்கு அலாவுதீன் புலவர் பற்றித் தாம் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளையும் சேகரித்த பாடல்களையும் நூலாகக் கொண்டு வர வேண்டும் என்ற எமது அமைச்சின் அவாவுக்கு தனது முழு ஒத்துழைப்பையும் வழங்கிய எம்.எஸ். எம்.அனஸ் அவர்களுக்கு நன்றி கூறாதிருக்க முடியாது.

எமது கௌரவ அமைச்சர் அல்ஹாஜ் எ.எச்.எம்.அஸ்வர் எம்.பி அவர்கள் இந்த நூல் வெளியீட்டில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தியதுடன் இது ஒரு முழுமையான தொகுப்பாக வெளிவரவேண்டும் என்பதிலும் அவர்கள் காட்டிய அக்கறையும் அளப்பரியது.

இந்நூலுக்கான அட்டைப்படத்தை வரைந்துதவிய கலைவாதி கலீல் அவர்களுக்கும் அழகிய முறையில் பதிப்பித்த திரீயெம் பதிப்பகத்தாருக்கும் எமது நன்றிகள்.

— அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல்
செயலாளர்.

முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் ராஜாங்க அமைச்சு

செய்கு அலாவுதீன் புலவரும் அவரது படைப்புகளும் – ஓர் ஆய்வு

வாழ்க்கை

மேலைநாட்டுப் புலவருள் கௌவர் (Gower) மிலிற்றனார் இருவரும் குருடர். மிகப் புலமை வாய்ந்தவர். கீழைநாட்டோருள் அந்தகக்கவி இரட்டையருள் ஒருவர் குருடர். இவரும் புலமை வாய்ந்தவர்தான். செய்கு அலாவுதீனும் ஒரு குருடர் எனினும் மேற்கூறியோருக்கு புலமையில் இவரும் இளைப்பிலர். (1946 : 15)

தமிழறிஞர் ஆ.வி. மயில்வாகனின் இக்கூற்று செய்கு அலாவுதீன் புலவர் மீதான புகழாரம் மட்டுமல்ல இலங்கையின் நவீன இஸ்லாமிய இலக்கிய முன்னோடிகளில் முன்னணி இடம் பெறத்தக்க ஒரு கவிஞன் பற்றிய தகுதிமிக்க மதிப்பீடுமாகும். எனினும் செய்கு அலாவுதீனை அறியவும் ஆராயவும் அவரது படைப்புகள் எதுவுமே அவர் பிறந்த மண்ணைவிட்டு இலக்கிய உலகம்வந்து சேராமை இன்றுவரை நீடித்த பெரிய குறைபாடாக இருந்துள்ளது.

செய்கு அலாவுதீன் புலவர் கரைத்தீவு எனும் குக்கிராமத்தில் 1890 ல் பிறந்தார். தந்தை பெயர் நாகூரான், தாயார் பெயர் சேகு உம்மா. அவர் பிறந்த கரைத்தீவு புத்தளம் நகருக்கு

வடக்கே பதினாறு மைல்களுக்கு அப்பால் அமைந்துள்ளது. இது புகழ்பெற்ற பொன்பரப்பிப்பற்றுக் கிராமங்களில் ஒன்றாகும்.

பொன்பரப்பி

இலங்கையின் வடமேல் மாகாணத்தில் அமைந்துள்ள புத்தளம், நிர்வாக அமைப்பில் புத்தளம் பற்று, கல்பிட்டிப் பகுதி, தமிழ்ப்பற்று என மூன்று பகுதிகளாகவும் கல்பிட்டிப் பகுதி கல்பிட்டிப்பற்று, அக்கரைப்பற்று, பொன்பரப்பிப்பற்று என மூன்று பிரிவுகளாகவும் அக்காலத்தில் இயங்கியது. பொன்பரப்பியின் வட எல்லையில் மன்னார்க் கிராமங்கள் பல அமைந்துள்ளன.

காளாவியாற்றையும், மொடர்கமத்தாற்றையும் பல வாழிகளையும் சிற்றோடைகளையும் கொண்ட பொன்பரப்பி இயற்கை எழில்மிக்க காடு சார்ந்த பிரதேசமாகும்.

ஹிப்போரஸ் (Hipporus) என்று பண்டைய வரலாற்றேடுகள் சிறப்பித்துக் கூறும் பிறநாட்டுவணிகர்கள் வந்து சென்ற 'குதிரைமலைத்துறைமுகம்' பொன்பரப்பியிலேயே அமைந்துள்ளது. 'தாமிரவருணி', என்றும் அழைக்கப்படும் பொன்பரப்பிப் (Golden plain) பிரதேசம் அறாபிய முஸ்லீம்கள் முதலிற் குடியேறி வாழ்ந்த இலங்கைப்பகுதிகளில் ஒன்றாகவும் போற்றப்படுகிறது.

முஸ்லீம்கள் பாரம்பரியமாக வாழ்ந்துவரும் கரைத்தீவு, அம்பலம் முதலிய பொன்பரப்பிக் கிராமங்கள் போக்குவரத்து, கல்வி முதலிய வசதிகள் அற்ற நிலையிலேயே நீண்ட காலமாக இருந்துவந்துள்ளன. வறுமை தோய்ந்த இப்பகுதி மக்களின் ஜீவனோபாயத்திற்கு சூழவிருந்த வனப்பிரதேசமும் கடனீரேரியும் காளாவி ஆறுமே ஆதாரமாயமைந்தன. யானை பிடித்தல், தேன் எடுத்தல், மீன் பிடித்தல், வேட்டையாடுதல்

நெற் செய்கை, உப்புச் செய்கை முதலியன பொன்பரப்பி மக்களின் பாரம்பரிய தொழில்களாகும்.

கல்வி

செய்கு அலாவுதீன் பாடசாலையில் கல்வி பயின்றார் என்பதற்கு ஆதாரமில்லை. 1913ம் ஆண்டுதான் கரைத்தீவு ஒரு தமிழ் ஆரம்பப் பாடசாலையைப் பெற்றது.

சீறா முதலிய இஸ்லாமிய இலக்கியங்களை ஓரளவு படித்தறியக் கூடிய ஒரு சிலரைத்தவிர இலக்கிய அறிவு பெற்றவர்கள் என்றும் யாரும் அங்கு இருக்கவில்லை. நாட்டார் பண்பாடும் நாட்டாரிலக்கிய செல்வாக்கும் மட்டுமே அவர்களிடம் காணப்பட்ட கல்வி மரபெனக் கூறலாம்.

பெரும்பாலும் காடுகளில் அலைவதிலேயே இளைஞர் செய்கு அலாவுதீனின் பொழுது கழிந்தது. போதிய கல்விப் பயிற்சியும், இலக்கிய இலக்கணங்களைக் கற்கும் வாய்ப்பும் இல்லாத சிறுகிராமத்தில் பதினெட்டு வயதுகூட ஆகாத இளைஞன் தங்கு தடையின்றிப் பாடலியற்றியதை மக்கள் ஒரு அதிசயமெனக் கருதினர். செய்கு அலாவுதீனுக்கு காட்டில் திரிந்த காலத்தில் தெய்வ வரம் அல்லது ஹிலுறுநபியின் அருள் கிடைத்ததாக மக்கள் நம்பியதுடன் சரஸ்வதிப் புலவர் என்றும் கடாட்சக்கவி என்றும் வரகவி செய்கு அலாவுதீன் என்றும் புலவரை அழைக்கத் தொடங்கினர்.

அந்தகர்

செய்கு அலாவுதீன் ஒரு குருடர். பிறவிக் குருடன்று. குழந்தைப் பருவத்தில் ஏற்பட்ட பார்வைக் கோளாறு படிப் படியாக அவர் பார்வையைப் பறித்துக் கொண்டது. புலவர் அந்தகர் நிலைக்கு வந்து சேர்ந்தார். பார்வையற்ற செய்கு

அலாவுதீன் வீட்டிலேயே முடங்கிக்கிடக்கவில்லை. காடுகளில் அலைந்து திரிந்தார். இரவு வேளைகளில் நிலாக்காலத்தில் வல்லையன்வெளி என்ற ஊருக்கு புறத்தே இருந்த காட்டோர மணல்பரப்பில் நின்று பாடலிசைப்பார். இரவு முடியும் வரை அவர் குரல் ஒலித்துக் கொண்டேயிருக்கும்.

புலவரின் இரவுநேர இன்னிசையால் மகிழ்ச்சிப் பெற்ற ஊரவர்களும்மிருந்தனர். "பொட்டையன்" (குருடன்) தூக்கத்தை கெடுக்கிறான் என்று புலவரைத் திட்டித் தீர்த்தவர்களு மிருந்தனர்.

வாலிபப் பருவத்தில் தன்னந்தனியாக அலைந்து திரிந்தாலும் வெகு விரைவிலேயே புலவர் ஊன்று கோலையும் பின்னர் மகனின் துணையையுமே நம்பி வாழ வேண்டி யிருந்தது. பார்வையற்றிருந்தாலும் பாடலியற்றுவதில் சிறு தடையுமிருக்கவில்லை. எந்த இடத்திலும் எந்த நேரத்திலும் பாடும் ஆற்றலை அவர் பெற்றிருந்தார்.

அந்தகரான அவரால் எழுதவோ நூல்களைப் படிக்கவோ முடியவில்லை. கலையார்வமும் கல்வியார்வமும் ஒருங்கே பெற்றசெய்கு அலாவுதீனுக்கு தான் பார்வையற்றிருப் பது வாழ்நாள் முழுக்க வேதனை மிக்கதாகவே அமைந்திருக்கு மென்பதைக் கூறவேண்டியதில்லை. புலவர் தாமியற்றிய அதிகமான பாடல்களின் இறுதி அடியில் தனக்கு ஏற்பட்டிருக் கும் பார்வை தோஷத்தை அகற்றுமாறு இறைவனையும் இறை ஞானியரையும் இரந்து நிற்பதைக் காணலாம்.

செய்கு அலாவுதீன் பள்ளிக்கூடம் செல்லவில்லை. அறிவுபெற அவரது ஊரில் வசதிகளும் இருக்கவில்லை எனினும் தனது சீடர்கள் மூலமாக இலக்கிய நூல்களைப் படிக்கச் சொல்லிக் கேட்பார். தனது சீடர்களுக்கு இலக்கிய.

இலக்கணங்களைக் கற்றுக் கொடுப்பார். பாடல்களை இயற்றக்கூடிய, புராண விரிவுரை செய்யக்கூடிய, பல சீடர்களையும் அவர் உருவாக்கினார்.

சீறாப்புராணம், இராஜநாயகம், ஆரிபுநாயகம், காசீம் திருப்புகழ், குத்புநாயகம், நளவெண்பா, நந்நூல், கல்லாடம் எனப் பல இலக்கிய இலக்கண நூல்கள் அவர் வீட்டிலிருந்தன.

வறுமை

புலவர் வறுமையில் வாடினார். இருபது வயதளவில் மைமூன் என்ற மங்கையை மணந்து ஒரு ஆண் மகவையும் பெற்றார். குடும்ப வாழ்வு தொடங்கிய பின் வறுமை மேலும் அவரை வாட்டியது.

பாடலியற்றுவதையும் பொருள் சொல்வதையும் தவிர அவருக்கு வேறு தொழில்கள் தெரியாது. அவரது ஜீவனோபாயம் அவரது பாட்டுத் திறனும் தமிழ்ப் புலமையும் தான். அவர் புலமையில் அபிமானம் கொண்ட செல்வந்தர் சிலர் அவருக்கு உதவினர். இலக்கிய உரைகள் ஆற்றுவதன் மூலமும் அவருக்குச் சிறுவருமானம் கிடைத்தது. எதுவும் கிடைக்காத போது பிரமுகர்கள் வீடு சென்று பணம் பெறுவதும் உண்டு. இதனை மயில்வாகனன் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

"நம்நாட்டுப் பழைய தமிழ்ப் புலவரெல்லாம் மிடி மடியிற் கிடந்து அழுந்தினவர்கள்தாம். அவ்வழிவந்த இப்புலவரும் கொடிய மிடிமை வாய்ப்பட்டும் உழன்றே திரிந்தார். தெரு நீளம் பாட்டுக்கள் பாடி செல்லக் கடை வீதியிலுள்ளோர் இரக்கங்கொண்டு கொடுக்கும் சல்லிகளே அவர் சீவியத்தைத் தாங்கின." (1946 : 17)

இக்கூற்று அவர் எவ்வளவுதாரம் வறுமையில் அமிழ்ந்து கிடந்தார் என்பதை நன்கு காட்டுகிறது. இதனால் கவி செய்கு அலாவுதீன் தன்மீது தயவு காட்டி உதவி செய்த நல்ல நண்பர்களையும் சீமான்களையும் உள்ளன்புடன் நேசித்தார். அவர்கள்மீது பாடல் இசைத்துத் தனது நன்றிக்கடனையும் வெளிப்படுத்தினார். மதாறு மரைக்கார், உமறுகத்தாபு மரைக்கார் போன்ற கல்பிட்டிச் சீமான்கள் சிலரின் பெயர்கள் புலவரின் பாடல்களில் அடிக்கடி இடம் பெறும் காரணம் இதுவேயாகும்.

கீழ்வரும் பாடல் புலவரை நன்கு அபிமானித்தவரும் அவருக்கு உதவியாயிருந்தவருமான புத்தள நகரக் கொடை வள்ளல் மு.நா.ஹமீது ஹுஸைன் மரைக்கார் (மர்ஹூம் எச். எஸ்.இஸ்மாயிலின் தந்தை) மீது செய்கு அலாவுதீன் புலவர் பாடியதாகும்

முன்னாளிற் கருணன்
முன் செய்தக் காதியான் போல்
அன்னாளினிற் தருமன்
அன்னமிட்ட மூவருக்கும்
இன்னாளினிற் பிறந்தே
ஈகை மன்னன்
சொர்ணமென நம்பும்
நடு நீதியுள்ளான்
முன்னோனருட் சீமான்
துரை மு.நா.க.

தமக்குதவியாயிருந்த மு.நா.க. காலமான தினத்தில் புலவர் இவ்வாறு பாடினார்.

கங்கை யொத்த செல்வநிறை
காணி பணம் யாவையுமே

இங்கே யிழந்து விட்டென்டாகிறம் போனார்
 செங்கைத் தயாநிதியைச் சேர்ந்திடுவோம்
 பங்கய மலர் வதனம் பறிபோச்சே
 முங்கிய கொடைச் சீமான்
 துரை மு.நா.க.

போட்டிப் பாடல்கள்

ஒரு முறை தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்த புலவர் ஒருவர் கல்பிட்டிச் சீமான் அ.மு. வீட்டில் பொருள் சொல்ல ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அ.மு.வின் மகன் மதார்மரைக்கார் (1901-1990) தனது நண்பரான செய்கு அலாவுதீனையும் அச்சபைக்கு அழைத்து புலவரின் புகழ் பரவ வழி செய்தார். அன்று அச்சபையில் வெளியூர் புலவர் பொருள் செய்த நளவெண்பாப் பாடல்கள் சிலவற்றிற்கு மறுபொருள் உரைத்ததுடன் வெளியூர்ப் புலவரின் பொருளில் காணப்பட்ட தவறுகளையும் சுட்டிக் காட்டிச் சபையின் பாராட்டையும் பெற்றார். அச்சபை நடுவே செய்கு அலாவுதீன் பாடிய சபைவணக்கப் பாடல் இதுவாகும்.

வந்தனம் தந்தேன் நானே
 வணங்கி இச்சபையினோர்க்கே
 கந்தங் கமழ் செறி
 கற்பிட்டி மாநகரினர்க்கே
 திருவளர் பொங்கும்
 கருணை வளர் சபைக்கே
 சிறியேன் தொழுதேனின்று
 சீத நன்னூற் கவிஞர் திடன் பெருக தாள்பணிந்தேன்
 மதார் மரைக்காரன்பை மனதுறும் செய்கு அலாவுதீனே

எட்டயபுரத்தை சேர்ந்த புலவர் ஒருவருடன் நிகழ்ந்த
இலக்கியவாதின் போது மறுபாட்டிசைக்குமாறு கூறிப் புலவர்
பாடியது

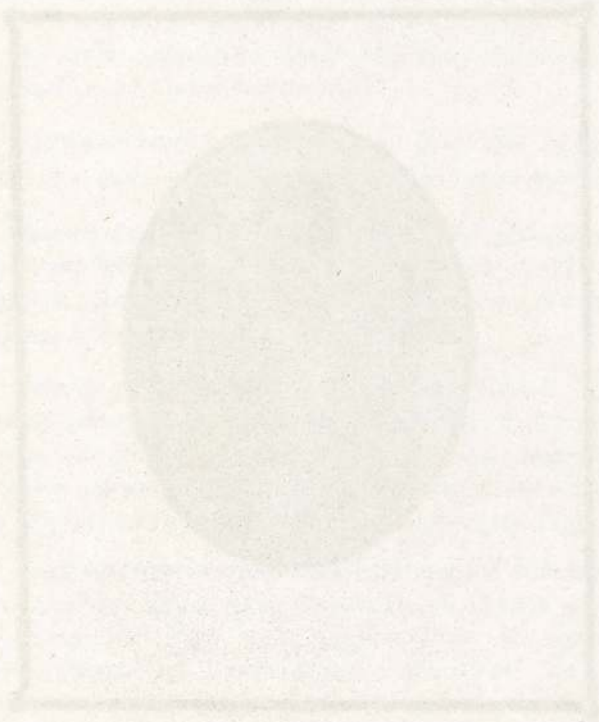
அருவை அறிந்தவர் ஆயிரத்துளொன்று
அருளை அறிந்தவர் இலட்சத்திலொன்று
குருவை அறிந்தவர் கோடியிலொன்று
கருவை அறிந்தவரைக் காண்பதுமரிதே

புத்தள நகரில் இலக்கிய உரைகள் (பொருள்சொல்லல்)
நிகழ்த்துவதற்கு வந்திருந்த தமிழ்நாட்டுப் புலவர் ஒருவர்
ப.வெ.செட்டியார் வீட்டில் தங்கி நின்றார். அப்போது செட்டி-
யார் முகம்மது கண்டு என்பவர் மூலமாக ஒரு கடிதம்
கொடுத்தனுப்பி செய்கு அலாவுதீன் புலவரை புத்தளம் வந்து
வெளியூர்ப் புலவரைச் சந்திக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டார்.
ஆனால், புலவர் அவ்வழைப்பை ஏற்க மறுத்ததுடன் கடிதந்-
தந்தவரிடம் செய்கு அலாவுதீன் பின்வரும் பாடலைப் பதிலாக
அனுப்பினார்.

ஆகமே கங்கையெனும் ஆசுகவிற்பமே
யுகமே அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்
கல்லாத லோபிகள் கைவாய் உருட்டலால்
கற்றனற் புலவ ரென்றும்
கற்பனைகள் சற்றேனும் உணராத மூடரை
கதிய மெய்ஞ்ஞானி யென்றும்
பொல்லாத கள்வர்கள் சில உடை தரித்தால்
போதக சாஸ்திரிய னென்றும்
பொய் களவு சூது வஞ்சகப் பயல்களை
பெரிய வேதாந்திக ளென்றும்
மல்யுத்தமே அணுகுக் கல்லாப் பிலுக்களை
மாபடைச் சிங்க மென்றும்

நா. செய்கு அலாவுதீன் புலவர் அவர்கள்

மறுமொழி இதுவெனக் கேள்விக்கியம்பாணை
 மதியுயர் வல்லவனென்றும்
 பல்லார்களிற் சிலர் இம்முறைகள் எண்ணாது
 பண்பாடித் திரிதலாலே
 பகருமிக்கவி செய்கலாவு தீனூரை
 பார்த்துலகில் ஈற்றிகவே
 மயிலாக மரமுற்ற மஹ்முது நபி பேரா
 மணியே முஹியித்தீனே

இப்பாடலைப் பெற்றுக் கொண்ட வெளியூர்ப் புலவர்
 மகிழ்ச்சியடைந்து இத்துணை அழகாகப் பாடலியற்றும்
 புலவரை அவர் வீடு சென்று பார்ப்பதே முறை என்று செய்கு
 அலாவுதீனின் வீடு சென்று அவரைப் பாராட்டித் திரும்பினார்.

புலவர் ஒரு முறை செல்லத்தம்பி என்பவரை இகழ்ந்து
 பாடிவிட்டார். ஆத்திரமுற்ற செல்லத்தம்பி, சிலகாலம் இங்கு
 தங்கி நின்ற கீழ்க்கரையைச் சேர்ந்த செய்யிது இபுறாகீம்
 சாஹிப் புலவரைச் சந்தித்து செய்கு அலாவுதீனை தூஷித்து
 பாடலொன்று இயற்றுமாறு கேட்டார். அலாவுதீன் மீது பெரும்
 மதிப்பு வைத்திருந்த சாஹிபுப் புலவர் செல்லத்தம்பியின்
 விருப்பத்தை நிறைவேற்ற மறுத்ததுடன் செய்கலாவுதீனைப்
 புகழ்ந்து கீழ்வரும் பாடலை இயற்றி வழங்கினார்.

பாடற் சுவையறியாக் காடை கடப்புளிகாள்
 மோடக் கவியுரைத்தோ னாரடா
 மாடா மாணமுங் கெட்டமுடா காட்டிலுறும்
 வேடா உனக்குரைத்ததாரடா - பன்றி (பாட)

முத்திரை அடி அணியாச்
 சுத்தப் பிழையுள்ள கவி
 முனைந்தெழுதிய பயல் ஆரடா

சினந்து சபை வராததேனோடா
 நித்திரையோ அக்கவிதான்
 புத்திமதியற்றவனே நேரினிலே
 வந்து மொழி கூறடா - பன்றி

(பாட)

செய்கலாவுதீன் செப்பிய கவியெனவே
 ஒப்புடன் சொல்லியே நடந்தாயடா - நீயப்ப
 தப்பித மொழியை விள்ளலாமோடா
 ஆதலால் அன்னவரிந்த வசவுரைக்கமாட்டார்
 அப்புலவர் புகழ் கேளடா - பன்றி

(பாட)

சந்திரனிலா வானிலே வந்திருள் சூழ்கையிலே
 சந்திரன் வந்தவுவமை போலும்
 மாந்தர் ஒதுங் கலையற்ற கரைத்தீவிலே
 வந்துதித்தார் இத்தரையின் சுந்தரக் கலையிலங்க
 செய்கு அலாவுதீன் புலவர் தாமடா - நாயே

(பாட)

ஊழ்வினையால் இந்நகரில் புகழுறவே வந்துதித்த
 ஒதுங்கலை வல்லுணராமடா - அவர்
 நீதிக் கவி உரைப் போரடா
 நீன்பாரத நாட்டில் நிபுணர் பிறக்கவேண்டும்
 நின்றிலங்கும் அவர் பெருமையடா - நாயே

(பாட)

செந்தமிழ்க் கவியறியான் செய்திபுறாகீம் பிழை
 செயத்தைப் படைத்தோனே மன்னித்தனன் - இந்த
 இகத்தில் எந்தன் வினையைத் தீர்த்த நல்
 செந்தமிழ் வித்தகர்கள் வந்த பிழையைத் திருத்தி
 சிந்தை மகிழ்வுறச் செய்வாரடா - பன்றி

(பாட)

அதிமதுரகவிக்கும் காளமேகத்துக்குமிடையில் நடந்த போட்டியில் இருபுலவர்களும் பாடிய பின்வரும் பாடல்களை ஒருமுறை கல்பிட்டியைச் சேர்ந்த எஸ்.எம்.நெய்னா மரைக்கார் என்பவர் செய்கு அலாவுதீனிடம் பாடிக்காட்டினார்.

அதிமதுரகவி

மூச்சுவிடு முன்னே முன்னூறு நானூறு
ஆச்சு தென்றால் ஐந்நூறுமாகாதோ - பேச்சென்ன
பிள்ளைக் கவிக் காளமேகமே
உன்னுடைய கள்ளக்கவிக் கடையைக்கட்டு

காளமேகப்புலவர்

இம்மென்னும் முன்னே எழுநூறு எண்ணூறு
அம்மென்றால் ஆயிரம் பாட்டாகாதோ
சும்மா இருந்தால் இருப்பேன் எழுந்தேனேயாகில்
பெருந்தாரை மேகம் பிள்ளாய்

புலவரே நீங்களும் இப்பாடல் போட்டியில் கலந்து கொண்டதாக நினைத்து இவற்றைப் போன்ற பாடலொன்றை இயற்றிக்காட்ட முடியுமா என்று கேட்டார். அப்போது செய்கு அலாவுதீன் இயற்றியளித்த பாடல்.

நாடு மொழி யொன்றுக்கு நானூறு எண்ணூறு
பாடு வழியொன்றெடுத்தால் பன்னூறு தேடெனவே
சாகரஞ்சூழ் வையகத்தில் சங்கத்தருணத்தில்
செய்கலாவுதீன் சொல்.

யோகர் சுவாமிகள்

சைவ மக்கள் போற்றும் ஞானி யோகர் சுவாமிகள் (1872-1964) மீது புலவர் பேரபிமானம் கொண்டிருந்தார். ஒரு

முறைபுலவர் யாழ்ப்பாணம் சென்று அங்கு சில நாட்கள் தங்கி நின்றார். அப்போது கொழும்புத்துறைக்கும் சென்று ஞானியோகர் சுவாமிகளைச் சந்தித்து மெய்ஞ்ஞான விடயங்கள் பற்றி அவருடன் அளவளாவியதுடன் அவரது ஆசீர்வாதத்தையும் பெற்றார். தனது அபிமானத்தை வெளியிடும் வகையில் சுவாமிகள் மீது 'கனிவுறு பாடல்' ஒன்றும் இயற்றி வழங்கினார். அந்தப் பாடலும் இன்று கிடைக்கும் நிலையில் இல்லை.

அறம்பாடல்

அறம் பாடும் மரபிலும் புலவர் பல பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். புலவருக்கு ஏற்பட்ட ஆத்திரம் அல்லது வேதனையின் போது சாபமிடும் பாணியில் இவை அமைந்துள்ளன. அவர் கோபத்திற் கூறிய சாபங்கள் பலித்ததாகவே மக்கள் கூறுகின்றனர்.

'கம்பன் தன் பாட்டினால் காளிங்கராயன் குதிரையை மாளவும் மீளவும் செய்த கதை உண்மையாயின் புலவர் பாட்டிலும் ஓர் ஆற்றலுண்டு எனலாம். (1946 : 16)

இரந்து கேட்டும் தேசிக்காய் தரமறுத்த பிச்சை என்பவரின் தேசிமரமழியப் பாடியது.

பிச்சைமனை தேசிமரம் பூப்பிஞ்சி இலையுதிர
பச்சவினை பூச்சாலடிபாற
உச்சமுனி பேய்க்கூட்டம்
வந்தளவில் பாழாய்க்காய்
வெட்டக் காயில்லை என்று சொன்ன கன்னி

பசியில் வாடிய புலவர் பணம் கொடுத்தும் கிழங்கு கொடுக்க மறுத்த கமலனின் மீது பாடியது.

வழங்கும் பணஞ்சரியாய் வாங்கிக் கொண்டேன் பசிக்குக்
கிழங்கீந்திடென்றுணை நான் கேட்டேன் -

வழங்கிணையில்

கமலனே! நாளைக் காலையிலே சத்தியமாய்

எமனுனைக் காண்பான் இரு

புலவர் இசைநயத்துடன் பாடுவார். இரவு நேரங்களில்
ஊருக்குப் புறத்தே உள்ள வல்லயன் வெளியில் நின்று பாடுவது
வழக்கம். ஆர்மோனியம் வாசித்துச் சபைகளிலும் பாடுவார்.
சந்தோஷம் பிறந்துவிட்டால் எந்த இடமானாலும் பாடத்
தொடங்கிவிடுவார். இன்னிசை மெட்டுக்களில், தானே இயற்
றிய பாடல்களையே அவர் அதிகம் பாடினார். அபிமானிகள்
யாரேனும் எழுதிக் கொண்டால் அவை மீண்டும் மக்களை
வந்து சேரும் அல்லது அந்த இடத்திலேயே அவை காற்றிற்
கலந்துவிடும்.

புலவர் பாடல்களைத் தாமாக எழுதுவதில்லை. பாடல்
களை அவர் கூற மற்றவர்கள் எழுதிக் கொள்வர். எழுதும்
போது பாடல்வரிகளை அவர் முழுமையாக அல்லது வாக்கியங்
களாகச் சொல்வதில்லை. பாடல் தொடங்கி முடியும் வரை
க. ட. வு. ள் என்று தனித்தனி எழுத்துக்களாகவே கூறுவார்.
பாடல்முடியும்வரை ஒவ்வொரு எழுத்துக்களாகவே சொல்லிக்
கொண்டிருப்பார்.

புலவரின் பாடல்களில் காணப்பட்ட மற்றொரு பண்பு
தமது பாடல்களில் தமது பெயரைப் பொறித்துவிடுவதாகும்.
பெரும்பாலும் ஈற்றடியில் அவரது பெயர் இடம்பெற்றிருக்கும்.
மக்கள் இதனை முத்திரையடி என்பர். சில சமயங்களில் தமது
நண்பர்களின் அல்லது உதவிசெய்து வருபவர்களின்
பெயர்களையும் தனது பெயரோடு இணைத்து இடம் பெறச்
செய்வதும் உண்டு.

பார்வையற்றிருந்த போதும் புலவர் பல இடங்களுக்கும் சென்றுவந்தார். மன்னார், யாழ்ப்பாணம் என்று நீண்ட தூரப் பிரயாணமும் செய்தார். அவர் எங்கு சென்றாலும் தனது கவித்துவத்தையும் புலமையையும் வெளிப்படுத்தத் தவறிய தில்லை.

1938ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் எட்டாம் திகதி காட்டுக் காய்ச்சலுக்கிரையாகி இறையடி சேரும்வரை செய்கு அலாவுதீனின் இலக்கியப்பணி இடையறாது நடந்து கொண்டிருந்தது.

இலக்கியப் பணி

19ம் நூற்றாண்டிலும் 20ம் நூற்றாண்டின் முன்னரைப் பாதிவரையிலும் புத்தளம் மன்னார்ப் பிரதேசங்களில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த இலக்கிய பாரம் பரியத்தினதும் கலை கலாசார சூழல்களினதும் சிறப்புமிக்க வாரிசாக செய்கு அலாவுதீனைக் கருதலாம். ஒரு புறத்தில் அவர் ஒரு கவிஞனாக உருவாவதற்கு இப்பிரதேசச் சூழல் தூண்டுதலாயிருந்தது. மற்றொருபுறத்தில் இக்காலச் சூழலையும் பிரதேச பண்பாட்டும் சங்களையும் பிரதிபலிக்கும் ஆற்றலுள்ள கவிஞனாகவும் செய்கு அலாவுதீன் விளங்கினார்.

பொதுவில் புத்தளத்துக்கும் மன்னாருக்கும் அக்காலத்திலிருந்து வந்த இலக்கிய, நாட்டாரிலக்கிய கலாசாரத் தொடர்புகளை இனங்காண முடியுமாயினும் புலவரின் பிறப்பிடமான பொன்பரப்பிக்கும் மன்னாருக்குமிடையிலான தொடர்புகள் நெருக்கமானவை. குறிப்பாக நாட்டாரிலக்கியத்தைப் பொறுத்த வரை மன்னார் பொன்பரப்பித் தொடர்பு கூடிய தாக்கமுடைய தெனக் கொள்ள இடமுண்டு.

மன்னார்ப்பிரதேசத்தின் நாட்டாரிலக்கிய வளத்தைப் பற்றிக் கூறும்போது பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“ஈழத்திலே கிராமியக்கவிதை சிறந்து விளங்கும் பகுதிகளில் மன்னார்ப்பிரதேசமும் ஒன்றாகும். இந்துக்களும் கிறிஸ்தவர்களும் முஸ்லீம்களும் ஒற்றுமையாக வாழும் இப்பகுதி கிராமியக் கலைகளின் இருப்பிடமாகவும் விளங்குகின்றது. இயற்கையோடு ஒட்டி வாழும் மக்களின்

உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் மன்னார்

நாட்டுப்பாடல்கள் ஏராளமாகக் காணப்படுகின்றன. (1964:8)

ஒப்பீட்டளவில் மன்னார் பகுதி புத்தளப்பகுதியைவிட அதிகளவு புலவர்களையும் நாட்டாரிலக்கிய வளத்தையும் கொண்டதென்பது ஏற்கக்கூடியதே. ஆனால் அறிந்தும் அறியாமலும் கால ஒட்டத்தில் இருபகுதிகளுக்குமிடையில் நிகழ்ந்து வந்துள்ள பரஸ்பர இலக்கிய, நாட்டாரிலக்கிய மற்றும் கலை கலாசாரத் தொடர்புகளும் இத்துறைகளில் காணப்படும் பொதுத்தன்மைகளும் இங்கு முக்கியமாக நோக்கத்தக்கவையாகும்.

மன்னார்

மன்னார் மாந்தைப்பற்றைச் சேர்ந்த புலவர் கீத்தாம் பிள்ளை அறக்கவிகளும் பல சிலேடைகளும் பாடியுள்ளதோடு எருமை நாடகம், நொண்டி நாடகம், என்றீக்கு எம்பரதோர் நாடகம் முதலியவற்றையும் வழங்கியுள்ளார். இருநூறு வருடங்களாக இவரது ஆக்கங்கள் மக்கள் செல்வாக்கைப் பெற்றுவந்துள்ளன.

மன்னாரைச் சேர்ந்த எருக்கலம்பிட்டிக்கு கிராமத்தில் பல முஸ்லீம் புலவர்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். விதானைப்புலவர் எனும் சின்ன இப்ராகீம் முகையதீன் கற்புடையார் (1830-1904) பக்கீர் புலவரெனும் மீரா சாகிபு, பக்கீர் முகையதீன் (1862-1907) ஆகியோர் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். விதானைப்புலவரின் காஞ்சி நாடகம், கபுகாபுநாடகம், நபியுல்லாபேரிற் பதிகம், யானைக்காதல் (1891) என்பன அவரது குறிப்பிடத்தக்க படைப்புக்களாகும். பொன்பரப்பிக்குச் சமீபமாக உள்ள மறிச்சுக் கட்டி, கரடிக்குழி ஆகிய கிராமங்களில் யானை பிடிக்கச் செல்வோர் யானைக்காதல் பாடல்களை இன்றும் பாடிச் செல்கின்றனர். (1965: 16)

உடனுக்குடன் பாடும் ஆற்றல் பெற்றிருந்த பக்கீர்ப் புலவரை மக்கள் சரஸ்வதிப் புலவர் என்று அழைத்தனர். எட்டுநாகபந்தம், எமகம, வெண்பாக்கள், பதங்கள், சரமகவிகள், குத்புநாயகம் கொடிப்பாட்டு, மட்டக்களப்பு காத்தான் குடிச் சந்தைப்பாட்டு, துருக்கித்தொப்பிப்பாட்டு முதலிய பல ஆக்கங்களை பக்கீர்ப்புலவர் வழங்கியுள்ளார்.

தமிழ்நாடு

இவற்றோடு புத்தளப்பிரதேச முஸ்லீம்களின் சமய கலாசார சூழலை வடிவமைப்பதில் தமிழ்நாட்டு முஸ்லீம்களின் தொடர்பு ஒரு நிர்ணயகரமான காரணியாயிருந்ததென்பதையும் இங்கு நினைவு கொள்வது பொருத்தமானதாகும். இத்தொடர்புகளின் ஒரு பகுதி, முஸ்லீம்களின் ஆதிசூடியேற்ற நிகழ்வுகளோடு சம்பந்தப் பட்டிருப்பவை. எனினும் புலவர் கால இலக்கியச் சூழலுக்கு நேரடிப்பங்களிப்பாக அமைந்தவற்றைக் கருத்திற் கொண்டால் தமிழ் நாட்டிலிருந்து புலவர்கள் பலர் இப்பிரதேசத்துக்கு அடிக்கடி வந்து சென்றமையும் தமிழ் நாட்டு இலக்கிய நூல்களின் செல்வாக்கும் என்ற இரு அம்சங்களை முக்கியமாகக் குறிப்பிடலாம்.

தென்னிந்தியாவைச் சேர்ந்த புலவர் செய்யிது முஹம்மது ஆலிம் முத்துவியாபாரத்திற்காக மறிச்சுக்கட்டியில் தங்கிநின்ற போது புத்தளத்தில் செல்வந்தர் முஹம்மது காசீம் மரைக்கார் வீட்டில் தொடர்ச்சியாகப் பல நாட்கள் சுலைமான் நபி சரிதை கூறும், "இராஜ நாயகத்திற்கு" இலக்கியவுரையாற்றியுள்ளார்.

கற்பிட்டிச் சீமான் காசிச்செட்டி (1807-1860) தமது இலக்கிய வரலாற்று நூலில் மாதோட்டம் லோரஞ்சப்புலவர் பற்றிக் கூறுமிடத்து அவர் புத்தளம் அல்லாப்பிச்சை அண்ணாவியாருடன் வாதம் செய்தமைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். (1978: 40)

தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்த புலவர்களில் பலர் இலக்கிய நோக்கில் மாத்திரமன்றி முத்துவியாபாரத்திற்காகவும் பரிமளவியாபாரத்திற்காகவும் இங்கு வந்துள்ளனர். மன்னார், முத்துச்சலாபம், மறிச்சுக்கட்டி போன்ற இடங்களில் இவர்கள் தங்கிநின்றனர். புத்தளப்பிரிவைச் சேர்ந்த திகழியில் வாழ்ந்து மறைந்த ஆசாரக்கோவை இயற்றிய அப்துல் மஜீதுப்புலவர் இவ்வாறு வியாபாரத்தின் பொருட்டு இங்கு வந்தவரேயாகும்.

செய்கு அலாவுதீன் புலவரின் தமிழாற்றலும் இலக்கிய ஆளுமையும் இப்பிரதேசச் சூழலின் பிரதான விளைவுகள் என்பதை அவரது இலக்கியப் படைப்புக்களினூடாகவும், பாடல்களினூடாகவும் ஏனைய கலை இலக்கியப் பணிகளின் மூலமும் நன்கு உணரமுடியும்.

நவவண்ணக்கீர்த்தனை

செய்கு அலாவுதீன் புலவர் தன் வாழ்நாளில் வெளியிட்ட ஒரே நூல் நவவண்ணக்கீர்த்தனையாகும். ஆறு பக்கங்களைக் கொண்ட இச்சிறு நூலில் புலவரின் பத்துப்பாடல்கள் உள்ளன. இந்நூல் கொழும்பு ஹிஜாஸிய்யர் அச்சகத்தினால் அச்சிடப்பட்டு 1928 ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது.

செய்கு அலாவுதீனின் நண்பரும் அப்போது நில அளவையாளராக கடமையாற்றி வந்தவருமான மர்ஹூம் எஸ்.இ.எம். அசன் குத்தாஸ் இந்நூலை வெளியிடப் பொருள் உதவி செய்தார். நவவண்ணக்கீர்த்தனையில் இடம்பெற்றுள்ள அச்சிட்ட வரலாற்றில் புலவர் இதனைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

கட்டளைக்கலித்துறை

முத்தூஸ் பணங் கொண்டிரவலர்க்
கீயம் முகமதஸன்
குத்தூஸ் சருவேயர் பொருள் கூர்ண்
டிதற்குக் கொடுத்து வகை
புத்தேன் கடுப்ப நவவண்ணக்கீர்த்தனை
புத்தகம் சீர்
பெற்றார் கொழும்பின் ஹிஜாஸிய்யா
வச்சிட் பதிப்பித்தனரே

புலவராற்றுப்படை

புத்தளத்தில் 1944ம் ஆண்டு வித்தியாதரிசியாக நியமனம் பெற்றிருந்த யாழ்ப்பாணம் கோப்பாயைச் சேர்ந்த அ.வி.மயில்வாகனன், செய்கு அலாவுதீன் புலவரைப்பற்றி எழுதி வெளியிட்ட சிறு நூல் புலவராற்றுப்படையாகும். இந்நூல் யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் ஸ்ரீ கமலாம்பிகா அச்சியந்திர சாலையில் 1946 ல் அச்சிடப்பெற்றுள்ளது. புத்தள நகரில் மர்ஹூம் எச்.எஸ். இஸ் மாயில் (முன்னாள் சபாநாயகர்) தலைமையில் 1946 ல் இந்நூலுக்கு ஒரு அரங்கேற்றமும், நடத்தப்பட்டது.

இச்சிறு நூலின் முழுத்தலைப்பும் "புத்தளம் கரைத்தீவு நா. செய்கு அலாவுதீன் புலவர் சரித்திரம்" என்பதாகும். அ.வி.மயில்வாகனன் நூன் முகத்தில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

"இந்நூல் கரைத்தீவுப்புலவரைப்பற்றியது
இதன் முதற்பாகம் கல்விலல்லான் ஒருவன்
பாயாக்க விரும்பிவர, அவனைப் புலவர்
இல்லத்திற்கு ஆற்றுப்பத்தியவாறு. இரண்
டாம் பாகம் அவருடைய சரித்திரச்
சுருக்கம் கூறியவாறு முன்றாவது

அவருடைய பாக்களின் தொகுதி ஒல்லும்
வகையால் சேகரித்துப் பிரசுரித்தவாறு.

"உலகநாயகன் உயர் திருவருளால்
அகல் பெறு ஞானம் அகத்திலமைக்க"

என்று ஆரம்பமாகி

"அலர்ந்த தென்றலும் அலர்வன அழகும்
பொலிந்து தோன்றுக பொன்றா மங்களமே"

என்று முடிவுறும் முதற்பாகம் அ.வி.மயில்வாகனன்
தாமே இயற்றியதாகும். செய்கு அலாவுதீன் மீது கொண்ட
அபிமானத்தின் நினைவுச்சின்னம் போல் மயில்வாகனின்
இப்படைப்பு விளங்குகிறது.

ஆ.வி.மயில்வாகனன் தமது 'புலவராற்றுபடை
தொடர்பாக இந்நூலாசிரியருக்கு 10.10.1982ல் எழுதிய கடிதத்
தில் குறிப்பிட்டிருந்த பின்வரும் பகுதியினை இங்கு தருவது
பொருத்தமானதாகும்.

"1944ல் நியமனம் பெற்றதும், பழம்
பாடல், கல்வெட்டு, நாட்டுப்பாடல்,
புலவர்சரிதம் என்றவற்றில் ஓய்வுநேரம்
சென்றது." அந்தப் 12 பக்கமும் அழகொழுக
எழுதி "அறிகுறிலுகரமாகுகயிதை அள
பெடை எனவே அகலுக ஆயுள்" என்றும்
கூறியுள்ளேன்.... "புலவர் (செய்கு
அலாவுதீன்) வீட்டுக்குக் கலையரசியை
வழிநடத்திச் செல்லும் பாங்கில் அதனை
வரைந்தேன்."

செய்கு அலாவுதீனை இலக்கிய உலகுக்கு எடுத்துக்
காட்டிய முதல் முயற்சி "புலவரலாற்றுப் படையேயாகும்".

பேராசிரியர் சதாசிவம் தொகுத்த ஈழத்துக் கவிதைக் களஞ்சியத் (1966) திலும் மு.கணபதிப்பிள்ளையின் ஈழத்துத் தமிழ்ச்சுடர்மணிகளிலும் (1967) இடம் பெற்றுள்ள புலவர் பற்றிய குறிப்புக்களுக்கு இந்நூலே ஆதாரமாக அமைந்துள்ளது. இவ்விரு நூல்களையும் தவிர எழுத்தாளர் அ.ஸ.அப்துஸ் ஸமதின் முற்றத்துமல்லிகையில் (1964) புலவரின் இரு பாடல்கள் இடம் பெற்றன. எம்.கே. செய்யது அகமதுவின் முஸ்லீம் தமிழ் பாரம்பரியம் (1968) புலவர் பற்றிய சிறுகுறிப்புக்களை முன்வைத்தது. இந்நூல்கள் புலவர் ஆக்கிய படைப்புக்களாக பின்வருவனவற்றைக் கூறுகின்றன. (அ) புலவராற்றுப்படை (ஆ) நவவண்ணக்கீர்த்தனை (இ) சரநூல் (ஈ) வழிநடைச்சிந்து முதலியன புலவரின் இலக்கிய உலக அறிமுகம். இத்தகைய சிறு தகவல் குறிப்புக்களோடு மட்டும் நிறைவுற்றது.

நவவண்ணக்கீர்த்தனையுடன் பிரசுரிப்பதற்காகவென "வழிநடைச்சிந்து", "சரநூல்", "முனாஜாத்துகள்", யானைக்காதல், அறக்கவிகள், சீறாவின் மானுக்குப் பிணை நின்ற படலத்திற்கு எழுதிய விளக்கவுரை உப்படப்பல ஏட்டுப்பிரதிகள் புலவர் வீட்டிலிருந்தன.

இவை தவிர நூற்றுக்கணக்கான தனிப்பாடல்களும் அவரிடமும் அவரது சீடர் சிலரிடமும் இருந்தன. ஆனால் இவற்றுள் எதுவுமே இன்று கிடைக்கக் கூடியதாயில்லை. ஆ.வி. மயில்வாகனன் 1944ம் ஆண்டளவில் இவற்றைத் தேடும் போதே இவற்றுள் அநேகமானவை அழிந்துவிட்டதாக அல்லது காணாமற் போயுள்ளதாகக் கூறுகிறார். எனினும் புலவர் வீட்டில் அப்போது மீதமிருந்த பாடல்கள் பற்றி பின்வருமாறு அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

**"கனிவுறு பாட்டுக்கள், சந்தங்கள்,
உயர்பொருள் உள்ளறையாகக்**

கொண்டபாக்கள் ஆங்கே உள...
இன்று அவற்றை உடனே மீட்கச்
சிலர் யோசிக்கின்றனர்"

செய்யுள்கள்

செய்கு அலாவுதீன் புலவரின் பெரும்பான்மையான பாடல்கள் இசைப் பாடல் (Lyricsongs) வகையைச் சேர்ந்தவை. யாப்பிலக்கணங்களுக்கியையப் புலவர் இயற்றியுள்ள பாடல்கள் ஒப்பீட்டளவில் குறைவானவையாகும். எனினும் பல்வேறு தலைப்புகளில் தனிச் செய்யுள்கள் பலவற்றை அவர் இயற்றியுள்ளார். அவற்றுள் பல அழிந்துவிட்டன. எஞ்சியுள்ள சில செய்யுள்கள் யாப்பிலக்கணங்களுக்கமைய பாடலியற்றுவதிலும் புலவருக்கிருந்த ஆற்றலை காட்டுவதாக உள்ளன.

புத்தளப் பரிவைச் சேர்ந்த புனிச்சாக்குளம் அலிஉதுமான் இயற்றிய "கீர்த்தி மஞ்சரிக்கு" புலவர் வழங்கிய வெண்பா பின்வருமாறு.

நன்னூ லகப்பொருள்சேர் நல்யாப் புவமையணி
சொன்னூல்கள் பற்பலவே சோதித்து - இந்நூல்
மலியுதமிழ் மெய்க்கீர்த்தி மஞ்சரியைப் பாடும்
அலியுதுமான் என்றோதும் அன்பு

பொறாமை, தண்ணீர், முருங்கை, துருக்கித் தொப்பி என்று பல்வேறு தலைப்புகளில் அவர் இயற்றியுள்ள செய்யுள்களில் சில,

தண்ணீர்

ஒரு நிமிஷம் தங்காது ஓர் முழக்கம் மின்னலிட
ஊர் அழியச் செய்யவன்மை உண்டதே
நேர் விலக்க ஊற்றெடுக்கும் பொங்கிவரும்

உயர்ந்ததிக வெள்ளத்தால்
காற்றெழும்பி நாடளிக்கும் காண்

பொறாமை

உள்ளன்பைக் காட்டா உலகவர்க்குத் தோற்றியதால்
கள்ளமற நெஞ்சண்டு காட்டுவதால் கொள்ளருமை
பேர் துலங்கும் பொற்பு பொறாமை என சொல்வருண்டு
ஊர் விளங்க நன்மை தரும் உண்மை

இசைப்பாடல்கள்

சிந்து, கீர்த்தனை, கண்ணி, முதலிய இசைத்தமிழ்
வடிவங்களையே புலவர் தமது கவிதை ஊடகமாகக்
கொண்டார். நொண்டிச்சிந்து, வழிநடைச்சிந்து, கும்மி,
தெம்மாங்கு போன்ற நாட்டார் இசைவடிவங்களையும் தமது
கவிதையாக்கத்துக்குப் பெருமளவு பயன்படுத்தினார்.

யாப்பிலக்கணவழியைவிட்டு இசைப்பாடல் வடிவங்க
ளையும் குறிப்பாக நாட்டார் இசை வடிவங்களையும் புலவர்
விரும்பிக்கையாண்டு வந்ததைப் பண்டித மரபினர் அங்கீ
கரிக்க மறுத்து வந்ததுடன் புலவரைப் பாமரப் புலவரென்றும்
கூறத் துணிந்தனர். செய்யுளின் மூலம் மாத்திரமே கவிதை
இயற்ற முடியும் என்பது அவர்களின் வாதத்தின் சாரமாகும்.

இத்தகைய செய்யுளிலக்கிய அபிமானிகளின் கருத்தி
லிருந்து புலவரின் பாடல்களின் தன்மையும் போக்கும் மிக
வேறுபட்டிருந்தன. அவர் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்ட இசைப்
பாடல்களின் இசை வடிவங்கள் புத்தள, பொன்பரப்பி
மக்களின் வாழ்வோடு பின்னிப்பிணைந்திருந்தவை. சில இசை
வடிவங்கள் வித்துவான்களால் பாடப்பட்டு இசைத்தட்டுகளி
னூடாகவோ அல்லது நாடக, சினிமாப் பாடல்களினூடாகவோ

மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தவை. செய்கு அலாவுதீனின் இப்புதிய போக்கு கற்றோருக்கே கவிதை என்ற பழம் போக்கை உடைத்தெறிந்தது.

செய்யுள் மரபிலமைந்த பாக்கள் கற்றோருக்கு இன்ப மளிக்குமளவு பாமரரைக் கவர்வதில்லை. இலக்கண விதிகளும், அரும்பதங்களும், சிலேடைகளும் பாமரமக்கள் கவிதை இன்பத்தைப் பெறத்தடையாகிவிடுகின்றன. எளிமையும் இனிய சந்தங்களும் கொண்ட இசைப்பாடல்களும் நாட்டார்பாடல் வடிவங்களுமே பொதுமக்களின் விருப்புக்குரியனவாகின்றன.

செய்யுளிலக்கியங்களில் தனக்குப் போதிய பரிச்சயமிருந்தும் செய்யுளிலக்கிய மரபில் கவிதை இயற்றும் திறனிருந்தும் புலவர் வெகுசனநிலைப்பட்ட இசைப்பாடல் வடிவங்களையே தேர்ந்தெடுத்தார். பொது மக்களைக் கவரும் வகையிலும் அவர்களுக்கு உதவும் வகையிலுமான பாடல்களை இயற்று வதிலேயே அவர் ஆர்வம் காட்டினார். அதனால் அவரது பாடல்கள் விவசாயிகளாகவோ, கூலித்தொழிலாளராகவோ, மீனவராகவோ வாழ்ந்து கொண்டிருந்த உழைக்கும் அடிநிலை மக்களிடம் வரவேற்பினைப் பெற்றதில் வியப்பில்லை.

இதற்கும் மேலாக சாதாரண பேச்சு மொழி, நாட்டுப்புற இசை, எளிய சந்தங்கள், கிராமமக்களின் உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் பாடற்பொருள் என்பனவற்றின் மூலம் முகிழ்த்துக் கொண்டிருந்த இருபதாம் நூற்றாண்டின் வெகுசனநிலைப்பட்ட இலக்கியத்துக்குத் தனது பங்களிப்பைக் கவி செய்கலாவுதீன் வழங்கினார். அவர் காலப் புலவர் பலரிலிருந்து அவரை வேறுபடுத்திக்காட்டும் விஷேட பண்பாகவும் இதனைக் குறிப்பிடலாம்.

நவீன ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடி பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை (1872-1929)யைப் பற்றிய பேராசிரியர் கா.

சிவத்தம்பியின் பின்வரும் கூற்றினை கவி செய்கலாவுதீனுடன்
ஒப்பிடுவது பொருத்தமானதாகும்.

வெகுசனநிலையில் மக்கள் பாடல்களை
இசைத்துப்பாடவேண்டும் என்பதற்காகவே
இவர் (பாவலர்துரையப்பாபிள்ளை)
தமது ஆக்கங்களைக் கீதங்களாக
இயற்றினார். இலக்கியத்தைக் கற்றறிந்தோரது
ஆர்வ ஈடுபாடாக மாத்திரம் கொள்ளாது
சாதாரண மக்களது பாடற் பொருளாகவும்
கொள்ள இவர் முனைந்தமை இவரை இக்கால
புலவர்களிலிருந்தும் வேறுபடுத்துகிறது. (1978 : 75)

இசைத்தமிழும் முஸ்லீம்களும்

பெருங்காப்பியங்களிலொன்றான சிலப்பதிகாரத்
திலேயே இசைத் தமிழின் செல்வாக்கு காணப்படுவதை
ஆய்வாளர் எடுத்துக் காட்டுகின்றனர். இளங்கோவடிகள்
பாமரமக்களிடையே நிலவிய இசைக்கோலங்களை ஆதார
மாகக் கொண்டே குன்றக்குரவை, வேட்டுவவரி, ஆச்சியர்
குரவை முதலிய அற்புதமான பாடல்களை அமைத்தாரென்பர்.

பிற்பட்ட காலத்தில் ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும்
இறைவனை இசையுடன் பாடிப்பரவினார்கள். சித்தர்கள் தம்
ஆன்ம ஞானக் கருத்துக்களை குறும், கும்மி, கண்ணி, ஏசல்,
சிந்து முதலிய இசைப்பாடல்களாக வடித்தார்கள். அருணா
சலக் கவியின் இராமநாடகமும் கோபாலகிருஷ்ண பாரதியின்
நந்தனார் சரித்திரமும் கீர்த்தனைகளிலமைந்தன. இவற்றைப்
பின்பற்றி அரிச்சந்திரபுராணம் பெரியபுராணக்கீர்த்தனை
கந்தபுராணக்கீர்த்தனை முதலிய சமய புராணக் கதைகளைக்
கீர்த்தனைகளாகக் கொண்ட நூல்கள் எழுந்தன. பாபநாசம்

சிவனும் கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளையும் கீர்த்தனைகள் பாடி தமிழுக்கு வளம் சேர்த்தனர்.

முஸ்லீம் புலவர் பலரும் இசைப்பாடல் வடிவங்களைப் பயன்படுத்தினர். கீர்த்தனையில் இராம நாடகம் உருவாகியது போல் நபிகளாரின் சரிதை கூறும் சீறாவின் செய்திகள் சீறாக்கீர்த்தனை (1812) யாகியது. இசைநயமும் எளிமையும் நாடகப்பாங்கும் கொண்ட அழகிய பாடல்களாக கோட்டாறு செய்யிதபூபக்கர்ப் புலவர் இதனை இயற்றினார்.

பொதுவாக பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்த சாப்தத்திலிருந்தே இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மரபில் எளிமையும் இசைப்பாடல்களும் முக்கிய இடத்தைப் பெறத் தொடங்கி விட்டன எனலாம்.

தமிழ்நாட்டில் வெளிவந்த இவ்வகைப்படைப்புக்களுக்கு உதாரணமாக, கோட்டாறு செய்யிதபூபக்கரின் சீறாக்கீர்த்தனம் (1812), காயலிலும் கொழும்பிலும் வாழ்ந்த முஹம்மது ஹம்ஸாலெப்பையின் மெய்ஞான அலங்காரக் கீர்த்தனம் (1909), காரைக்கால் அமிர்த சாகிபுமரைக்காரின் மஹ்பூபுபரபதக்கீர்த்தனம் (1911), மதுரகவி மதாறுப்புலவரின் திருக்காரணச் சிங்காரக் கும்மி (1921), மதுர கவி செய்கப்துல் காதர்ப் புலவரியற்றிய பயஹம்பாவதாரப் பலவண்ணச்சிந்து (1930), மேலைப் பாளையம் காளை ஹஸனலிப் புலவரியற்றிய பூவடிச்சிந்து முதலியனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இலங்கையில் திகழ்அப்துல் மஜீதுப் புலவரின் கீர்த்தனை மஞ்சரி (1902) திருக்கோணமலை ஷெய்கு மதார்ப் புலவரின் (1862 - 1913) கண்ணியா வழிநடைச்சிந்து, யாழ்ப்பாணம் ஷெய்குத்தம்பிப் பாவலரின் காரணமாலை! (1878) ராகலை துவான் கிச்சில் ஜப்பாரின் மனோரஞ்சிதத்

தெம்மாங்கு (1929), கொழும்பு ஹம்சா லெப்பையின் கப்பற் சிந்து, குறிஞ்சிப்பிட்டி ஷெய்கு இஸ்மாயில் புலவரின் கப்பற் சிந்து (கையெழுத்துப்பிரதி), பேருவலை அகமது லெப்பை மரைக்காயரின் ஷெய்கு அஷ்ரப் ஒலிக்கும்மி, ஒலுவில் ஷெய்கு இப்றாகீம் மௌலானாவின் ஆஷிக்கு அவதாரமாலை, யாழ்ப்பாணம் சுல்தான் தம்பிப் பாவலரின் (இறப்பு 1898) ஆரண முஹம்மதின் காரணக்கும்மி முதலியவற்றை உதாரணமாகக் கூறலாம்.

மேற்குறித்த இலக்கிய நூல்களின் தலைப்புக்களே அவற்றின் உள்ளடக்கத்தை அவை இன்னும் சமயச் சார்பிலேயே காலூன்றியிருப்பதைக் காட்டபோதுமானவை. அதே வேளை கடினமான பண்டைய செய்யுளிலக்கிய மரபிலிருந்து எளிய இசைப்பாடல்மரபினுக்கு மாறிச் செல்லும்போக்கினையும் அத்தலைப்புகள் சுட்டிநிற்கின்றன.

இத்தகைய இசைவடிவ இலக்கியங்களின் தோற்றம் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மரபிலும், தமிழ் இலக்கிய மரபிலும் இலக்கியங்களின் உருவ உள்ளடக்கங்களில் புதுநெறிக்குரிய மாற்றங்களை எடுத்துக்கூறின. சிலேடைகளும் படாடோபமான வார்த்தைகளும் அகராதிச் சொற்குவியல்களுமே கவிதையை மதிப்பிடும் சாதனங்கள் என்ற கருத்து ஒரு பழைமை வாதம் என்று காட்டுவது போல் இவற்றின் வருகை அமைவதாயிற்று.

இன்னொருவகையில் கூறுவதானால் 'கற்றறிந்தவர்க்கே கவிதை' என்ற பழைய மரபை இவ்விசைப்பாடல்களே மாற்றியமைத்ததுடன் இருபதாம் நூற்றாண்டு இலக்கியத்தின் முன் அறிவிப்பாகவும் இவையே அமைந்தன. பேராசிரியர் க. கைலாசபதி தனக்கே உரிய பாணியில் இதனை இவ்வாறு விவரிக்கிறார்.

“பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்து
 தமிழிலக்கியத்திலே பொதுமக்கள் சார்ந்த
 இலக்கிய வடிவங்கள் தோன்றலாயின,
 நாடகப்பண்பும் இசைப்பாங்கும்
 கொண்ட இவ்விலக்கியங்கள்
 வித்துவக்காய்ச்சலும் வீண அலங்காரமும்
 பகட்டும் படாடோபமும் மலிந்த
 இலக்கிய நெறிக்கு எதிர்விளைவாகத்
 தோன்றின. இருபதாம் நூற்றாண்டு
 இலக்கியத்துக்கு (முன்னறிவிப்புக்
 கொடுத்துநின்றன. (1979 : 240)

மகாகவி பாரதிக்கு முன்னதாகவே இசைதழுவிய எளிய
 பாடல்கள் எழுத்தொடங்கிவட்டன. எனினும், எளிய இசைப்
 பாடல்களை இலக்கிய அரியாசனத்துக்கு உயர்த்தியவன்
 பாரதியே, பேச்சோசை சொற்களும், பொதுமக்கள் சார்ந்த
 இசைப்பாடல் வடிவங்களும் இலக்கியமாகுமா என்ற
 சர்ச்சைகளை பாரதியின் கவிதா சக்தி முடிவுக்குக் கொண்டு
 வந்தது. பாரதியின் எளிய இசைப்பாடல்களில் மனம் பறி
 கொடுத்த புதுமைப்பித்தன் இவ்வாறு கூறினார்.

“கம்பீரமான கோயில்களும் கம்பீரமான
 விருத்தங்களும் தமிழ்ப்பண்பை
 எவ்வளவு உயர்வு படுத்துகிறதோ
 அவ்வளவு லகு பண்களும் சிறுசிறு
 சந்தங்களும் அழகு செய்ய
 முடியும் என்பதைக் காட்டிவிட்
 டான் பாரதி”. (1947 : 58)

இசைப்பாகமுறை

செய்கு அலாவுதீனின் பாடல்கள் பெரும்பாலும் தனிப்
 பாடல்கள், இசைப்பாடல்கள் (Lyric Songs), பல்லவி, அனு

பல்லவி, சரணம் என்ற இசைப்பாக முறைகளைப் பின்பற்றி இயற்றப் பெற்றிருப்பவை.

எளிமையும், கடினமான சொற்களைத் தவிர்ப்பதும் இசைப் பாடல்களின் இலக்கியப்பண்பாகும். பாவம், எளிமையான சொல்லமைதி, பாகங்களுக்கிடையிலான சாகித்ய ரீதியான தொடர்பு, இசைநயம், எதுகை மோனை என்ற பல அம்சங்கள் சரிவர இடம்பெறும்போதுதான் ஒரு இசைப்பாடல் நிறைவான இலக்கியத்தரத்தை பெறுகிறது. இதனாலேயே இசைப்பாடலியற்றுவது இலகுவான பணியல்ல என கி.வா. ஜெகந்நாதன் கூறுவார்.

கவி செய்கு அலாவுதீனின் இசைப்பாடல்கள் சிந்து, கீர்த்தனான என்பனவற்றோடு தெம்மாங்கு, கும்மி, மீனவர் பாடல், ஊஞ்சற்பாடல், கோலாட்டங்களில் பயிலப்படும் நாட்டுப்புற, கர்நாடக இசைவடிவங்கள் முதலியவற்றைத் தழுவி அமைந்துள்ளன. பார்ஸி நாடகச் செல்வாக்கினாலும், இசைநாடக செல்வாக்கினாலும் புகழ்பெற்ற பல ஹிந்துஸ்த் தான் கர்நாடக ராகங்களையும் அவர் பிற்காலங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

சாகித்ய அழகும் இசை அழகும் இணைந்திருப்பவையே செய்கு அலாவுதீனின் பாடல்களாகும். ஒவ்வொரு பாடலுக்கு முரிய இசை மரபைப் பேணி இராகத்துடனும் தாளத்துடனும் பாடும்போது இவை தனித்துவத்துடன் திகழ்வதைக் காண முடியும். பாவமும் எதுகை மோனைகளின் அழகும் மேலும் மெருகு பெற்றிருப்பதையும் அப்போது அவதானிக்கலாம். எனினும், செய்கு அலாவுதீனின் பாடல்களில் இசை தலைமையிடம் வகிக்கிறது என்பது இதன் பொருள் அன்று.

அடிப்படையில் செய்கு அவாவுதீன் ஒரு கவிஞன், அவர் ஒரு இசை வல்லுணர் அல்ல. இசைத்துறையின் வளர்ச்சிக்காக

அவர் பாடலியற்றிய வருமல்ல. மக்களை இலகுவிற் சென்றடைக்கூடிய மக்கள் சார்ந்த ஊடகத்தின் வழியாகவே அவர் கவிதை படைக்க விரும்பினார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதாயின் ஒரு கவிஞன் என்ற நிலையில் நின்றே தமது இசைப்பாடல்களை அவர் வடித்தார். எனவே இசை இலக்கணங்களும் நுணுக்கங்களும் ஒரு இலக்கியகாரன் என்ற வகையில் அவரை நிபந்தனைப்படுத்தும் இலட்சணங்கள் ஆகா.

வழிநடைச்சிந்து

புத்தளப்பிரதேச சாதாரணமக்கள் மத்தியில் பிரபலம் பெற்றுவிளங்கிய நாட்டார் இசைப்பாடல் வகைகளில் வழிநடைச்சிந்தும் ஒன்றாகும். அம்பலம், கரைத்தீவு முதலிய பொன்பரப்பிக்கிராமங்களிலும் குறிஞ்சிப்பிட்டி, முசல்பிட்டி, கற்பிட்டி, பள்ளிவாசல்துறை முதலிய கற்பிட்டிப்பகுதிக் கிராமங்களிலும்செய்கு அலாவுதீன் புலவர் பாடலியற்றுவதற்கு முன்னரிருந்தே வழிநடைப்பதம் முக்கிய இசைப்பாடலாக போற்றப்பட்டு வந்துள்ளது.

19ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பப்பகுதியில் வாழ்ந்த குறிஞ்சிப் பிட்டியைச் சேர்ந்த செய்கு இஸ்மாயில் புலவர் பல வழிநடைச்சிந்துகளைப் பாடியுள்ளார். அவரியற்றிய 'சீனியப்பா திருக் காட்சியைக் காணலாம் வா' என்று தொடங்கும் 'சீனியப்பா வழிநடைச்சிந்து' இப்பிரதேச மக்களால் இன்றும் பாடப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சுப்பிரமணியார் காவடிச்சிந்து, பீப்பிள்ஸ் பார்க் வழிநடைச்சிந்து, திரிவிஞ்சைபுரம் வழிநடைப்பதம், திருப்போரூர் முருகர் வழிநடைப்பாசரம் எனப்பலவழிநடைப்பதங்கள் தமிழ் மரபில் காணப்படுகின்றன. இத்துறையில் முஸ்லீம் புலவர்

களின் பங்களிப்பாக சுல்தான் முகையதீன் ராவுத்தரின் நாகூர் வழிநடைச் சிந்து (1898) செய்கு மதார்ப்புலவரின் கண்ணியா வழிநடைச்சிந்து முதலியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

செய்கு அலாவுதீன் இருபதுக்கும் அதிகமான வழிநடைச் சிந்துகளைப் பாடியுள்ளார். அவற்றுள் பல புலவரின் ஏனைய படைப்புக்களைப் போலவே கறையானுக்கோ காலவெள்ளத் துக்கோ பலியாகிவிட்டன. பாமரமக்களால் இன்றும் பாடப் பட்டுவரும் எஞ்சியுள்ள வழிநடைசிந்துகள் சில வருமாறு.

- (1) குதிரைமலை காரணச்சிந்து
- (2) கப்பலடி ஒலி காரணச்சிந்து
- (3) சந்தனக்கூட்டுச் சிந்து
- (4) கல்லடி தர்ஹா வழிநடைச்சிந்து
- (5) எருமைதீவுக் கரைச் சிந்து
- (6) புத்தளமாநகர் சந்தனக் கூட்டுச் சிந்து
- (7) குதிரைமலை வழிநடைச்சிந்து
- (8) அம்பலநகர் ஆடுகொடிச்சிந்து.

வழிநடைசிந்து, நடைவழிச்சிந்து என்றும் வழிநடைப் பதம் என்றும் கூறப்படுகிறது. ஆற்றுபடையைப் போல வழி நடைச்சிந்தும் ஒரு பயணப்பாடலாகும். தெரிந்தவர் தெரியாத வரை அழைத்துச்செல்லும் பான்மையில் இப்பாடல் அமையும். சிற்சில வேறுபாடுகளைச் சுட்ட முடியுமாயினும் ஆற்றுப்படை இலக்கியத்திற்கும் வழிநடைப் பதத்திற்கும் நெருக்கமான தொடர்புகள் இருப்பதாகக் கூறுவர். (பார்க்க 1976)

ஞானப்பாடல்கள்

வாசியோ வீசங்கனல் முழுகுதே

நாசிவந்து திரும்பிப் போய் மாள்குதே

இவ்வாறு மெஞ்ஞானக் கருத்துக்களைக் கூறும் பல பாடல்களை செய்கு அலாவுதீன் இயற்றியுள்ளார். மெய்ஞ்

ஞானப்பாதையில் புலவருக்கு நேரடியான ஈடுபாடு இருந்தது. தியானங்களிலும் பிராணாயாமப் பயிற்சியிலும் தம்மை அவர் அடிக்கடி ஈடுபடுத்தி வந்துள்ளார்.

தற்கலை பீர் முஹம்மது சாகிபு, குணங்குடி மஸ்தான் முதலிய சூஃபிஞானியரின் கருத்துக்களை அடியொற்றியதாகவே புலவரது பாடல்களும் காணப்படுகின்றன. இயமம் (தகாதை நீக்குதல்), நியமம் (தக்கதைக் கொள்ளுதல்), பிராணாயாமப் பயிற்சியின் அவசியத்தை வலியுறுத்துதல் என்பன புலவர் தமது ஞானப்பாடல்களில் முன்வைக்கும் முக்கிய கருத்துக்களாகும்.

'பொய் வேஷங்களைக் களைதல்', 'வல்வினை நீக்குதல்', 'தலைமையினாசையும் காசு தேடுமாசையும் அகலச் செய்தல்' 'வையக வாழ்வின் மீதான வெறி அடங்கச் செய்தல்' 'மோகத்தையும் போகத்தையும் அழித்தல்' என்று இயமனிலயினைப் புலவர் தமது ஞானப்பாடல்களில் அழுத்திக் கூறுகிறார்.

யோகமுறைகளுள் பிராணாயாமம் முக்கியமானதாகும். இது சுவாசப் பயிற்சி அல்லது சுவாசத்தை அடக்கியாளும் முறை எனக் கூறலாம். இப்பயிற்சியின் மைய இடமாக சுழி முனை அமைகிறது. இடது மூக்கால் வரும் மூச்சு இடைகலை என்றும் வலது மூக்கால் வரும் மூச்சு பிங்கலை என்றும் கூறப்படும். இவ்விரண்டிற்கும் இடையில் உள்ளதே சுழி முனையாகும். 'நுண்ணிய உடம்பில் உள்ள சுழிமுனை எனும் நாடியின் வாயிலாக பிராணவாயுவின் துணையுடன் கடவுளை நினைந்து வழிபடும் முறை எனவும் இதனைக் கூறுவர். புலவரியற்றியிருந்த 'சரநூலில்' இவ்விபரங்கள் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருந்தது.

சரமேவும் கன தவமே செய்குவமே
சிரத்திலேற்றிக் கலைப்புரத்தை மாற்றி

என்பதன் மூலமும்

மூச்சைத் திருத்தி முஷாஹதாம்திலிருந்து
காட்சி துலங்கு மட்டும் கருத்தில் தியானம்பண்ணு

என்பதன் மூலமும்

உச்ச நடுச் சுழுமுனை மெச்சிடும் காரணம்
ஒடுங்கு நிலை காண்குவீர் காள்

என்பதன் மூலமும் மேற்கூறிய ஞானப் பயிற்சியையே
செய்கு அலாவுதீன் வலியுறுத்திச் செல்கிறார்.

பாரம்பரியமாக குணங்குடி மஸ்தான் முதலிய சூஃபிக்
கவிஞர் கையாளுவது போலவே தமது ஆன்மஞானக்கருத்துக்
களைக் கூறுவதற்கும் இஸ்லாமிய சூஃபி ஞானத்துறையிற்
பயிலப்படும் அறபு உர்துப்பதங்களையும் முக்கியமாக
சைவசித்தாந்தச் சொல்லியல்களையும் அத்வைத
மறைபொருள் கூறும்பதங்களையும்புலவர் கையாண்டுள்ளார்.

சாரூபம், சாயுட்சயம், சதானந்தம் முதலியன
சைவசித்தாந்திகள் பயன்படுத்தும் பதங்களாகும். புலவரின்
மெய்ஞானப்பாடல்களில் இவ்வகைச் சொற்களும் அடிக்கடி
இடம்பெறுவதைக் காணலாம். சிலர் இதனை விவாதப்
பொருளாகக் கொள்ளுகின்றனர். ஆனால், சூஃபிகளும்,
இவர்களுக்குச் சமமான வேறெந்தச் சமயத்தின்
மெய்ஞானியரும் தமது ஆன்மஞான அனுபவத்துக்கே
உரித்தானதும் பொதுவானதுமான மனநிலைகள்,
அகக்காட்சிகள், முதலியவற்றை வெளிப்படுத்துவதற்கு
பொதுவான குறியீடுகளையும் பாஷை வேறுபட்டாலும் ஒரே

கருத்தைத் தரக்கூடிய பதங்களையுமே பயன்படுத்துகின்றனர். மெய்ஞ்ஞான உலகில் இது பொது மரபாக உள்ளது.

தமக்கு முன்னோடிகளாக தமிழில் இறையனுபவ ஞானத்தைப் பாடிய சூஃபிகளைப் போலவே செய்கு அலாவுதீனும் தமது மெய்ஞ்ஞான அனுபவங்களைக் கூற அத்வைத, சைவசித்தாந்தச் சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறார்.

இறைவனை நெருங்குவதும் இறைவனில் இரண்டறக் கலப்பதும் சித்தருக்கும் சூஃபிக்கும் ஒன்றுதான். சீவான்மா பரமான்மாவுடன் ஐக்கியமாகும் அவ்விலட்சியத்தையே சாயுட்சயம் என்பது அர்த்தப்படுத்துமாயின் அது ஞானப்பாதைக்குரிய பொதுமையான பண்பென்றே அமைதி காணவேண்டும்.

தனிமனிதர்களுக்கும் பரம்பொருளுக்கும்டையேயுள்ள தடுப்புச் சுவர்களைத் தாண்டி வருவதிலேயே அவர் எந்த சமயப்பிரிவைச் சார்ந்தவராயினும் ஒரு சிறந்த மெய்ஞானி ஒருவரது வெற்றி தங்கியிருக்கிறது. (1968:116) என்ற பேராசிரியர் ராதாகிருஷ்ணனின் கருத்தையும் இங்கு நினைவு கூரலாம்.

புராணப் படனம்

புராணங்களை நியமமாக விதிப்படி

படித்தலும் அவைகளுக்குப்

பொருள் சொல்லலும் கேட்டலும்

சிறந்த புண்ணியங்களாம் (1915 : ௧௧ உ)

என்பது புராண படனம் பற்றிச் சைவப்பெரியார் ஆறுமுக நாவலர் கூறும் செய்தியாகும். மேலும் புராணம் வாசித்து பொருள் சொல்லுவதற்குரிய இடங்கள்: 'திருக்கோயில், திருமடம், புண்ணியத்தீர்த்தக்கரை, சமயாசாரமுடையவருடைய கிருகம் முதலிய சுத்தஸ்தானங்களாம். புராணம் வாசித்துப்

பொருள் சொல்லுவதற்கு யோக்கியர், நீதிநூல்களையும், சமய நூல்களையும் கற்றறிந்தவராய் தமிழ் வேதத்தை அத்யயனம் பண்ணினவராய் இலக்கண இலக்கியங்களிலே வல்லவராய் நல்லொழுக்கத்திற் சிறந்தவராய் உள்ளவர். பொருள் சொல்பவர் ஸ்நானம் முதலிய நியமங்களைச் செய்தல் வேண்டும். புராணத்தைச் சுபதினத்திலே முடித்தல் வேண்டும். புராணமண்டபத்தை பட்டுமேற்கட்டி, பூமாலை, வாழை கரும்பு முதலியவைகளினால் அலங்கரிக்கவேண்டும். பட்டுபரிவட்டம் விரித்து அதன் மேலே புராணத்திருமறையை வைத்து சந்தனம், புஷ்பம், தூபம், தீபம் விதிப்படி பூசை செய்து நமஸ்கரிக்க வேண்டும். ஒருவர் வாசிக்க ஒருவர் பொருள் சொல்ல வேண்டும். புராணம் வாசித்தவருக்கும் பொருள் சொன்னவருக்கும் தம்மால் இயன்ற பொருள்கள் வைத்து நமஸ்காரம் பண்ணவேண்டும்.

மேலே கூறியவை நாவலரவர்கள் புராணபடனத்துக் குரியதெனக் காட்டிய விதிமுறைகளிற் சிலவாகும். மேலோட்டமான பார்வையில் முஸ்லிம்களிடையே - குறிப்பாக புத்தளமன்னார்ப் பகுதிகளில் - நிலவிய புராணப்படனத்தில் சிற்சில பண்புகள் இதனோடொத்தவையாய் அமைந்திருக்கக் காணலாம். எனினும் இவற்றிற்கிடையிலான வேறுபாடுகள் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.

சீறாப்புராணமும் முகிதீன்புராணமும் மற்றும் சில இஸ்லாமியச் சரிதங்கூறும் காப்பியங்களும் ஒரு காலத்தில் இப்பிரதேசங்களில் சமயம் சார்ந்த முக்கிய நூல்களாகப் போற்றப்பட்டதுடன், சீறாகவும், முகிதீன் புராணமும் புராணப்படனத்திற்குரிய தலைமை நூல்களாகவும் விளங்கின. புனித சரிதங்களை எடுத்துக்கூறும் நூல்களாயிருப்பதனால் இந்நூல்களையும் புனித நூல்களாக மக்கள் கருதியதில் வியப்பில்லை.

முஸ்லீம் புராண படனம்

பெரும்பாலும் முஸ்லீம் புரவலர்களின் மனைகளிலோ அல்லது பொது இடங்களிலோ நடைபெறும். சைவ புராண படனத்திற்குரியதாக நாவலர் கூறும்பண்புகள் அது முழுமையும் சமய தன்மை கொண்டதாயிருப்பது கண்கூடு. முஸ்லீம்கள், புராணபடனத்தின்போது பக்தி சிரத்தையோடு கலந்து கொண்டனரெனினும் இலக்கிய நயப்பும் சமயத்தன்மைகளிலிருந்து விலகிய பொதுப் பண்புகளும் அதிலடங்கியிருந்தன.

சீறாப்புராணம் போன்ற இஸ்லாமியப் பேரிலக்கியங்களின் இலக்கிய நயத்தை நேரடியாக அனுபவிக்க முடியாத பாமரர்களுக்கும் இவ்விலக்கியங்களை நன்கு கற்று அவற்றில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தவர்களுக்கும் இப்புராணப்படனம் சிறந்த இலக்கியபீடமாகவும் அமைந்ததென்பதும் இங்கு கருத்திற் கொள்ளத்தக்கதாகும்.

புத்தளப் பிரதேசத்தில் முஸ்லீம்கள் புராணபடனம் என்று இதனைக் கூறுவதில்லை. பொருள் சொல்லல் என்பர். புராணம் படித்தலும் பொருள் சொல்லலும் என்று ஆறுமுக நாவலர் கூறுவதையும் இங்கு கருத்திற் கொள்ளலாம்.

புத்தளம், மன்னார்ப் பிரதேசங்களில் நீண்டகாலமாக மக்கள் போற்றி வந்த இப்பொருள்சொல்லும் நிகழ்ச்சியை முஸ்லீம்களின் இலக்கிய மரபுகளிலொன்றாக கொள்வது பொருத்தமானது.

எருக்கலம்பிட்டி, தாராக்குண்டு முதலிய மன்னார்க்கிராமங்களில் அண்மைக்காலம்வரை நிகழ்ந்து வந்த புராண விரிவுரைகள் என்ற இந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றி எஸ்.எம். கமால்தீனின் பின்வரும் கருத்து அவதானிப்பிற்குரியதாகும்.

"இவ்வகையான (புராண விரிவுரைகள் முதலிய) இலக்கியவடிவங்களும் போக்குகளுமே எமது இஸ்லாமிய இலக்கிய நிர்மாணத் திற்கான அத்திவாரத்தை அமைத்துக் கொடுத்துள்ளன." (1979:52)

கற்பிட்டி, புத்தளம், திகழி, பள்ளிவாசல்துறை போன்ற இடங்களில் அக்காலத்தில் புராண விரிவுரைகள் அல்லது பொருள் சொல்லல் அடிக்கடி நடைபெற்றுள்ளன. வெளியூர் களிலும், தென்னிந்தியாவிலும் இருந்து வந்த புலவர்கள் இதில் பங்குபெற்றனர். புத்தளப் பிரதேசத்தில் பொருள் சொல்வதில் செய்கு அலாவுதீன் பெரும்புகழ் பெற்று விளங்கினார். கொண்டச்சு, முசலி, மறிச்சுக்கட்டி முதலிய மன்னார்க்கிராமங்கள் பலவற்றிற்கும் பலமுறை சென்று அவர் புராண விரிவுரைகள் ஆற்றியுள்ளார். சீறாப்புராணம் குத்புநாயகம், இராஜநாயகம் போன்ற காப்பியங்களுக்கு அவர் ஆற்றிய இலக்கிய உரைகளைக்கேட்டு ஆனந்தங்கொண்டபலர் இன்றும் அவரது இலக்கிய ஆற்றலை வியந்து கூறுகின்றனர்.

இவ்வாறு பொருள் சொல்லும்போது செய்கு அலாவுதீன் புலவர் இலக்கிய விவாதங்களிலும் இலக்கண விளக்கங்களிலும் ஈடுபட்ட சந்தர்ப்பங்களுமுண்டு. சில சமயங்களில் அவர் அட்டவதானம் நிகழ்த்தியதாகவும் அறியமுடிகிறது. கிராமமக்கள் இதனைப் புலவர் அஷ்டாவதானமும் பாடுவார் எனக்கூறுகின்றனர்.

நாடகம்

கவி செய்கு அலாவுதீன் பல நாடகங்களை மேடையேற்றியுள்ளார். அவற்றுள் சில அவரே எழுதித்தயாரித்தவை. சுமார் இருபது பேர் கொண்ட நாடகக்குழு ஒன்று அவரது நாடகங்களில் பங்கு கொண்டுவந்தது. மன்னார்ப்புலவர்கள்

இயற்றிய கபு காபு நாடகம், காந்தரூபி நாடகம், ராஜேந்திரன் சரித்திரம் முதலிய நாடகங்களை இவர் மேடையேற்றினார். இவைகளைத் தவிர அசன்பே சரித்திரம், ஜின்ராஜன் சரித்திரம் என்ற இரு நாடகங்களையும் மேடையேற்றியுள்ளார்.

"ஜின்ராஜன் சரித்திரம்" ராஜநாயகம் என்ற முஸ்லிம் காப்பியத்தில் வரும் ஜின்னைப் பிரதான கதாபாத்திரமாகக் கொண்டு புலவரே எழுதியதாகும். இந்நாடகங்களில் ஆர்மோனியம், தபேலா, முதலிய இசைக்கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவ்விரு கருவிகளைக் கையாளும் திறனும் புலவருக்கிருந்ததென்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

புலவர் மேடையேற்றிய நாடகங்கள் பெரும்பாலும் கொட்டகைக் கூத்துக்கள் - டீட்டர்பாணி நாடகங்கள் - என்று அழைக்கப்பட்ட இசை நாடகவகையினைச் சேர்ந்தவை. புலவர் காலத்தில் புத்தள நகரில் இராமலிங்க சபா முதலிய நாடகக் கம்பெனிகள் பல நாடகங்களை மேடையேற்றி வந்தன. கண் பார்வையற்ற புலவரால் அவற்றைப் பார்த்து ரசிக்க வழியில்லை ஆயினும் கொட்டகைக்கு வெளியேயிருந்து அவர் நாடகத்தைக் கேட்டு ரசித்தார். முக்கியமாக நாடகப் பாடல்களால் அவர் மிகவும் கவரப்பட்டார். இந்நாடகங்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட இராகங்களைக் கொண்டும் அவர் பல பாடல்களை இயற்றியுள்ளார்.

செய்கு அலாவுதீனின் சமூக நோக்கு

எளிய சந்தம், எளிய சொற்கள் பொது மக்கள் நயக்கும் இசை என்பனவற்றினால் மட்டுமல்ல தாம் முன்வைத்த சமூகக் கருத்துக்களினாலும் செய்கு அலாவுதீன் தமது வெகுசன நிலைப்பாட்டை உறுதி செய்துள்ளார்.

கல்வி, வறுமை, கடன், வட்டி, பஞ்சம் முதலியன அவர் பாடல்ளில் இடம் பெறும் முக்கிய சமூகப் பிரச்சினைகளாகும். கடன் தேடி அல்லலுறும் மக்களின் நிலையும் கடன் என்ற பெயரில் அவர்களைச் சூறையாடும் செட்டிமாரின் கொடுமையும், பஞ்சத்தின் அவலமும் அவர் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

கல்வி

புலவர் காலத்தில் புத்தளப் பிரதேசக் கல்வி நிலை மிகப் பின்தங்கியதாக இருந்தது. சுருங்கக் கூறினால் ஜந்தாம் தரம் வரைகூட ஒழுங்கான கல்வி வழங்கும் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தையேனும் இப்பிரதேசம் பெற்றிருக்கவில்லை. இப்பாடசாலைகளில் நிலவிய வசதியீனங்களும் சுகாதாரக் கேடும் சொல்லுந் தரமன்று.

கல்பிட்டியின் மோசமான கல்விநிலை குறித்து 1946 ம் ஆண்டு ஆங்கில அரசாங்கத்துக்கு மக்கள் எழுதிய மகஜர் ஒன்று பின் வருமாறு கூறுகிறது.

“சுகாதாரக் கேடான சூழலில் அமைந்துள்ள தற் போதைய ரோமன் கத்தோலிக்கப் பாடசாலை ஒரு மாட்டுத்

தொழுவம் போன்றுள்ளது. இங்கு வழங்கப்படும் கல்வி மிக இருள் சூழ்ந்ததாகும்... மிகவும் விசனத்துக்குரிய தென்னவெனில் கடந்த 40 வருடங்களில் படித்த ஒரு முஸ்லிம் பையனைக்கூட இது உருவாக்கவில்லை, என்பதும் இதுவரை ம் வகுப்புக்கு மேல் ஒருவர்கூட இப்பாடசாலையில் தமிழில் சித்தியடைந்தது கிடையாது என்பதுமே" (1986:8)

இதனோடு புலவரின் பின்வரும் பாடலை ஒப்புநோக்கிப் பார்ப்பது பொருத்தமானதாகும்.

பள்ளிக்கூடத்தைத்

தங்கள் கண்ணை விழித்துப் பாருமன்னே

புழுதி கிளம்பலாச்சு

பிள்ளைகளின் நாசிகளில் தூசியும் ஆச்சே

தண்ணீரில்லா முடையால் உபாத்திமார்கள்

தாங்கமுடியாது பங்கமதனால்

எண்ணியே மாறிப் போனார் நாங்கள்

எல்லோரும் என்ன விதமாய்க் கல்வி கற்கிறதோ

"எங்கள் பள்ளிக்கூடம்", "சுகாதார விதிகள் கேட்பீரே", என்றபாடல்கள் புத்தளப்பிரதேசத்தில்மோசமான அன்றைய கல்வியையும் இளம் சிறாரிடையே காணப்பட்ட சீரற்றசுகாதார நிலையையும் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இப்பிரதேசத்தின் கல்வி உயர்வடைய வேண்டும் என்றும் பாடசாலைகளின் தரம் உயர வேண்டும் என்றும் அவர் விரும்பினார். "திரைகடல் பெருகும் வாறாய் கல்வி முழங்க வேண்டும்" என்ற, அவரது கனவினை "கல்வி முழங்கவே" என்ற கவிதைகளில் காண முடியும்.

கல்விபற்றிக் கூறும் அவரது பாடல்களில் காணப்படும் மற்றொரு முக்கிய பண்பு மாணவரிடையே நல்ல பழக்க

வழக்கங்களை வலியுறுத்துவதும் சுகாதார விதிகளில் கவனம் செலுத்த அவர்களைத் தூண்டுவதுமாகும். அவற்றுள் ஒன்று தற்போது பெரிதும் பேசப்பட்டு வரும் போதைப்பொருள் தவிர்ப்புப் பற்றியதாகும்.

கஞ்சா அபின் பல லேகியம் புகையிலை
நஞ்சே என உணர்வீரே
நெஞ்ச வறண்டு தேகம் மெலியும்
நீக்கிடுவீர் அவைதானே.

மது விலக்கு

புலவர் காலத்தில் தென்னிலங்கையில் மதுவிலக்கு இயக்கம் பௌத்த புனருத்தாரணத்துடனும் தேசிய உணர்வுடனும் பின்னிப்பிணைந்து போராட்ட வடிவத்தை எடுத்திருந்தது. வட இலங்கையிலும் ஆறுமுக நாவலரும், பாவலர் துரையப்பா பிள்ளை போன்ற இயக்கியவாதிகளும் மது விலக்கினை முன்னெடுத்துச் சென்றனர்.

1901ம் ஆண்டு உதயதாரகையில் பாவலர் துரையப்பா பிள்ளை பின்வருமாறு எழுதினார்.

“யாழ்ப்பாணமே கொள்ளை நோயிலும்
பார்க்க நின்னகத்தில் குடிக்கொண்ட
சாராயக்கடைகள் பத்துமடங்கு
கொடுமையுடையது. (1986 ; 116)

புத்தளப் பிரதேசத்திலும் மதுவிலக்கிற்கு ஆதரவளித்து சாராயக்கடைகளை மூடிவிட முஸ்லிம்கள் முயற்சிகளை மேற்கொண்டமைக்குச் சான்றுகள் உள.

புலவரின் ஊரிலும் சாராயத்தவறணை இயங்கிவந்தது. செய்குஅலாவுதீன் பரந்த அளவிலான மதுவிலக்குப்

போராட்டத்தில் ஈடுபடவில்லை. எனினும் 'தனது ஊரில் தவறணை இயங்குவதை அவர் முழுமுச்சாக எதிர்த்தார். அந்தத் தவறணையின் முன்னால் தனி ஒருவனாக நின்று மறியல் செய்தார். அப்போது பாடிய பாடல் தான்-

தவறணை தவற வேணும் - சாராயம் விற்கும்
தவறணை தவற வேணும் - முகியித்தீனே

என்று தொடங்கும் பாடல்.

"தேன்பொழி கரைத்தீவில் தீன்வழிக்கு மாற்றமான மதுவை" அகற்றி அழித்துவிடுமாறு தனது ஞானகுருவான முகியித்தீனை அதில் அவர் வேண்டுகிறார்.

தீயமதுவே தீன்வழிக்கு மாற்றமகுதே
திருப்பிவிட நோக்கம் வேணுமே
பாவமுடன் கோள் களவு பஞ்சமா வினையகற்றி
தீபரமாய் ஒங்கவேண்டும் தீன் தீதிலா முகியித்தீனே

என்ற வரிகளில் தீனையும் தீயமதுவையும் நேரெதிர்த்திசைகளில் காட்டுவதையும் இங்கு கவனத்திற் கொள்ளலாம்.

பஞ்சம்

கடந்த காலங்களில் புத்தளப் பிரதேச மக்களை வாட்டிய பிரச்சினைகளில் பஞ்சமும் ஒன்றாகும். இப்பஞ்ச காலத்தில் நிகழ்ந்த கொடுமைகளையும் அவலங்களையும் மீளநோக்குதற்கு இன்று கிடைக்கக் கூடிய இலக்கிய ஆதாரமாக இருப்பது புலவரின் பஞ்சகாலம் பற்றிய பாடல்களேயாகும்.

தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்ட பஞ்சங்களையும் புலவர்களையும் பற்றிக் கூறும்போது 'தமது சொந்தப் பஞ்சத்தைப் பற்றிப் பாடித்திரிந்தனரேயன்றி நாட்டைப் புரட்டிய பஞ்சங்களைப் பற்றிப்பாட ஒரு புலவரேனும் முன்வரவில்லை' என்ற கருத்தை எழுத்தாளர் ரகுநாதன் முன்வைக்கிறார்.

தமிழ்இலக்கியத்தில் பஞ்சப்பாட்டுக்களுக்குக் குறைவே இல்லை. அதாவது... தமிழ்ப் புலவர்கள் தமது வறுமையை விளம்பரம் செய்த..... குறையிரந்து பாடிய பாடல்களுக்கு அளவே யில்லை. ஆனால் சமுதாயம் முழுவதையும் உலுக்கிக்க குலுக்கி எடுத்த உணவுப் பஞ்சங்கள் ஏற்பட்ட காலத்தில் அதனால் சமுதாய வாழ்க்கை எவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டது என்பதை எடுத்துக் கூறுகின்ற புலவர் பொதுமக்களை விளக்கு வைத்துத்தான் தேடவேண்டும்". (1965 : 177)

மக்களை வாட்டிய பஞ்சகாலத்தையும் யுகக்கவி பாரதி தான்

தாயைக் கொல்லும் பஞ்சத்தைத் தடுக்க முயற்சியுறார்
வாயைத் திறந்து சும்மா - கிளியே
வந்தே மாதரமென்பார்

என்று பாடினான். பாரதியின் அடியொற்றிப்பாடுபவது போல் செய்கு அலாவுதீனின் பாடல்களும் எழுந்தன. பஞ்சத்தைத் தாயைக் கொல்லும் பஞ்சமென்றான் பாரதி, செய்கு அலாவுதீன் பஞ்சத்தைக் கொடுங்கலி என்று வர்ணிக்கிறார்.

காலமெலிவின் கோர வறுமையால்
கலங்குது இலங்கையில் கொடுங்கலி

மக்கள் வாழ்க்கையை அவல மயமாக்கும் கொடுமைகள் நிறைந்த பஞ்சத்தை தீ என்றும் வர்ணித்தான் பாரதி.

செந்தேனும் பாலும் தெவிட்டி நின்ற நாட்டினிலே
வந்ததே தீப்பஞ்ச மர பாகிவிட்டதுவே

செய்கு அலாவுதீனின் கற்பணயிலும் அக்கொடிய
காலம்கொடுங்கலியாக மட்டுமல்ல பெருநரகமாகவும்வடிவம்
பெறுகிறது.

பஞ்சமே இந்த மாநில மீதில் பற்று வதேன்
பரணே இறையவனே பெரு நரகக் கொதியதுபோல்

பஞ்சத்தைப் பாடவந்த வேதநாயகம்பிள்ளையும்பஞ்சத்
தைத் தீயெனவே வர்ணிக்கிறார்.

அம்புவியை தீயால் அபிஷேகம் செய்தது போல்
வெம்புகதிர் எட்டுக்கண் விட்டெரிக்க - பைம்புயலே
வானமும்வேக, மலையும்வேக வனமும்வேக மனமும்வேக

ரகுநாதன் குறிப்பிடுவது போலவே பஞ்சத்தின்
கொடுமையையும் அதேவேளை பஞ்சகாலத்தில் மக்கள்
பாதிக்கப்பட்ட விதத்தையும் கவி செய்கு அலாவுதீன் தமது
பாடல்களில் தந்துள்ளார். கீழ் வரும் பாடலில் இதனை
அவதானிக்கலாம்.

தோட்டத்திலே வேலையில்லை
தொழிலாளருக்கு மகிமையில்லை
பெரியோர் சிறியோர் எல்லாம்
தூசி போல் பறக்க உந்தன்
துய்யவன் முனிவு உண்டாச்சு

கவி

நாட்டார் கீர்த்தி யேங்கும் ஓங்க - கவி
சாடுந்திறன் எனக்கு தருவாய்

என்றான் பாரதி. குற்றங்கள் குணங்களாவதும் தர்மம்
அதர்மமாவதும் கலியின் விளைவு. இந்து சமய மரபினுள்

காணப்படும் இச்சொல்லை சமூக அர்த்தத்தில் ஆழமும் வேகமும் மிக்கதாய்ப் பயன்படுத்தியவன் பாரதி.

செய்கு அலாவுதீனின் சமூகநிலைப்பட்ட கவிதைகளில் கவி ஒரு மையச் சொல்லாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சமுதாயத்தில் காணப்படும் தீமைகளையும் அநீதிகளையும் அவர் கலியுகக் கொடுமைகளாகக் காட்டுகிறார். பின்வரும் கலியுகம் பற்றிய வரிகளில் இதனைக் காணலாம்.

உதவிக்கும் பதவி இல்லை - கலியுகம்
உப்பிட்ட பேர்களுக்கோ நற்பதவி இல்லை
மூதேவிக்குச் சீதேவி நிலை - கலியுகம்
மூர்க்கருக்குத் துக்கமில்லை - யோக்கியனில்லை

கலியுகத்தின் கொடுமைகளாகப் புலவர் கூறுவனவற்றை அவரது வெவ்வேறு பாடல்களிலிருந்து பின் வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம். வேந்தர் நீதி செய்துப் போவது சாஸ்திரங்கள் பொய்ப்பது பொல்லாருக்கு மேன்மை வருவது, காசுக்கே பெருமையும், கல்லாருக்கே கௌரவமும் என்ற நிலை உருவானது.

சமய-புராண அர்த்தம் எதுவாக இருப்பினும் அநீதியானதும் கொடுமைகள் நிறைந்ததுமான சமுதாயத்தையே புலவர் கலியுகம் என்பதன் மூலம் குறிப்பிடுகிறார். மனிதன் மனிதத்தன்மையை இழந்து நிற்கும் கொடுமைகள் நிறைந்த கலியுகம் மாய்க்கப்பட வேண்டும் என்பான் பாரதி.

பொய்க்கும் கலியை நான் கொன்று
பூலோகத்தார் கண் முன்னே
மெய்க்கும் கிருத யுகத்தையே
கொணர்வேன் தெய்வ விதி இஃதே

பாரதி காணவிரும்பிய, இலட்சிய புதுயுகச் சமுதாயம் என கிருதயுகத்தைக் குறிப்பிடலாம். சத்யுகம், அமரயுகம் என்றும் அதற்கு பொருள் கூறுவர்.

புலவர் செய்கு அலாவுதீனும் கலியுகம் மாயவே விரும்பினார். கலியுகத்திற்குப் பதிலாக அவர் காண விரும்பிய புதுயுகம் இஸ்லாமிய இலட்சியங்கள் கொண்ட சமநீதிச் சமுதாயமாகும்.

அந்நீதி அடி அறுத்து நந்நீதி கொடிபிடித்து
உலகெங்கும் வாழ்க சமநீதியே
என்று புலவர் கூறுவதிலும்

தீன் கொடி வளரவும் தீ தெலாமாயவும்
தேன் கலிமா முழங்கித் தேயமெலாம் செழிக்கவும்

என்பதிலும் புலவரின் இலட்சிய இஸ்லாமிய சமுதாயம் பற்றிய கருத்து தெளிவாகப் புலப்பட்டு நிற்பதைக் காணலாம்.

புது நெறியின் முன்னோடி

கண்ணிகளும், கும்மிகளும் சிந்துகளும் பாடி எளிமைக்கு வழிகாட்டிய புலவர்கள் பலரை இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிற் காணமுடியும். ஆயினும் அவர்களின் பாடல்கள் பாரம்பரிய சமயக்கருத்துக்களையே பெரிதும் பிரதிபலித்தன. பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை பற்றிய ஆய்வில் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி கூறுவது போல ஆங்காங்கு வேறுபாடுகள் காட்டமுடியுமாயினும் சமயப் பொருள் தான் அவர்களது மையப்பொருளாக இருந்தது.

இவர்கால முஸ்லிம் புலவர் பலரோடு நோக்குகையில் சயத் தளத்திலிருந்து சமூகத்தளம் நோக்கி இலக்கியத்தை மாற்றும் போக்கு செய்கு அலாவுதீனின் படைப்புகளில் கூடிய தீவிரத்துடன் விளங்குவதை நன்கு அவதானிக்க முடிகிறது. பிரக்ஞைபூர்வமாகவும் அர்த்த புஷ்டியுடனும் சமுதாய அம்சங்களையும் சீர்திருத்தம் சார்ந்த கருத்துக்களையும், சமநீதிச் சமு

தாய எண்ணங்களையும் தயக்கமின்றித் தமது பாடற்பொருளாக அவர் கொண்டார்.

இவ்வாறு 20ம் நூற்றாண்டிற்குரிய சமூகப்பார்வையை பாடற் பொருளாக்கியதன் மூலம் கவி செய்கு அலாவுதீன் புது நெறியினை உருவாக்கிய முன்னோடி இலக்கியவாதி எனக் கருதலாம்.

எனினும் இலக்கிய கர்த்தாவின் பார்வை சமயத் தளத்திலிருந்து சமூகத்தளத்திற்கு பரிமாற்றம் பெறும் ஒரு காலகட்டத்திலிருந்தமையால் சமயப் பொருளும் சமூகப் பொருளும் சம அளவுகளிலோ அல்லது கூடிக் குறைந்தோ இருக்கக் கூடும் என்பதை நினைவில் இருத்துவது பொருத்தமாகும். பேராசிரியர் கைலாசபதியின் பாஷையில் இதனை "இடைமாறு பாட்டுக் காலத்தின் பண்புகள்" (1986:124) என அமைதி காணலாம்.

— எம். எஸ். எம். அனஸ்

இறைத்துதி

1. இறை வாழ்த்து (முரளி மோகனா - என்ற மெட்டு)

பல்லவி

புகல் யாறணா

புண்ய செம்பூரணா

அனுபல்லவி

பகையனா பா வினா

பாதுகார் காரணா

வகைகள் சீவ வினா

வளர்க்கும் சகாயனா

சரணம்

துதினீ தூபனீ சூட்சியெலாமுனீ

விதியும்நீ மதியுநீ விண்ணிறைந்தாள்வோனும்நீ

மனமே யோகமே மாறாதருள் செய்கோனே

கனகமே எம்பிரானே கருணை செய்வாய் ஈமானே

அருளே ஆதியே ஆனந்தத்தின் சோதியே

மருளவே செய்தாய் நீயே மவுல் செய்கலாவுதீனே

2. இல்லல்லாஹ் நாமம்

பல்லுயிரனைத்தும் காக்கும்

பராபரனருளினாலே

தொல்லை களகன்று போய்

சுகமுடன் வாழ்வதற்கே

இல்லல்லாஹ் என்ற நாமம்

இசைந்திட எந்நாவினில்

சொல்லினேன் இக்கவிதை

சேகலாவுதீன் உரை செப்பினேனே

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

பல்லுயிரி னாக்கை படைத்தளிக்கு மேகபர

வல்லவனே நின்னருளை வாழ்த்தியே-சொல்லுமிவை

ஞாலத்தின் மாந்தற்கு ஞானத்தைத் தேக்குகலி

காலத்தி னாண்டவனே காப்பு.

3. சோதி றகுமான்

சோதி றகுமாணை நாடி

தொழுதிடுவோமே

தொழுதிடுவோமே கெஞ்சி

அழுதிடுவோமே

நீதி வழி பிடித்து நீங்காது ஆசைவைத்து

சேகரமாய் என்றும் நம்பி

தவம் புரிவோமே

தவம் புரிவோமே

தவம் புரிவோமே பொல்லாப் பாவம் அகல்வோமே

(சோதி)

அருப சொரூப மெல்லாம்

ஆல மெல்லாம் நிறைந்த வல்லான்

கருவின் கருவாய் நின்ற

கருணை சீமானே

யார்க்கும் பெருமை ஈமானே

கருணை சீமானே

யார்க்கும் பெருமை ஈமானே

(சோதி)

ஐம்புலனைச் சுட்டெரித்து

ஆதாரம் தனைத் தெரிந்து

மெய் முறை என்பது

செய்கு அலாவுதீனோனே-நல்ல

மாய தீனோனே

(சோதி)

நபிகள் புகழ்

1. தீன் பயிர் விளங்க

பல்லவி

ஹக்கன் தூதர் ஜென்மத்திநாளைக்
கின்பம் வாழ்த்தும் தீனோர்
இன்பம் வாழ்த்தும் தீனோர்
இன்பம் வாழ்த்தும் தீனோர்

அனுபல்லவி

மக்கநகர் கஃபா வடகிழக்கில்
மதிக்கும் ஜெம்றத்திலுஸ்தா நடுத்தலத்தில்
தக்கவ ரபிதாலிபு திரு மனையில்
தருமத்துரை மகுமுத ருதித்தார் (வாழ்த்தும்)

சரணம்

சங்கை றபீயுலவ்வலின் மாதம்
சார்ந்த பிறை பனிரண்டதின் வாரம்
திங்கட் கிழமையி ரவதி னேரம்
தீன் தீன் முஹம்மது நபி தோன்றினர் (வாழ்த்தும்)
கஸ்தூரி வாடை பரிமளித்திடவே
கன்னாசி யோடி கலங்கி நொந்திடவே
உஸ்த்தாக்குபுல் புத்துஹான் விழுந்திடவே
ஓங்கிய புகழ்நபி பிறந்தார் சிறந்தார் (வாழ்த்தும்)
பூமியெந்நாளும் தீன் பயிர் விளங்க
புண்ணியரப்துல்லா புதல்வராய்த் துலங்க
ஆமினார் மகவென பெரும்புகழ் முழங்க
ஆசகல் தாசன் செய்கு அலாவுதீன் (வாழ்த்தும்)

2. மாதவரே

(ஆசைமிகு நேச என்றமெட்டு)

பூவடி மேல் ஆவல் கொண்டேன் யாறகூலே

அனுபல்லவி

புகழ் விரிந்த காரணரே புண்யதாளே

வாடிநிதம் எந்தனின் நெஞ்சமதுள் (பூவடிமேல்)

சரணம்

வருத்தமதை நீக்கிடுவீர் யாறகூலே

வருந்திக் கெஞ்சுகிறேன் ஆதிதாதே

கோடிமனு போற்றிடும் நாயகரே

குவலையத்தில் காத்தருளும் தாயகரே

குரு வலிமை தங்கும் கன நாயகரே

மக்கநகர் அப்துல்லாவின் புத்திரரே

மதினநகர் ஆட்சி செய்யும் மாதவரே

துதிக்கும் செய்கலாவுதீன் சொல் வாரணரே

(பூவடிமேல்)

3. வரம் வேண்டும்

பல்லவி

கருணா வினோத முவ்வா முதலே

கழறினேன் ஏழை செய்யுமருளே

அனுபல்லவி

நம்பினேன் தாளை மனத்தருளே

உம்பர் புகழ் குரு சேவடியே

(கருணா)

அறுசும் குர்சு சகலவையும்

அமைத்தவன் தாதாய் வருவரையும்

பிரிச முள்ள சத்ததிபரையும்

படைத்தான் உயர்திரு ஆட்சியின் கீழ்

இகபரம் காக்கும் இறையவனின்

அருந்துணை யோங்கியுறுபவனின்

பகையற வாழ்ந்திடுபவனின்

பதியினிற் சேர்த்திடும் வரமருளும்

செய்கு அலாவுதீன் தமிழே

ஜெகதலமீது பெருந்தணலே

சாவுவரும் பொழுதினிலே

சச்சுதானந்த மருள்தரவே

(கருணா)

4. பாரும் யாறகூலே (பாரில் எண்ணப் போல் என்ற மெட்டு)

பல்லவி

பாரும் யாறகூலே பாவியானேனையா உம் பதம்
நம்பி வந்தேன் உண்மையாகவே

அனுபல்லவி

கர்ம வினை போகவென்று பெருமையாக நினைத்தே
நின்று

கதியை யடைய துதியை நினைத்து கருணை தேடினேன்
வேத நீத யோக சீத பாத நாதர் யாறகூலை
நம்பினேனையா

போதுமிந்த வேளை வந்து தீதையோட்டும் காரணிகா
பொருத்தம் வருந்திக்கவிதை தொடுத்தேன் திருத்த
மேன்மையே

மஞ்ச மேற் கவிகை மிஞ்சும் தன்னிழலில்

பஞ்ச பாவம் தீர்க்கும் பாத பெருநீர்

அஞ்சி நெஞ்சம் கெஞ்சியமுதேன் தஞ்சமென்று மிஞ்ச
வாதை

அகல நிதமும் பகலுமிரவும் ஆல நபியே

கோவே நாவினொலியின் பாவே பாடிமகிழும்

தேவாரென் துயரந்தீருமே

ஆவலாகி செய்கலாவுதீன் கவிதை சூடிவந்தேன்

அறுதியறுதி பெருக வருகும் அண்ணல் நபியே

(பாரும்)

5. தூதர் கோனே

தந்தை பேர் அப்துல்லா எந்தேனே

தாய்பேர் ஆமினா என்பார் தானே

முந்தி இறையின் தூதர் கோனே

முஸ்தபா ஆல நபி தானே

கண்டவர் சொர்க்கம் சேர்வார் தானே

காட்சியானந்தம் உண்டு மானே

கொண்டல் கவிகை யிடும் சீதே

கோமான் பதவியருள் வீரே

பத்தலர் அஞ்சும் தேகவாசம்

பாக்கிய மிகுந்த குண நேசம்

கற்றோர்க் குதவி என்னும் வாசன்

கவி செய்குஅலாவுதீன் சொல் நேசன்

6. நாதாமஹ்முதா

ராஜ கம்பீர வாச சிங்காரா நாதா மகுமுதா

நேச விஸ்வாச மனோகர நீதா

நெஞ்சிலஞ்சியே கெஞ்சினேன் தாதா

ஆசை கொள்வோர்க் கருள் செய்யும் பாதா

ஆதாரம் செய்தாஹா

முரசு கொம்பு குழல் தொனி போட

முரடு பம்பை தவில் தொனி கூட

பரிசு வானவர் கட்டியம் கூற

பாவலர் கவி பாடி

வெள்ளையாணையின் மீதினில் ஏறி

வேதியர் நாதியர் சூழ்வரவீதி

கள்ளமேதுமில்லா நடு நீதி

கவி செய்கலாவுதீன் சோதி

7. ஹாமீம் நபி

பல்லவி

கண்டால் கொண்டாட்டம் - எங்கள்

ஹாமீம் முகமது நபி இறகூல் - பாதம்

கண்டால் கொண்டாட்டம் (கண்)

மண்டல மெங்கனு மேவரும் கியாதி

மானுடர் களைப்படைத் தாளும்நல் ஆதி

முன்னோர் சாஸ்திரம் தருவது நீதி

முருசர்க் கரசர் நபிநாயகம் சோதி (கண்)

அப்துல்லா தவத்தி லேவரும் பாலர்

ஹாஷீம் குலக்கொழுந்தாய் வரும் சீலர்

வறியர் குறைவியர் குலத்துறும் நேசர்

வழுத்தும்செய்கலாவுதீன் அமைந்திடும் போதர் (கண்)

8. நபி கோவே

(என்ன சதிநீ செய்தாய் என்ற மெட்டு)

பல்லவி

எங்கு துயரஞ் சொல்வேன் - இந்த
பங்க மதனை வெல்வேன்
யாநபி துதி இவ்வேளை (எங்கு)

அனுபல்லவி

மங்குற் கவி நீழல் மாட்சியுற வரும் கோவே
மனத்தினதிஜயம் பெற்றிடவே வரம் தாரும்
முஸ்தபாவே

சரணம்

1. பூமியினா வலினாலே புளுங்குதே
நெஞ்சமில்வேளை
ஹாமீம் முகம்மது நந்நபியே நிதம் - நித
மருள்வீர் திருத்தாளே (எங்கு)
2. காய மழிந்திடு முன்னே கருணை
புரியவே சொன்னேன்
தாயர் ஆலநந்நபி யித்துதியே
தயவு புரிந்தருளும் (எங்கு)
3. செய்கு அலாவுதீன் தொண்டன்
செந்தமிழவாவினை விண்டேன்
வாகை யணிப்புய வள்ளல்
முகம்மது வரந்தர வருவீரே (எங்கு)

9. எங்கள் ஹப்பே

பல்லவி

தம்ப மென்றுமது தாளைத் தரவேண்டும் யாறகூலே
நம்பு மாமறை யோரே தொழும் நளின ராஜ கோவே

கான மான் பிணையை மீட்டி
கலிமா மொழிந்து தீனூட்டி
கான வேடன் குபிர் தீர்த்த - எங்கள்
சங்கை யாறகூலே (தம்ப)

மரணவேளை யருள் தேடி - உங்கள்
மலரடி உவந்து பாடி
இரண வாழ்விவனிலோங்க
எனக்கீயும் யாறகூலே (தம்ப)

அப்துல்லா நுதலில் தங்கி - மங்கை
ஆமினா வயிற்றில் விளங்கி
இத்தலந்தனிலே உதித்த
எங்கள் ஹப்பே யாறகூலே (தம்ப)

செய்கலாவுதீனோன் தாசன் - உங்கள்
சேவடி தொழும் நேசன்
சாகர புவி பூ வாழும்
தவ மதாறு மரைக்காயன் (தம்ப)

10. கருணைக் கடலே

பல்லவி

கருணையின் கடலே என்னுயிர் தனக்கு
காப்பது கடனாமே இனி வருவதற்கு

அனுபல்லவி

வேருறு குறைஷிக் குலத்தினின் விளக்கு

வருவது மரணத் ததியருள்வதற்கு (கருணை)

கந்தர நிழலின் வரு திரு கோவே

கற்பக வடியைத் தருகும் தாஹாவே

சுந்தர மதீனா அரசு செய் பூவே

சுவர்க்க நந்நகரை ஆள் முஸ்தபாவே (கருணை)

இரு வினை நீக்கி மேன்மையை யுதவி

இன்ப சுகந்தரும் வாழ் வதின் பதவி

குரு நெறி மந்திர மென தக மருவி

கூறினேன் செய்கலாவுதீன் நிரவி (கருணை)

11. சகிமானே ஜெயம் பெறவே

(யாறகுமாண் தூதராய் என்றமெட்டு)

பல்லவி

சகிமானே நபியிடம் போ தேனே

சந்தோஷம் பெறுவாய் தேனே

அனுபல்லவி

பகிரங்கமாகவே பாவமெல்லாம் போகவே மகிதலம்

போற்றவே

மனமுடனே யனுதினமும் - தினம் தொழுவாய்

கருங்குழலே சகிமானே

மதங்கமழ் மெய்யரே மாசில்லாத தூயரே

பெரு மனத்து மெய்யரே

சரதமிவை சதுமறையோர் - வருகுமிறை

வரமருள்வார் சகிமானே

அப்துல்லாவின் பாலரே யாஸீன் கிளை மேலரே

தத்துவ நூலரே

சுகவளியில் சுகிர்தமுடன் ஜெகமதனில்

ஜெயம் பெறு சகிமானே (சகி)

செய்பவம் போகுமே செம் பொன் நகரமே

செய்கு அலாவுதீனே

செப்பினேனே இப்புவிடில் ஒப்பிடுக

நட்புடனே சகிமானே நபியிடம் போ தேனே

12. தாதா முஹம்மது

(பாலாபிஷேகப் பளனி என்ற மெட்டு)

தாதா முகம்மது தாரணிமீதில் போற்றாலாகுமே
என்னைக் காக்கும் சொந்தம்

அனுபல்லவி

சாலோப சாமீப சாருப சாயுட்சியம்
தந்திட இங்கிர்த யோகம் சொந்தம்

தொகையறா

நூலா நகுலே விசுவாச மென தின்னும் நீர் தந்திடுக நம்பி
நிற்றமும் குற்றமே நீங்கிடார் என் மனம் நீள்காலமாக
வெம்பி

நிலவினை வரவழைத்திடுமிநகுலே நீர்

எனக்கருளவருவது தானே
நலவிறகுலே நம்பினேன் எனை நாளை மஞ்சரின்
வேளையந்த வேளை.

தொகையறா

மாணப் பிணை விட்ட கோமான் முஹம்மதே
மறக்காது மறக்காது எனது நெஞ்சம்
மக்கநகர் சொர்கநகர் கோன் முறைச்சிங்கமே
மதியான உமதடி தஞ்சம்
உயர் முஹம்மதுத்தம்பி மாமரைக்காயர் பாலர்
உமறு கத்தாபு மரைக்காரணு கூலர்
பகர் விசுவாசன் உமதடி நேசன்
பாவணி செய்கு அலாவுதீன் தாசன்

(தாதா)

13. ஹபீபே முஹம்மத்

பல்லவி

பூஞ்சேவை நின் பாதம்

தந்தாளும் முஹம்மத்

பஞ்சபூதக் கூடே

வாடாம வருளும்

(பூஞ்)

சரணம்

வினோத ஹபீபே

விளக்கே முஹம்மத்

முன்னாதி யொருவன்

தூதான முஹம்மத்

கன்னாசி வீண் மாயை

அகற்றும் முஹம்மத்

பண்ணாளின் சீர் சேவை

தொழுதேன் முஹம்மத்

மெய்னாவின் சொல்

நீதம் செய்கலாவுதீன்

வைபோகம் ஹபீபே

வந்தாளும் முஹம்மத்

(பூஞ்)

14. காரணரே (காந்தி என்ற மெட்டு)

பல்லவி

காரணரே எங்கள் ஹாமீ முஹம்மதுவே

காரணரே பரிபுரணரே

(காரண)

அனுபல்லவி

ஆரணம் பயின்று தீனை அம்புவியிலூன்றிய

ஆதித் திருத்தாதாய் ஆதரவைத் தூண்டிய

தாரணியின் முஸ்லிம் குலத்து

தலைமையாக வேண்டிய

தத்துவமும் ஒற்றுமையும் சதி புரந்து நெண்டிய

சாயுட்சமே - பத நேயுட்சமே கதி

(காரண)

கற்பகப் பூஞ்சேவை நம்பி காதலித்தேன் நாதாவே

கருணையினைத் தந்து காரும் நிலவையழைத்த நீதாவே

அற்புத வினோத மணியே பிணியகற்றிடும் வேதா

அன்று மின்றும் நம்பியமுதேன் ஆதரித்துவிடும் போதா

ஆசாரமே - நிதம் பேசித்துதித்தேன் காரும் (காரண)

முச்சுடர்ப் பிரபந்தமான முன்னவன் திருத்தாதரே

முதாக்கள் போற்றும் கருணை முருசர்க்கரச ரானாரே

பட்சமுடன் கவிபுனைந்தேன் பாதுகாத்திட வருவீரே

பாவி சேகலாவுதீனின் பாவம் நீக்கிடு வீரே

பாசரமே சூடும் நேசனனே காரும்

(காரண)

15. யாறகுமான் தூதே

பல்லவி

யாறகுமான் தூதராய் வரும் பெருமான்
எந்தனுக் குதவும் ஈமான்

அனுபல்லவி

மறை தாளினிலே உள்ளம்
பொங்குதே தாப வெள்ளம்
நிறைவேறவே நலம்

திருவருளே வருமிறையே

நலமருள அருள்புரிவீர்

(யாற)

சரணம்

மாய்கையினாலே மதிமோச வேலை
ஆகிய தாலே

வருந்தினனே எழுந்திடவே

நலமருள வருமிறகூல்

(யாற)

தொண்டன் யான் செய்கலாவுதீன்

தொல்வினை போக்கி எத்தீன்

கொண்ட மன விருப்பம்

குறையறவே நிறைவுறவே

அருள்பெறவே அருள் புரிவீர்

(யாற)

16. முச்சுடரின் தீபம்

பல்லவி

போய்வருவாய் அண்ணல் நபி பாதம் - நம்பி

பாதம் நம்பி - நிதம் வெம்பி (போய்)

அனுபல்லவி

தூய நபி சேவடியின் - துன்பமற ஒதி

தூரிதம் வருவாய் சகியடி - பிரியமுடனுறுதிதானடி

சரணம்

ஆதி திருத்தூதரடி - ஆமினாவின் பாலர்

அழகின் குணம் பெறுவாயடி கழலைத்துதித் திடவே
துதி

முச்சுடரின் தீபமடி - முத்தொளிவிலானோர்

முறுசர்க்கரசரானோரடி - பிரிசத்தருள்வார் கதியடி

செய்கு அலாவுதீன் கவி சேர்த்தருள ஒதி

சரதமிது சுணங்காதடி வரமே பெறும் வழி யாமிது
(போய்)

17. துயரோதடி

(சந்தோஷமான என்ற மெட்டு)

பல்லவி

வாசம் வீசம் மான் தேகம் வள்ளல் தொழும் பூஞ்சேவை
வஞ்சியே சென்று தாய ரோதடி

அனுபல்லவி

கதி கேளடி துதிதானடி

துரை முகம்மதர் திரு வருள் செய்வார் (வாசம்)

சரணம்

பஞ்ச வினை நீங்கும் நாளை பயமேதும் வருகாது

பாசவினை நீக்கியேகு அன்னமே

எனது சொர்ணமே - தனது முன்னமே

பாக்கியமிகுதி யோக்கிய மருள்வர் (வாசம்)

சந்தோஷ மாறாதுளம் சாலோகரே சாமீபரே

சாயுட் சயமே பெறு வாய் சகி ஏசுவாய்

பாவமோதுவாய் கோபந்தீருவாய்

சச்சுதானந்தம் மெச்சியடைவாய் (வாசம்)

தாசன் செய்கலாவுதீன் செய் பாசவினை நீக்கிடுக

சத்தியமாக ஓடி செல்லடி

துயரை சொல்லடி - மருவி நில்லடி

மதினாநகர் புதினமரசு (வாசம்)

18. நீதி நபி

பல்லவி

நாமின்று கொண்டாடுவோமே - நல்ல தினமே

அனுபல்லவி

காமவெறி பொய் வீண்குது பூமியிலாகாது தீது
சேமமாகாத வீண் வாது சொன்னேனிப்போது(நாமி)

தொகையறா

நேமிபோற் சுற்றிய சம உரிமைத்தத்துவ
நெறி கண்டுழைத்த சிங்கம்
நெஞ்சந்துணிந்துதவ தஞ்ச மாயோங்கியே
நிலை மாற்றுயர்ந்த தங்கம்

சமத்துவ தூதாய் வந்து சாயுட்சிய பதமே தந்து
மகத்துவ வாழ்க்கை புனைந்து மறை பகர்ந்து(நாமி)
முகிற் குடைநிழலில் மகிபராய் வந்தனன்
முழுமுதற் பொருளின் உயர் திருத்தாதே
முத்திதரு பூரணா சத்ய வைராக்கிய
முறுசல் நன் நபியுல்லாவே

அந்நீதி அடி அறுத்து நந்நீதி கொடிபிடித்து
மன்னிய புகழ் படைத்து மார்க்கம் வகுத்து (நாமி)
ஒத்துழைக்கின்ற வாழ்வைத்தரு சமநீதியே
ஓர்மையுண்டான பாக்கியம்
தத்துவ முத்தியும் சித்திதரு சத்தியமே
சச்சுதானந்த வாக்கியம்

பெற்றிடு நபி காரணம் உத்தம பரிபூரணம்
சுத்தத் தெளிந்த காரணம் செய்கலாவுதீன் (நாமி)

19. ஆரணம் தரும் துரையே (பண்டித மோதிலால் நேரு - என்ற மெட்டு)

பல்லவி

காரண வினோத சோதி காசீம் நபியே

காசீம் நபியே எங்கள் யாசீன் நபியே

சரணம்

ஆரணம் தரும் துரையே அண்டபுவனத்திரையே

பூரணதயா நிதியே புண்யமாமேரே

புண்யமாமேரே - மகா கண்ய னன்நேயரே - (கார)

தொகையறா

உற்றார் எனக்கில்லை மித்திரர்கள் தானில்லை

உறுதிசத்தியிதையா

பெற்றார் எனக்கில்லை மற்றார்கள் செய்வினை

பொறுக்கமுடியாதிது மெய்யாய்

தேவாரீருங்கள் கதியே செய்கலாவுதீன் துதியே

தாபரித்து ஆள என்னை சாற்றினேன் விதியே

சாற்றினேன் விதியே - உமைப் போற்றினேன் துதியே

(கார)

20. புண்ய நபி

பல்லவி

புண்ய நபி நாயகமே போற்றி உமைத் தொழுதனளே
புகழ்வடிவே புவிமுடிவே அகமகிழ்வே அனுதினமே
(புண்ய)

அனுபல்லவி

கண்ய முகம்மதிறசூல் முஸ்தபாவே
கிருபை எனக்குத் தந்தருளும் தாஹாவே
இந்நிலமே என்நினைவே நன்மையுற உண்மைதரும்
(புண்ய)

அறுசினிற் கபுகடன் மிதித்துயரேறி
பிரிசமோ டிறைவனுடன் மொழிகூறி
ஐம்பதை யும் ஐந்ததுவாய் இன்பமுடன் தந்தருளும்
(புண்ய)

சதாசிவ மெவையினும் பணிபுக ழோங்கும்
மதார் மரைக்காயர் மனத்துயர் தீர்க்கும்
மான்பிணையாய் தான் விடுத்தோர்
கோ நபியைத் தீன்பரவும் (புண்ய)

செய்கு அலாவுதீனோன் உமதடி தொண்டன்
சூட்சுமமாய் மலர்ச்சரணம் சேகரமாய்த் தரவருவீர்
(புண்ய)

21. புண்ணியஞ் செய்யத்துணி

(அந்நிய சீமைத்துணி என்றமெட்டு)

- (1) புண்ணியஞ் செய்யத்துணி
புத்தியெவர்க்கும் நனி
கண்ணிய நபி மொழிந்தார் - எவர்களுக்கும்
என்றும் மறவாதிருப்போம்
- (2) ஆதியின் தூதர் சொன்ன
அருமறைமந்திரம் மின்ன
நீதியுணராரெவரும் - மனுவில் லையே
நிட்சயமாய் நம்பிடுவோம்
- (3) கத்தன் கொடுத்தமறை
கருதியுணர்ந்தோர் இறை
சுத்தந் தெளிந்தார் உவகை - சொர்க்கமருள்வார்
சூட்சி மெய்ஞான தவமே
- (4) ஏகமும் ஒன்றாய் நின்று
எளிதில் தெரிந்தால் நன்று
யோகமெய் செய்கையணிந்து - பழகிவந்தால்
ஓங்கும் மனதீபம் முழங்கும்
- (5) செய்கு அலாவுதீன் சொல்
தெரிந்தோர் தின மறிவார்
சாகரம் சூழ்புவியின் நபிதாளினை
சார்ந்திடலாம் நிட்சயமீதே.

22. ஹப்பிறசூல்

இறையின் தாதே இனிமைச் சீதே

மறையின் நீதே வாருமிப் போதே மஹ்முதே
அறுசிற் சென்று ஆதியைக்கண்டு மொழிபகர்ந்த
பிரிசவேண்டு கோளைத்தூண்டு புண்ய கோநீரே
தவத்தின்பாகம் தெரிந்துயோகம் தருமிலாபம்

பவத்தின்கோலம் அகற்றுமாகம் அன்போரே
படியிற்பாதம் தோயாக்கீதம் பண்ணாளும்

கொடியில் சேரும் வடிவில் நேரும் கிருபைப்பூநீரே
அல்லல்நீக்கித் தொல்லை போக்கி அருமை யாக்கியே
இல்லின் வாழ்க்கை ஜெய மதாக்கும் இறசூல்
நபிநீரே

மூன்றுலோகம் புரக்கும்கோவே முஸ்தபா அருளே

வேண்டுமாவல் துதித்தேனெங்கள்யாற சூல்நபியே
அன்பு பெருக கழலைத் தருக அருளும் இறைதாதே
துன்மையகலப் புவியில்கிருபை தந்தருள் வீரே
குணத்திற்றீபம் குருமெய்யாகம் குவிந்தே மண்மீதே
கணத்திற்றேகம் மதம்கொள்வாசம் ஹப்பீபே
இறசூலே

கெஞ்சிப்பணிந்தேன் அஞ்சியமுதேன் கிருபையோங்கவே
தஞ்சமருளும் தமிழன்பிணிக்கே தாஹாநபியே
யுகமறையின் பொருளையுதவு மென்பால் அருள் செய்து
செய்குஅலாவுதீனின் கவிதை கொள்க ஜெகமீதே.

23. சொர்க்கம் புரக்கும் மஹ்முதே

பல்லவி

ஆதிதாதே ஆல நபியே
அடியேனை காக்க வருவீரே

அனுபல்லவி

சோதி மணியாய் விளங்கிய பொருளாய்
சொர்க்கம் புரக்கும் மகுமுதே

தொகையறா

கருணாகரரே திரிலோக மாட்சியே
கடவுளின் தோழமணியே
அருணோதயத் திருவே மரணமத்தருணம்
ஆதாரம் தருவீர் கனியே

சரணம்

புவணி அரசர் தொழும்பத நிதியே
புண்யமென் மீதிலருள்வீரே
பாவணி வாணர் சிரமணி மகுடம்
பார்த்திபரான உல்லாசவாழ் பொருளே

தொகையறா

கற்பக தருநிகர் புண்யநற் றுறையமர்
காரணம் விளங்கும் தவமே
அற்புதப் புதுமைகள் காட்டி மறைந்திடும்
ஆனந்த மாய மயமே

சாகரமுறையு மிரும்புவி யனைத்தும்
தாளினைப் போற்றிடும் தவசற்குருவே
செய்க லாவுதீன் கவிமழைக் கிரங்கும்
செம்பதம் தருவதும் கடனாகு மே

(ஆதி)

24. வான்மதி அழைத்த கோவே

மான் மதம் வீசுமெய்யின் மக்க முகம்மதுவே

வான் மதி அழைத்தகோவே அன்னமே மயிலே

நாளை வரு வார்மரண வேளைசொர்ண மேசுயிலே

ஐம்புலனாசை அதை அப்படியே அழித்தே

மெய்நபியை கண்டுவரம் கொண்டு வா மயிலே - அதன்

மேன்மைபெறத் தடை இல்லை சென்றுவா சூயிலே

பாசவலை வீசுகின்ற பாவையருக்காளாகாது

வாசநபி பொன்னடியைத் தொண்டு செய்மயிலே - அதில்

வாய்த்திடும்நற் கெதிநமக்கு விண்டேனே சூயிலே

தொண்டனன் செய்கு அலாவுதீன் தோஷமதை நீக்கி உயர்

அண்டர்தொழும் புவடியில் கூறுவாய் மயிலே - அதில்

அடங்காத நன்மையுண்டு ஓதுவாய் சூயிலே.

25. அற்புத மாமுஹும்மதே

பல்லவி

அற்புத மாமுகம்மத் - ஆதாரம் நம்பினேனே (அற்புத)

அனுபல்லவி

கற்பகச் சேவை பாசம் கற்பகச்சேவை பாசம்
கற்பகச் சேவை பாசம் கற்பகச்சேவை பாசம்

சரணம்

மங்குல் கவிகையோங்கும் மன்னர்களின்தீனோங்க
திங்களை யழைத்த ராஜா திவ்யபாதம்தாரும் போஜா
எங்கள் பாவம் போக்கும் ரோஜா

தொகையறா

தசையை பெண்ணாக்கிய சற்குரு வினோதமே
சச்சதானந்த வடிவே
வசையற்ற குறைசியின் குலத்துற்றதீபமே
வானொளி சிறந்த முடிவே

சரணம்

கற்றறிவாளர் கூட்டம் கானில் புனலையழைத்தீர்
முத்தலம் போற்றும் நீதி மூமீன்கள் வாழ்த்தும் சோதி
சித்தமிரங்குமாதி

யோகமணியும் வாசி ஒன்றிவளரச்செய்வீர்
ஆக முயர்த்தும் வாதீன் ஜனுல் யக்கீனென்னும்தீன்
கவியோன் செய்கு அலாவுதீன் (அற்புத)

26. முருசர்க்கரசே (கல்லா சொல்லா என்றமெட்டு)

பல்லவி

கண்டால் துயரம் போகும் ஹாமிதே முகம்மதுவே

அனுபல்லவி

மன்றாடும் மரண வேளை

மதியே நேர் செய்யும் யாறகூலே

சரணம்

மாயப் பிரபஞ்ச நேயமானோர் மயக்கம் நீங்க

தாயக மறை வினோதம்

தரும் துரையே யாறகூலே

தொகையறா

முப்புவி புரக்கும் முருசர்க்கரசரே

முதாக்கள் போற்றும் மணியே

செப்பருங்காரண தீன் பயிரையேற்றியே

ஜெகதல(ம்) போற்றும் கணியே

தாராதரத்துரையே தமிழனைக்காத்திடும் நபியே

பாராளும் யாறகூலே

பகர்ந்தேன் செய்கலாவுதீன் சொல்

(கண்டால்)

27. யாவே முஸ்தபாவே

(மாமதின மக்கமாநகர் என்ற மெட்டு)

பல்லவி

ஆதியொளிவிற் பிரிந்து அப்துல்லா நுதலிலிங்கி
ஆமினம்மா தன் வயிற்றிலுற்றோரே

அனுபல்லவி

மூமீன்கள் போற்ற வந்துதித்தோரே
பூமி புகழ்ந்தேத்தும் நீதரே

கோமான் முகம்மது சீமான் நல் ஈமானே
குவலயத்தில் என் துயர் தீருமே

சரணம்

பஞ்சபூதத்தால் விளைந்து மிஞ்சியே உருவெடுத்த
பாவிகளை ஆதரிக்கும் சிங்கமே

மேவி என்மீதுறைந்த பங்கமே

குவ்வீயமுதேன் காரும் தங்கமே

கோவே யாவே முஸ்தபாவே அம்புயப்

புஞ்சேவடியைத்தாருமே (ஆதி)

மாமதின மீதரச சேமமா முகம்மதுவே

மஞ்சிடும் குடை நிழலின் வாசமே

கெஞ்சிப்பணிந்தேன் வெரு வாசமே

அஞ்சிமெலிந்தேன் நந்நேசமே

ஆதாரம் தாருமே பாரினில் ஒதினேன்

ஆசகல் கவிதை செய்கலாவுதீன்

(ஆதி)

28. திவ்யரே தயாநிதியே

(மக்களைக் கேட்டுப் பிறந்தனன் என்றமெட்டு)

பல்லவி

மக்கம் பிறந்த நபி முஹம்மதிறகுலே
துக்கமற செய்யவரம் தருவீரே

அனுபல்லவி

- (1) பாசவலைதனை யகற்றிட பாதக திக்காளாக்கி
நேசமுல்லாசமன நிறைந்த பரிபூரணா,
வாசமுள்ள தேக நபி நாயகம்
- (2) மிஞ்சிடும் குடைநபியே மதினாநகர் ஆள் நிதியே
தஞ்சமெனநம்பினேன் திருவடியைத்தாரும்
கெஞ்சிப் பணிந்தேன் அடியேனே
- (3) திறவுலக தொழுநிதியே திவ்யவரே தயாநிதியே
கதிர் மதி பகர்ந்திடு ஒரு காரண சோதி
மதியோன் திரு தூதரான யானபி
- (4) கவிபுனை செய்கலாவுதீன் கரதல
மிசையுமெத்தீன்
பாவியாகாமல் தரும் பரன் ஆதிதாதே
மேவியுள்ள மகிழ்ந்தேன் காருமே

29. ஆதியே என்னசெய்வேன்

(‘துஷ்ட தோழர்’ என்ற மெட்டு)

பல்லவி

கஷ்டத்தை யானினைக் குற்றேறனிதினாலே

அனுபல்லவி

இஷ்டத்தி ணெண்ணம் போலே நடந்ததாலே

தொகையறா

ஆதியே என்ன செய்வேன் பாசமதால்

எங்கும் திரிந்தேனே

அனுபல்லவி

மாயை உலகை நம்பி மாண்ணிலத்திலே

நேய மெனக் கெவரு மற்றதாலே

தூயவா எங்கு செல்வேன்

வந்து கார் துன்பமது போமே

கல்லார்கள் உறவை நீக்கி யுதவி புரிய வருவாய் நீயே

நல்லார்கள் கூட்டம் சேர்ப்பை நாயனே நேயமதாய்

சொல்வாக்குறுதி யருள் சொந்தமாகத் தந்திடுவாய்

உல்லாசம் கவிமொழிந்தேன் உதவும் செய்கலாவு

தீன்மேல் - (கஷ்ட)

30. சூட்சத்திருமறை தந்த காரணரே (‘மேரே மௌலாபுலாலே’ என்ற மெட்டு)

பல்லவி

சூட்சத் திருமறையே தந்த காரணரே

மாட்சியுறும் வழியே காட்டும் பூரணரே (சூட்சத்)

அனுபல்லவி

காட்சி வாருதி நாயகம் கனமீட்சியே பெறும் தூயகம்

மோட்சமே தரு தாயகம் கண்காழ்ச்சியே பெருமாணவம்

வள்ளல் யா நபியே கதம் தேடினேனே

உள்ளம் மாறிடவே கவிபாடினேனே

சுவர்க்க முடிவின் சுடரின் சுடரே

சுத்த சைதன்ய வாழ்வின் வாழ்வே

தவத்தி னெறியின் முடிவின் முடிவே

சதுமாமறை பொருள் கொடியின் கொடியே

சிங்கமே வந்திடுமே வரந்தந்திடுமே

சங்கை முந்திடுமே செய்கலாவுதீனே (சூட்சத்)

31. கிருபை றசூல்

பல்லவி

ஆ ...மன வாதையே இது

அனுபல்லவி

ஓ ... தினம் வேகுதே இது

சரணம்

தேவர் மூவர் யாவரேனும் திகைக்கும் காலமே

தாபரித்து என்னைக் காக்க வருக ஸ்தூலமே

போ கொடும் நபுஸே வெளியிலே

வா நலவு செய் நல் நெஞ்சமே

பாலும் பழமும் தேனும் அமுதும் பருகினாலுமே

மேலும் கிருபை தருக வருக யாறசூலுமே

மான் மணம் கமழ்ந்த நாதரே

கோ நிலையுயர்ந்த நீதரே

வானும் புவியும் கடலும் மலையும் வணங்கும் அரசரே

தேனின் சுவையின் செய்கலாவுதீன் வழங்கும் கவியிதே

(ஆ... மன)

32. மாதவர் மாமகிமை (இன்பமாக வாழ்வோம் என்றமெட்டு)

தம்பமாதவரே மாமகிமை

பண்புறுங் குருவுஞ் சொல்ல நல்லருமையைப்

பாக்கிய ஜெயமடையும் பதந்தந்திடும் - (தம்ப)

நம்பினோர்க்குதவும் நாகரீகவழியும்

நாளும் நமக்கருள்வாய் நாதன் முகமதுவே - (தம்ப)

தீன்கொடிவளரவும் தீதெலாமகலவும்

தேன்கலிமாமுழங்கித் தேசமெலாம் செழிக்கவும் -
(தம்ப)

ஒத்துழைத்திடவும் ஒன்னலர் நடுங்கவும்

கத்தன்திருத்தூதரின் கருணை செய்கு அலாவுதீன் -
(தம்ப)

33. காசீம் நபியே

(பாரிரோ பாரிரோ கண்ணால் என்ற மெட்டு)

பல்லவி

காவலே காவலே தஞ்சம் காசீம் நபியே

அனுபல்லவி

ஆவல் கொண்டே நிதம்

அம்புயப் பூஞ்சேவை சதம்

ஏவல் புரிந்தேனே நிதம்

இரங்கு மிதம்

(காவலே)

சரணம்

வாதை தொடுத்த ஸ்தாலம்

வளர்த்ததினாலிக் கோலம்

தீதை யகற்றுமிக் காலம்

துணியாவே ஜாலம்

(காவலே)

கல்லாருறவை நம்பி

கதியிழந் தேனோ வெம்பி

பொல்லா நடுவிடம் கும்பி

பொருண்மை தும்பி

(காவலே)

சேவடி தொண்டனானே

செய்கு அலாவுதீனே

பாவமகல விண்டேனே

பாவ வண்டனே

(காவலே)

34. ஆலநபியே

பல்லவி

தருனீரே சரணணி தருனீரே - செஞ்
சரணம் தருனீரே

தீனோர் புகழும் ஆலநபியே
தருனீரே

பாலனின் துயரகற்றி
பட்சமென் மேலிருத்தி
கால முழுதும் கழித்த வீணணை
ஆளுமித்ததி ஆலநபியே

(தரு)

தேசிகர் துதிக்கவே
ஜெகமதித்திடா யாளும்
செய்யதுன் அன்பியாவே
பாச வினை தீர்க்கவே
பாவி எந்தனை நோக்கினீர்
பரா பரன் திருத்தாதரே
முகம்மது சாலி கென்னும் *
முத்திய வாழ்க்கை நன்னும்
முக மலர்ச்சியாய் அருளுமித்ததி
முகம் மதுரசூலிரங்கிய
தொண்டன் செய்கலாவுதீன்
தொல்வினை போக்கியதன்
தோஷ மகலப் பேசும் பயலின்
சீசனாகவே.

(தரு)

*முகம்மது சாலிசு : புலவரின் தோழர்

35. அல்லாவின் தூதர்

பல்லவி

அல்லாவின் தூதரே அல்லாவின் தூதர் பாலே

அனுபல்லவி

நல்நேர் கொள் சேவையே நாளும் போ புவையே

தொகையறா

தொண்டு செய்வார்களின் தோசம் போம் நேசமாய்

தொகையே உண்டு நீயே

மண்டலந்தன்னிலே மாட்சியும் ஆட்சியும்

மதிமிகுதம் வாழும் நேயமே (அல்லா)

சரணம்

எல்லார்க்கும் தேவையே

ஏகி தொழுவாய் நீயே

கல்லார் செய் மோசமே

கொள்வோம் வெகு நேசமே

தொகையறா

மதியைப் பகர்ந்தவர் மான் பிணையின் விட்டவர்

மதினன்னீதி கோலர்

கானில் நதியழைத்தவர் கதிசேர்க்கவந்தவர்

கழலினை எவர்க்குமருள்பவர்

சரணம்

பொல்லாத பாவம் போம் பொன்னாடதை

யடைகுவோம்

பல்லார் புகழ் கீதம் பகர் செய்கலாவுதீன் (அல்லா)

36. நெறியுறை நபி

பல்லவி

இறையாண்டவன் தூதே

மெய் மதங் கொள் றகூலே

தரை தொழும் பதந்தோயாமலே

முகிலின் கவிகை மேலே

பாருமே - காருமே பாவியாகதென்னை நீரே

பயமானேன் யாறகூலே (இறை)

திரு மாதவக் கோவே

புண்யமே வாழ் தாஹாவே

தினமுமதடி தொழுதேனே

சிறியோனைக் காருங் கோனே

பட்சமாய் ரெட்சியும் - மெச்சிட உதவும் தீனே

நெறியுறை யாமுஸ்தபாவே (இறை)

கவி சொல்பவனானே

கதியருளின் படி தானே

கலை வழி பொருள்தரும் நாதா

களிந்தகமே மகிழும் கோவே

சாகர பூவினின் செய்கு அலாவுதீனே

ஜெகதல மீதில் தாரும். (இறை)

37. மனோகர நீதா (ஞான பண்டித என்ற மெட்டு)

பல்லவி

ராஜ கெம்பித வாசசிங்கரா

நாதா மகுமுதா

(ராஜகெம்பித)

அனுபல்லவி

நேச விசுவாச மனோகர நீதா

நெஞ்சினில் அஞ்சியே கெஞ்சினேன் நாதா

ஆசை கொள்வோர் தனக்கருள் செய்யும் பாதா

ஆதாரம் சீதா

(ராஜகெம்பித)

ஆதியின் தாதரெனும் தவச் சூட்சே

அம்புவிமீது தனக்கரசாட்சே

சோதியின் பொன்னகர்க்கே பெருமாட்சே

சுல்தான் மகுமுதே

(ராஜகெம்பித)

முரசு கொம்பு குழல் தொனி போட

முரடு பம்பை தவுல் தொனிகூட

பரிசுவானவர் கட்டியம் பாட

புலவர் கவிபாட

(ராஜகெம்பித)

வெள்ளை யானையின் மீதினில் ஏறி

வேதியர் நாதியர் சூழ்வர வீதி

கள்ளமேது மிலா நடுநீதி

கவி செய்கலாவுதீன்

(ராஜகெம்பித)

38. நவமணிநாயகம்

பல்லவி

தீனோர்க் கரசு செய் யானபியே - பதம்

சிந்தை நிறைந்தனன் யா ஹபியே

வானோர் தொழும் சேவை வாருதி

வரமணி நிறை குண

(தீனோர்)

அனுபல்லவி

1. தஞ்சம் நம்பி மெலிந்தனன் யாறகூலே - எந்தன்
தாபம் தீர்த்தருளும் மரணவேளை

வெம்பியே பேர் கொண்டு மாதரம்

விதி முறையறிகிலன்

(தீனோர்)

2. குற்றம் நீக்கியருள் செய்யும் மாதவரே
கத்தனின் தூதராகிய நீதமற

நோக்கிக் கருணை சஞ்சீவி

கொடியினி லடியானை

(தீனோர்)

3. தொண்டன் செய்கலாவுதீன் பாசரமே - பெரும்
தொல்வினை நீக்கிடப் பேசிடுமே.

ஏகனருள் பரிபூரணா

எழு நவமணி நிகர் ஆரணா

(தீனோர்)

39. திருமணி

(என்னைக் காக்கலாகாதா என்ற மெட்டு)

பல்லவி

சேர்க்கத் தடையேதோ இகமீதிலே நபிநாதா
கதி சேர்க்கத் தடை (கதி)

அனுபல்லவி

1. ஆர்க்கு மொரு பொருளே
அடங்காத திரு வருளே
பார்க்கும் கணப் பொழுதே
மன மகிழ்வே - ஹா - (கதி)
2. முச்சுடர் ஓர்மணியே - எந்தன்
முன்னவன் திருக்கனியே
ரெட்சகராமணியே - எங்கள்
ஏகுவழிக்கொரு அணியே - ஹா (கதி)
3. கபுசுடன் அறுசினிலே
கன மகிமை தரு மென்மேலே
நபுசினை அளவினிலே
நலம் தரும் நபி யாறகுலே - ஹா (கதி)
4. சாகர புவி வணங்கும்
குரு தரு மதிதரு விளங்கும்
செய்கு அலாவுதீன் இணங்கும்
கவி தொரிந்திட நல மிலங்கும் - ஹா (கதி)

40. சோதி முகம்மதே (மர்ஹபா என்ற மெட்டு)

பல்லவி

அருமை நாதா சொல்லரும் சீர்பதி

அஹம்மதே யாமுகம்மதே

அனுபல்லவி

திருமெய் ஞானம் கோவே யாஹூ

தினகரனிகர் சோதியே

சரணம்

சிறியன்நாளும் - வல்வினையாலே

சிறந்தபுவியுள்ள மாய்கையே

வெறியினாலே கோடாகோடி

விதத்தில் வருத்தம் பெருகுதே

இரங்கி யாளும் ஹப்பே

இயற்றும் செய்கு அலாவுதீன்

வரத்தின் கோனே கெஞ்சினேன்யான்

வருத்தம் மிகுந்த எனை ஆளவே

இறை நேசர் புகழ்

1. முகிய்யதீனே

(சுருளி மலை என்ற மெட்டு)

பல்லவி

திரு வளரிலங்குஞ் ஜெய்லானி நகர்
தீன் பரவும் ஹவ்து சமதானி

அனுபல்லவி

நேய திரி உலகந்துதிக்க
அறிவு கமழ் முகியிதீனே எஜமானே (திரு)

சரணம்

கற்பகப் பூஞ் சேவடியை நம்பி -யானும்
கவலை யடைவதேனோ வெம்பி
நாளை செப்பு மரணத்தில் நற்புறு சேவை தந்தால்
யோக்கியம் மகாபாக்கியம்

அறுசினிற்றுயின் றிடும் சிங்கம் - கதி
அருள் செய்ய வந்த பசுந்தங்கம்

மகா பிரிசமுடனே நும்பதம் விரை கமழ் புவடியின்
தொண்டன் யானோ வன்மன்

வாகை யணிந்தோங்கு உம்மாட்சி - கவி
வழுத்தும் செய்கலாவுதீன் சூட்சி

என்றும் யோகமுறு மனத்தின் ஆக முற வளரும்
அரசே எந்தன் சிரசே (திரு)

2. கோமானே

பல்லவி

திங்கள் பொங்குமே

திரும்ப மங்குமே

தீபர மானிலம் தீனிலே தங்குமே

(திங்கள்)

சீமானே ஈமானே கோமானே சிங்கமே

சீமானே ஈமானே கோமானே சிங்கமே

(திங்கள்)

ஏற்பது நாளிலும் பரந்துலக மாட்சியே

சித்தர் தவத்தர் சமர்த்தர்

நித்தம் தொழும் சூட்சியே

சிந்தை நொந்து வந்தவர்க்கு

சீரருளும் காட்சியே

சித்தர்கள் வைத்தருளும்

சீமானெனும் மாட்சியே

சீத பாதம் சேரும் நேரம்

காதல் மீறும் கருணை தாரும்

வேறு

காசினி மீதினில் சேகு அலாவுதீன்

தோஷ மகற்றிடு மா முகிய்யதீன்

(திங்கள்)

3. ஏழை முகம்பாருமே

தீன்தீன் கொடி வளர் பூமியே

திருவாழ் நகர் ஜெய்லானியே

தானோனருள் பெறு நேமியே

ஜகத் சற்குரு சமதானியே

பங்கய மலரடி நம்பியே

பாடினேன் பல புகழ் வெம்பியே

செங்கையின் கொடி நிதம் நம்பியே

செய்பவம் போக்க விரும்பியே (தீன்)

பாத்திமா யீந்திடும் பாலரே

பஞ்சவினையகற்றும் நூலரே

ஆத்துமமறிவின் மூலரே

அருமறை உணர்த்திய மேலரே (தீன்)

ஆகமம் தெளிமன நேர்வழி

அனுதினம் தவநிறை மா வெளி

செய்கலாவுதீன் பா மொழி

செய்பவம் நீக்கிடும் மென்வழி (தீன்)

4. திருவே குருவே

(துதிபெற உன் கருணை என்ற மெட்டு)

பல்லவி

திரு விளங்குஞ் சேவடித்துதி யெனக்கருள
தாமதமே தோதுரையே புவியின் மிசை
சேமம் வளரு நிலையே

அனுபல்லவி

பரபதி யரசர்கள் முறையிட அவர் பிணி
தரைதனிலகற்றிடும் துரை மலர் முகையதீன்
தஞ்சமுமது கதியே தினம் தினமும்
கெஞ்சிப் பணிந்தேன் நிதியே

சரணம்

வாசமலர்ச் சோலை சூழ்
தேச மெச்சும் ஜெய்லானி
வந்து பிறந்த குருவே
என்துயரினை யகற்றும் திருவே
அவனியி லெனதுளப் பிணி யறவே தவிரும்.
நவமணி ஒளிவுறு - முகியதீன் ஆண்டகை
நம்பிய பேர்க்கு ஜெயமே - எக்காலமும் யான்
வெம்பினேன் தாரும் தவமே (திரு)

முச்சுடரிலுதித்த மெச்சும் திருவிளக்கே
மூதாக்கள் போற்றும் தங்கமே
மரண வேளையதே வரும் சிங்கமே
ஆசகல் கவி செய்கு அலாவுதீன்
தாசன் மொழிக்கருள நேச முகையதீன்
தம்பம் நம்பினேன் ராஜரே - தினம் தினம்
இன்பம் தந்தாளும் போஜரே (திரு)

5. திருவரசர்

(தசரத ராஜகுமாரா என்ற மெட்டு)

பல்லவி

வாக்குத்தர வருங்கோனே எஜமானே

என் பூமானே முகியிதீனே - வாக்கு

காக்க இது தருணம் கருணையின் கோவே

ஹாமீம் முஹமதர் பேரரின் பூவே

தீர்க்கதரிசி நிகர் மொழி திரு நாவே

திருவடி பணிந்தனன் வாரும்

கண்ணாலே பாரும்

பிணி தீரும் கதி தாரும்

(வாக்கு)

அடிமுடி நடுவெலாம் அரசனாய்ப் புரந்தோய்

ஆனந்த சமரச நிலையினிற் சிறந்தோய்

படியினிலுமதிரு பதந் தனை வரைந்தோய்

பார்த்திபர் தொழும் திருவரசே

எந்தன் சிரசே

மகா வரிசே தரும் பரிசே

(வாக்கு)

கலியுக மிசைவரும் கபடமேயறுத்து

கமல மெல்லடி தொண்டர் துயரைத் தொலைத்து

மெலிவுறும் எனதகத்தினின் குருத்து

மேலுமிரங்கியருள் தருவீர்

இங்கு வருவீர்

உதவிடுவீர் வரந்தருவீர்

(வாக்கு)

புண்ய மருள் செய்யும் கருணை யென்பீரே

பூவணி மதாறு மரைக்காயர் சீரே

கண்யமுடன் கவி தொடுத்தவன் பேரே

கெஞ்சும் செய்கலாவுதீன் துதியே

மரணத்ததியே வரும் நிதியே

(வாக்கு)

6. வரந்தருவீர்

பல்லவி

தரவேண்டும் கேட்டபடி முகிய்யதீனே - வரம்
தர வேண்டும் கேட்டபடி முகிய்யதீனே

அனுபல்லவி

கரதலம் வாழ்க வில்லை கதியின்மேல் ஆவலில்லை
சரமது பழகிவர தருமெய்ஞானம் பெருவொலியே (தர)

சரணம்

ஐம்புலனைச் சுட்டொரித்து

அட்சரத்தைக் கைப்பிடித்து

மைவிழியில் மாதர் மோக

மாய்கை யேக யோக வழி

தரவேண்டும் கேட்டபடி முகிய்யதீனே

அறுசிற்றுயின்றவரே ஆல நபி பேரர் நீரே

பரிசமுடன் கவிதன்னைப் புனைந்தேன்

செய்கலாவுதீனே

(தர)

7. அப்துல்காதிரே (பாரினில் பிரபல்ய என்ற மெட்டு)

பல்லவி

காருமே அப்துல் காதிரே தமியேன் துயரைத் தீருமே

அனுபல்லவி

பார்புகழ் குரு மாதவம் படியிலென்துயர் தீரவும்
சீருறும் துரையே எனைச் சேர்த்து நற்கதிதாருமே

(காருமே)

சரணம்

அண்ட பிண்ட மிரண்டையும் ஆக்கியருவமைத்தவன்
என்றும் நல்லருள் தங்கி வாழ் எம்பிரானே முகையதீன்
தொண்டனாகிய பாதகன் தொழுதேன் இரங்கிடு மாதவா
சாதகக் குரு விரஞ்சிட பல்புகழ் ஜெயிலானி வாழ்
ஆதாரம் பெற ஓதினேன் அப்துல் காதிரே முகிய்யத்தீனே
காதகன் செய்கலாவுதீன் கவிபாடினேன் மலர் சூடினேன்

(காருமே)

8. சற்குண முகிய்யதீன்
(கலை மாமதி போன்ற - என்ற மெட்டு)

பல்லவி

குரு சற்குண முகிய்யதீன் சாமீபர் கோது

சாமீபர் கோது சாமீபர் கோது

(குரு)

அனுபல்லவி

அற்புதத் திருவடி பணிந்தேன் எழுந்து

அடியேன் என் துயரற அவர் முன் மொழிந்து

சரணம்

சேர் பிடி பாவம் போக்கும் ஜெம்மலர் ஷெய்காம்

கருணாகரராம் நபிதிரு பேரர்

ஹவ்து முகிய்யதீன் ஆண்டகை நீதர்

அருணோ தயமானே கோனே அண்ணலர் கோது

அடியேன் மிடியால் உடைந்தமுதெனது

ஆவி குறைந்தனன் உரைத்திட்ட போது

படி மீதிற் செய்கு அலாவுதீன் பாடினேன் யாவே (குரு)

9. பல்லாக்கொலியுல்லா

கண்ணிகள்

பல்லாக்கொலியுல்லா நாயகமே
உங்கள் பாதாரம் நம்பினேன் பேர் ஜெயமே
நல்வாக்கருளும் என் தாயகமே
திருஞான தயாநிதி தூயகமே (பல்லாக்)

தொகையறா

தவராஜ சிங்கமே சச்சுதானந்தமே
சற்குரு பதம் தங்கமே
சாலோப சாமீப சாருப சாயுட்ய
சது மாமறை பொருள் விளங்குமே (பல்லாக்)

கண்ணிகள்

ஆளைத் தெரிந்திடும் காரணமே
திரு வாதி ரஹ்மானின் பூரணமே
கீழ்க்கரை நகர் ஆரணமே
என்னில் கிருபை செய்தாளும் தாராதரமே (பல்லாக்)

தொகையறா

மங்காத மாணிக்கமே மாசற்ற தீபமே
மதிக் கொணாத ஆணி முத்தே
மக்கள் பெரியாருடன் சொர்க்க வழிகாட்டவே
மாநிலத்தோர் புகழும் வித்தே

கண்ணிகள்

சாகரம் சூழ் புவியின் தீன் வழியே
யார்க்கும் தந்து கதி பெற செய்வழியே
செய்கலாவுதீன் பா மொழியே
எந்தன் சொந்த மனைக் குற்றே காண் வழியே(பல்லாக்)

10. நாகைப்பதி நாயகரே

பல்லவி

திரி உலகரசிடும் ஷாகுல் ஹமீது

அனுபல்லவி

அதிபதிக்கதிபதி அருந்தவந்தே

சரணம்

கரதலம் புரந்திடும் காரண நீதே
புரபதியவர் தொழும் புண்ய நற் சீரே
அருந்தவ துறையிலமர்ந்த கம்பீரர்
பரனருள் பெறும் துரை பாக்கய நந்நீதர்

தொகையறா

நாகை பதியினி லடங்கிற்ற தூயரே
நம்பினேன் எளியன் யானே
வாகையணி யோகமே வாய்த்த சிங்காரமே
வருந்துதே என் மனமே

தின மெனத கத்துறும் திவ்ய சஞ்சீவி
கன துயரகற்றிடும் கதி காக்கு மென் ஆவி

நொடிக்கு முன் கவி பொழிந்திடும் சிங்கம்
படித்தனன் செய்கலாவுதீனெனும் தங்கம்.

1. ஆதியைச் சேரு

அஞ்சிலும் பிஞ்செழுத்தை நாடு
ஆதியைக் கண்டறிந்து கூடு
நெஞ்சினில் தியானம் போடு
நேசம் எந்நாளும் பாடு
வாசி வசமதாய்த் தேடு (அஞ்சி)

உச்சியின் கீழுறைந்த சோதி
உன் நாவை மிக அடக்கி ஒதி
மூச்சைத் திருத்தி முஷாஹதா மீதிருந்து
காட்சி துலங்குமட்டும் கருத்தில் தியானம் பண்ணு (அஞ்சி)

குன் என்ற ஓசையினுள் பாரும் - நம்
குர் ஆன் முகமதரைச் சேரும்
தன்னில் தானாயிருந்து தவத்தை மிகப்புரிந்து
இரு கண்ணிடை மீதிருந்து ஹக்கன் ஒளி காணு (அஞ்சி)

தண்டமிழ் விண்ட கவித் தொண்டன்
தமியேன் செய் கலாவுதீன் பேசும்
கொண்டல் கவிகையாளர் குரு முகம்மது - தாளை
என்றும் அதை நினைத்து எண்ணம் மாறாது (அஞ்சி)

2. ஒருவன் காவல்

பல்லவி

பாச மோச மாய உலகம்

பார்க்கப் பார்க்கப் பயங்கொள் நிலையே

அனுபல்லவி

நேச மாசை தவத்தை நினைத்தென்

நெஞ்சம் அஞ்சி வாடி மெலிந்தேன்

(பாச)

தொகையறா

ஈறான நாம முன் இருதயம் தன்னிலே

ஈமான் நிலைத்து வளர

அறுதியாய் எண்ணியோர் நினைவு மாறாது

அகமலிந் தோங்கி வரவே

மாயஸ்தாலம் எடுத்து வளர்ந்து

மாற்றம் காட்டும் தாயகம் நிதமும்

நேய வாழ்வே பெரிதென நினைத்தேன்

நீடு காலம் களித்திடலானேன்

(பாச)

ஒருவன் காவல் தினமும் பெறவே

ஓர்மை ஓர்மையுண்டி நிதமும் யோகம்

கருவைக் காணான் செய்கு அலாவுதீன்

காட்டும் பாட்டின் முழங்க விளங்கும்

(பாச)

3. வல்வினையகல

(கடவுள் தன் சேயா - என்ற மெட்டு)

பல்லவி

மட உள நேய மாற்ற மாய

அனுபல்லவி

தொடு மிரு வினை நீக்க

தோஷ பாச தான் வயப்படுபவர்

கோடிபாவமே தேடி

(மட)

தொகையறா

அறிவென்ற உள்ளகம்

ஐம்புலனை உண்டது

ஆவி செய் நோக்கு முணரார்

வெறி வைய வாழ் வெலாம்

வேஷமும் நேசமும்

வல்வினை பூண்டதிவராய்

அனுபல்லவி

கலை செய்யுங் கோலா - காட்டுஸ்தூலா

நிலை சுழுமுனை நடு நிறை வான் நல

தலை மையினாசை தேடுதே காசை

தொகையறா

ஓர் நிலையிநாட்டமே வருகின்றதாகவே

ஒண்டினார் வெண்டி வாழ்வே

பார் மீதில் நோட்டமும்

பாவை கொண்ட ஆட்டமும்

பாசமாம் மோச தாழ்வே

தவமதை யுன்றி தானவன் வேண்டி

கவல் செய்கலாவுதீன் சொல்

கவிபுனை யோனன்றி

நவமணி சோதி நாட நந்நீதி

(மட)

4. வையகமோகம்

பல்லவி

வையகமோக பாச வினையில் அது
வாயாது சத்திய மொழி நம்புவீர்கள் (வையக)

அனுபல்லவி

காயாதி கற்பமே கண்டுண்ணல் யோக்கியமே
ஐவேக பாகங் கண்ணாடுதே வெறி
ஆனந்தம் கோடா கோடி நோக்குவீர்கள் (வையக)

தொகையறா

உந்தியில் தீவட்டம் உயரேறி ஆடுதே
உற்றுணர் வல்லீரோ காள்
உச்ச நடுச் சுழுமுனை மெச்சிடும் காரணம்
ஒடுங்கு நிலை காண்குவீர் காள்
வாசியோ வீசுங்கனல் முழுகுதே
நாசி வந்து திரும்பிப் போய் மாழ்குதே
பேசினேன் எத்தீனே செய்கலாவுதீனே (வையக)

5. சுழிமுனை ஞானம்

பல்லவி

இந்திர நில்லத்தினானந்தம் பேறில்லை
செல்வம் நில்லாது கைம்மாறுறவாரில்லை
வல்வினை மோகமும் போகமும் வேண்டாம்
வாசி நேர் யோகமுஞ் செய்து மென்மேலும்

சுளிமுனை ஞானம் பெறு கலாம் பேறே
சூளுயிர் யாவையு மோருயிர் நாமே
உண்மை நினைவிலும் யான் மறவேன் இனி
(செல்வம்)

வஞ்சக நெஞ்சதின் மிஞ்சுவதாலே
சஞ்சலங் கெஞ்சிடும் துஞ்சிடுந்நாளே

அஞ்சிடுவானே பஞ்சபாணன்
அல்லலினாலுயிர் அவ்வழி போமே
ஆதி பராபர மேவிடுவோம் இனி (செல்வம்)

அற்புதனுட்பமே யாரறிந்தாலும்
இப்புவி பொற்பதே யற்பமதாகும்

செப்பிடு நாவே பேணுவாரே
திரும்ணி மந்திரமே ஜெபனிதமாமே
செய்கு அலாவுதீன் சொல்தேறவே இனி
(செல்வம்)

6. சொர்க்கவழி

உந்திதனில் நின்றெழுந்து

உயரேறி வரும் வாசி

சரத்தி நிலை பழகாதார்

சாவார் கிளியே

(உந்தி)

சரியை கிரியை யோக ஞான வழியே

கண்ணிரண்டினடுவில் காணாப் பெருஞ்சுடராய்

உள் நோக்கிக் கண்டால்

சொர்க்கம் போவார் கிளியே- அதை

விதியென்ற பேர் போவார் நரக வழியே

தொண்டையில் நேர் வாசலொன்றை

தோற்றிக் கொள்ளத் தெரியாதவர்

மண்டைக்குள் போக மரணவேளை கிளியே-ஒரு

மங்கை வந்து தோற்றும்

மொளத்து வேளை வழியே

போகம் எனும் பொருள் பறிக்க பெரும்

மோகக் கனல் எழும்பி

நாதம் தனையழிக்கும் நம்பும் கிளியே-நல்ல

செய்கலாவுதீன் கவியே சொல்வேன் கிளியே

(உந்தி)

7. வழிஒன்று (கும்மி மெட்டு)

நடு நிலையம் ஜெம்கூத்து
நாடும் வழி ஒன்று - அதை
நாம் அறிந்து தவம் புரிந்தால்
நாளும் வாழ்வோம் மயிலே

அங்கம் நடு தலந்தனிலே
ஆடி நின்ற சோதி - அது
ஆசுக்கும் மஹ்சுக்கும்
ஆணும் பெண்ணும் மயிலே

பத்தெழுத்து கோட்டைக்குள்ளே
பரந்த ஒளி தீபம்
பஞ்சாட்சரம் பழகிக் கொண்டால்
பாவமில்லை மயிலே

செய்கலாவுதீன் கவியே
தெரிந்தவர்க்கு யோகம்
தெரிந்தவர்க்கு ஞானவழி
நிச்சயமாம் மயிலே

8. காதல் வினை தீர

பல்லவி

கனம் சந்திர மோகனமாம்
கன்னி உன் தாண்னை எண்ணி
கருத நினைந்தே னென்றும் கண்மணியே

மனம் நடுவாய் உறைந்த
மாதே இப்போது இரங்கி
எனை ஆதரிப்பாய்

(கனம்)

தொகையறா

உன்னைப் போல் மங்கையும்
உலகமது எங்கேயும்
உண்டோ சொல் மங்கையே
என்னைப் போல் பங்கமும்
எனக்கொரு தங்கமும்
என்னைச் சேர்ந்திட துணை செய்மயிலே
வீதிகள் ஆறு தெரு நடு ஒரு வீடும்
விளையாடி நின்றிடும் பசங்கிளியே

(கனம்)

தொகையறா

இவை தினம் பத்து
வடிவே பூங் கொத்து
வாகான பருவமாமே
நலமே சேர் முத்து
நானே இன்புற்று
நாதாக்கள் சித்திக்கும் தேனே
சரியை கிரியை யோகம் ஞானேஸ்வரியே
நல் முதலளித்திடும் தவமணியே
காதல் வினை தணிக்கும்
கருணை செய்கலாவுதீன்
காதல் வினையைக் காரும் முகியித்தீனே

(கனம்)

9. தவநிலை

(கோகிலமே-என்ற மெட்டு)

பல்லவி

சரமேவுங் கனதவமே செய்குவமே

அனுபல்லவி

சிரத்திலேற்றிக் கலைப் புறத்தை மாற்றி

சரணம்

வாசிதனை யுயர்த்தி ஊசிவழியுட் புகுத்தி

வரந்தேடி விழிமுடி நடுமத்தியில் நாடி - சர

பஞ்ச பூத ஸ்தூலமே மிஞ்சிய ஜெகஜாலமே

பலநாபி கலை மேவி மணிமந்திரங் கூறி - சர

ஒரு நினைவோடிருந்து பெயர் தெரிந்தே விரைந்து

உரைதேடிக் கவிபாடி இவை சேகலாவுதீன் - சர

10. எதற்கழுவேன்

பிணமாகிடுவேன் நான் என்பதற் கழுவேனோ

பிழை செய்தே னென் றழுவேனோ

பேயருறவாகி நான் திரிவதற் கழுவேனோ

நின் பெருமை நினைத்தழுவேனோ

பணம் வேண்டுமென்றுமனம் நாடுதற் கழு வனோ

பல தொழிலை யிட்டழுவனோ

பாவையர்கள் மோக வெறி மீறு தற் கழுவனோ

பரம் பொருளே என்றழுவனோ

மணம் வீசும் தாய நபி என்றழுவனோ

மறை பொருள் வாவென் றழுவனோ

மண்டலமும் விண்டலமும் தொண்டு செய்தழுவனோ

மதவெறி பிடித்தழுவனோ

குணங்குடி என்னுள்ளகந்தங்கு மென் றழுவனோ

கூத்தன் வாதுக்கழுவனோ

கருவாகி எங்கு நிறை கருவாய் நிறைந்த பொருள்

'குன்ஹு' தாத்தொளி நாதனே!

கற்பிட்டியைச் சேர்ந்த நண்பர் ஒருவர் குணங்குடி மஸ்தான் சாஹிபு தம் கதியைப்பற்றி நான் எதற்கழுவேனோ? என்று தமது ஞானப்பாடற் கோவையில் பாடியுள்ளது போல உங்கள் கதியை நினைத்து பாடிக்காட்டமுடியுமா என்று புலவரைக் கேட்டார். அப்போது புலவர் பாடிய பாடல் இது.

11. ஞானபோதம்

(சுருளிமலை மீது - என்ற மெட்டு)

பல்லவி

ஒடித்திரியும் பஞ்சபூதம் அதை
ஒன்றிப் பழக ஞான போதம்
ஆடித் திரிந்தார் நாடித்
தேய மெங்கும் கவிபாடி
தேடித்துரும்பா யோடி
அலைந்தவர் கோடா கோடி (ஒடித்)

மண்ணான தசையும் தொலி யெலும்பும் ரோமம்
மன்னிப்பிடிக்கும் எல்லா நரம்பும்

தண்ணீர் முளையுமிழ்நீர்த்தாவுமில் வேர்வை சிறுநீர்
எண்ணிக் குணமறிவார் எத்தனையோ
கோடாகோடி (ஒடித்)

சோம்பல் உறக்கம் பசிதாகம் இன்னும்
சொல்லும் காது நெருப்பாகும்
தும்மல் கொட்டாவி நடுக்கம்
சொறிதல் அசைவொடு காற்றும்
நம்பிக்கை கொள்ளாதவர் நாய்போல்
அலைவார் கோடா கோடி (ஒடித்)

ஆசை வயிறும் பெரும் போகம் பயம்
அன்றும் கிருபையோடாக்காயம்
பேசுமிக்கவி யின்பம்
பெலனறிந்தவர்க்கே தம்பம்
வாசன் செகுலாவுதீன் வழத்து
மொழி யிப்படி (ஒடித்)

12. சரநிலை

பல்லவி

படி படி ஞானம் படி படி
பலனே தரும் திரு மெய்ஞானம் படி படி

அனுபல்லவி

கெடி காரண முடி சூடியே
துடி ஆரண முடியாப் பொருள் படி படி (படி படி)

சரணம்

பஞ்ச பூதக் கால வாழ்வு பாச மோச தோஷமே
பாவை மோகத் துள் மயங்கி பாவிதாகும் நாசமே

அஞ்ச மோசமே தயை மிஞ்ச நேசமே
அதிகாரமே தரும் யோகமே தெரி நிலை துதியே செய்ய
(படி படி)

சரத்தி நிலையை சரியை கிரியை யோக ஞான பாக்கியம்
சமனுறைந்த செய்கலாவு தீனுறை வாக்கியம்

வரத்தின் யோக்கியம் அது தரும் சாலோக்கியம்
வழி கண்டவர் விழி மூடியே யழியா நிலை மொழியே
தினம்(படி படி)

13. பொய்வாழ்வு

(காமி சத்யபாமா என்ற மெட்டு)

பல்லவி

பூமி பொய் வாழ்வாம் புலனைத் தெரிவாய்

புலனைத் தெரிவாய் - புலனைத் தெரிவாய்

அனுபல்லவி

1. காமிகள் செய்யும் மோசக் கதையை எப்படிப்பேச
வெறுமே திரிய லாமோடி

2. பல்லுயிரமைத்திடும் பரமனருள் தந்திடும்
சொல்ல முடியாத கோனடி

3. உயிருக்குயிராய் எங்கும் உலவி நிறைந்து பொங்கும்
பகிரங்கமானோன் தானடி

4. செய்கு அலாவுதீன் சொல் தெரிந்தவர்க்கே பணுவல்
ஆகமறிந்து தேறடி தேறடி

இந்த பூமி பொய் வாழ்வாம் புலனைத்தெரிவாய் (பூமி)

14. வாசியைப் பிடி

பல்லவி

வாசியைப் பிடிபிடி பிசகாதுயர் சுழி முனையின்
அசையாமலே விசுவாசமாய் - பிடிபிடி

அனுபல்லவி

படியில் மரணம் கோடியே வருத்தும்
பணத்தை மருந்தாய்க் குடிப்பதோ
பதை பதைப்புடன் விரைவில் உழைத்த
பயித்தியம் சுகம் கொடுப்பதோ

கொடியில் நிலைப்பதோ அந்தமுடிவைத்தடுப்பதோ
கிடப்பார் குழி எடுப்பார் அதைத்
தடுப்பாரெவர் எடுப்பாய் நினை - பிடிபிடி

பெண்டு பிள்ளை சுற்றம் எவரும்
பிணத்தைச் சூழ்ந்து விழுகுவார்
பிரிந்தமையோ! ஓவென்று ஒதிப்புரண்டு அழுகுவார்
கண்டு அழுகுவார் அதில் நின்று விலகுவார்
கலவிற்பொழில் நிலவிச் செய்ய
செலவில் பணம் தலைமை கெடும் - பிடிபிடி

சாகுமுன்னே சரத்தின் கூற்றைத் தெரிந்து கொண்டால்
போக்கியம்
செய்கலாவுதீன் கவியைச் செகத்திலுணரப் பாக்கியம்
யோக வாக்கியம் தவமே சலாக்கியம்
எளியாதுறு வழிமாமறை கவிமா மொழி அழியாதுறும் -
பிடிபிடி

15. ஆடு கூடு

பல்லவி

ஆடு கூடு வருகுதையா - அதனுடைய
அலங்கிர்தம் தெரிகுதையா

அனுபல்லவி

நீழீ காலமாய் வாழ்வரசு நீதி
நித்தமும் தந்தருள் வல்லாதி கருணை
வாடாத தன் மனத் தகுதி கனவான்கள்
வையகம் தன்னிலிதை நோக்கி என்மீது
வீடுறும் கஷ்டமதினால் விழைகின்ற
விதி வசம் தன்னால் இக்கவி செப்பும்
பாடுவது ஈமானுறைந்த சீமானோர்
பட்சம் வைத்திடுவீர் செய்கலாவுதீன்

(ஆடு)

மறை நான்கும் அடிமரமாம் - அதற்கு
நடுமரம் அலிபதுவாம்
அறைந்த இல்மு ஆதரமாம்
ஐம்புலஞ்சூழ் தடியதுவாம்

வேறு

குறையாத தாத்தொளிவு நாட்டமுடன் தத்துவம்
கூசாத பார்வை பேச்சேழு சிபத்தும்
நிறைவுடனே மெழுகுதிரியாக உள்ளேழும்
நிலைத்த நப்சேழும் கண்ணாடியாய் வைத்து
குறையறயேழுவழி அம்மாளைக் காயாய்
கட்டிய ஒழுங்கென்ற சருகுபித்தளை
இறையென்ற குத்தாஸு றூஹு குடம்வைத்து
இத்தகைகமை சேகு அலாவுதீன் என்றோதும்

(ஆடு)

நன்கு சோடிக்கப் பெற்று ஒளியூட்டப்பட்ட ஆடு கூட்டினை
ஆடவர் பலர் சுமந்து செல்வர். புலவர் இங்கு ஆடு கூட்டோடு
மனிதனின் தன்மைகளையும் ஆன்மஞானக் கருத்துக்களையும்
ஒப்பிட்டுக் காட்டுகிறார்.

தத்துவம் தொண்ணூற்றாறும்
 சரியான செடிதூக்கி
 சுத்த பஞ்சபூதம் ஐந்தும்
 துரிதமுடன் துணையாக்கி

வேறு

வற்றாத ஏழ்கடல் நீரிற் குளித்து
 வந்தவர்கள் எட்டுப்பேர் கூட்டினைத்தூக்கி
 சுத்த நாகுத்து மலக்கூத்து ஜெபறாத்து - தூய
 லாக்கூத்து ஹாக்கூத்து - மற்ற
 ஜெம்கூத்துடன் நடக்க
 மாறாத அறுபத்திநாலு கலைக்கியானம்
 பக்தியுடன் நின்றதிகம் மேளம் தொனிக்க
 பார்த்தவர்கள் மெச்சுகவி செய்கு அலாவுதீன் (ஆடு)

ஈமானென்ற கொம்பாறில்
 இஸ்லாம் வெள்ளைக்கொடி துலங்க
 கோமான் என்ற சுடர் மூன்றும்
 கொழுகி இதை ஆட்டிவைக்க

வேறு

ஏமனென் கூட்டை வந்தழிவு செய்யாமல்
 என் குதுபே கௌதுசமதானி முகிய்யதீன்
 தாமதம் இல்லாது இத்தருணம் வந்தானும்
 தையாறு வேண்டுமென வையகமீதில்
 சாமான்களித்தனையும் சேர்த்திதைச் செய்தோர்
 சங்கையுள்ள கைகால் இல்லாத மேஸ்திரியும்
 சீமான்கள் மனைதேடி வருகுது கூடு
 செய்கலாவுதீன் காணிக்கை வாங்க (ஆடு)

சமூகம்

1. கோர வறுமை

பல்லவி

கால மெலிவின் கோர வறுமையால்
கலங்குது இலங்கையில் கொடுங்கலி

அனுபல்லவி

சால வெழுவான் தீவின் மகிமை
தருகு ரப்பரும் கொப்பராவும்
சால விளங்கும் தேயிலை மின்னறம்
தவறி விலை குறைவானதால்
சல்லி முடையால் சொல்ல முடியாது
சண்டி வழக்குகள் கோட்டினில்
வெல்ல வழியிலாமலனந்தம்
வருந்தித் தவணைகள் கேட்பதும்
வெளியிடாப் பெருந்துயரோ

தொகையறா

செல்வச் செருக்கில் ஏமாந்து மதியற்றோரும்
செட்டிமார் வட்டிமோசம் செய்கின்றமையால்
சொத்துக்கள் அனைத்தும் சிதறிவிடவந்த நாசம்

வட்டி கொடுக்கத் துட்டில்லாமல்
வருந்தித் தவணை கேட்பதும்
செட்டி செய்த்தான் தட்டிப்பறிக்கும்
செயலின் வருத்தம் பெருகுமே

(கால)

2. கலிகாலப் பஞ்சம்

பல்லவி

கலிகாலப் பஞ்சமாகுதே
கஷ்டம் பிடித்த
கலிகாலப் பஞ்சமாகுதே (கலி)

மெலிவாய் ஜனங்களெல்லாம்
மேலோன் தனை நினைத்து
சலியார் புவியினுள்ளோர்
சஞ்சலங் கொண்டு எவர்க்கும் (கலி)

கொப்பறா விலை குறைந்ததும்
கூலிக்காரர் கொடுக்கல் வாங்கல்
ஏலாத் தன்மையும்
றப்பர் விலை அழிந்ததும் இராப் பகலாய்
ராகு வந்து சேர்ந்ததுபோதும்

இப்புவி கனவான்களுக்கு ஈடேற வழியில்லாமல்
செப்பவும் துயர்நினைந்து
செட்டி ஷய்த்தான் வட்டிகேட்கும் (கலி)

காசி கிடையாத பஞ்சமும் காணிகளெல்லாம்
கைத்தொழில் இல்லாத பஞ்சமும்
தொழிலில்லாமல் தொந்தரவுண்டான பஞ்சமும்
பேச முடியாத வண்ணம்
பெரியர் சிறியோர் எல்லாம்
தூசிபோல் பறக்க உந்தன்
துய்யவன் முனிவு உண்டாச்சு (கலி)

கொடுக்கல் வாங்கல் நாணயமும் பேச்சே
கொடுமை மிஞ்சி கொஞ்சபுத்தி வஞ்சகமாச்சே

எடுப்புறாங்கி மங்கியே போச்சு
எவர்களுக்கும் ஏழை என்று சொல்லல் உண்டாச்சு
விதித்திடும் கவியெவர்க்கும் விதிப்படி செய்கலாவுதீன்
தரித்திட அறிஞனுக்கும் சங்கையான சங்கையுமாச்சு (கலி)

3. பஞ்சம்

பஞ்சமே இந்த மாநில மீதில் பற்றுவதேன்

பரனே இறையவனே பெரு நரகக்

கொதியது போல் - கொடும்

பஞ்சமே இந்த மானிலமீதில் பற்றுவதேன் (பஞ்சமே)

பல்லுயிரெல்லாம் படைத்தளிக்கு மெம்பிரான்

பார் வளர்நீதி செங்கோல்பரி தம்பிரான்

வல்லவனல் ஹம்துலில்லாஹி

என்ற சொல் வளரும் - புகழ்

வள்ளமைத் தனமுள்ள வாவிறை முதலோன் (பஞ்சமே)

தொண்டன் செய்கலாவுதீன் பார்வை

தோஷமகற்றவே நல்வரந் தேவை

மண்டலமேல் பொருளாசையும் தாழ்வையும்

மதிதர வருங்கதி நமக்கிதுவே துதிபெற கதிபெறுபவன்

(பஞ்சமே)

4. பஞ்ச காலம்

பற்பதி பற்பதி பற்பதி
பற்றிய பஞ்ச காலம் ஐயா
பஞ்ச காலம் - மக்கள்

பரிதவித் துழலச் செய்த
வெஞ்ச காலமையா

பெற்றோல் உண்டானதாலே
பூதல் முத்திரை கொண்டதன் மேலே
பட்டுடை வேண்டிய தாலே
பணமற்றது இலங்கையின் பாலே (பற்பதி)

தேயிலை விலையும் போச்சே - எங்கள்
தேங்காய் விலை குறையலாச்சே
தோய் கடன் வட்டி ஏறலாச்சே - எங்கள்
சொத்துக்கள் விலை குறையலாச்சே (பற்பதி)

கொப்பறா விலையும் மாறி - எங்கள்
கொக்கோவின் தரம் தனில் பாறி
ரப்பரதன் விலையும் மாறி - நாங்கள்
ராப்பகலாய் தூக்கமும் மீறி (பற்பதி)

செட்டி கடன் தரும் வட்டி - எங்கள்
சொத்துக்களோ பெரும் நஷ்டி
எட்டி பறையடி தட்டி - அட
ஏன் கடன்படுவான் மட்டி (பற்பதி)

கற்புள்ள மங்கையர் துக்கம் - கடன்
வாங்க முடியாது வெட்கம்
நட்புடன் செப்பிய பக்கம்
நவில் செய்கலாவுதீன் சொர்க்கம் (பற்பதி)

5. சுகாதார விதிகள்

பல்லவி

சுகாதாரவிதிகள் கேட்பீரே பள்ளிப்பிள்ளைகள்

அருஞ்சுகா

அனுபல்லவி

அகமகிழ்வுடன் தினந்தினம் இவைகளை
ஆசையோ டனுசரிப்பீரே-அருஞ்சுகா

சரணம்

காலையில் எழுந்து கற்கூசில் மலங்கழி
கால் முகம் கழுவிடுவீரே
சாலவே பற் தீட்டி சீலை துவைத்து
ஜலத்தினால் ஸ்நானஞ் செய்வீரே

- அருஞ்

ஈசனைத்தியானித்து கைதொழு தேத்தி
போசனம் அருந்திடுவீரே
ஆசிரியர்களிடம் மாசற நூல் கற்று
ஆசிமிகப் பெறுவீரே

- அருஞ்

கைவிரல் வாயினில் வையாதீர் - எச்சில்
கண்டவிடம் துப்பாதீர்
செய்வன திருந்தச் செய்திடில் - என்றும்
ஷேமமாய் வாழ்ந்திடுவீரே

- அருஞ்

கஞ்சா அபின் பல லேகியம் புகையிலை
நஞ்சே என உணர்வீரே
நெஞ்சுவறண்டு தேகம் மெலியும்
நீக்கிடுவீர் அவைதானே

- அருஞ்

6. சிறுமாணவர்

சிந்தைகளித்தோம்
எந்தையரேபெரும் ஸ்ரீமானே - நீவிர்
சிறுவர் எமக்குச்
சமூகம் அளித்துத் தேற்றிவிட்டீரே
வந்தனங்கள்
தந்தோம் சிறு மாணவர் நாமே
வருக! வருக!
ஆசீர்வாதம் தருவீர் நீர்தாமே
வாரும் உட்காரும் -
சிறியோர்களைக்காரும்
வாழி மிகவாழி நீடுழி வாழ்வீரே

கற்பிட்டித் தமிழ் பாடசாலையிற்
கற்குஞ் சிறியோரைக்
காணவேண்டுமெனவே வந்த
காருண்யப் பிரபுவே
பற்பல வித்தைகள் ஆசிரியரிடம்
படித்துத்தேறுவோம்
பன்முறையிங்கு வரவேண்டுமென்ப
பணிவாய்க் கூறுவோம்

பலவிதகலை பயில்வோமே - தினம்
பலவித கலை பயில்வோமே
பரமனைக் கை தொழுவோமே
பாடிபாலர் கூடி விளையாடி உமைநாடி
சிந்தை களித்தோம்
எந்தையரே பெரும் ஸ்ரீமானே

7. எங்கள் பள்ளிக்கூடம்

கருணை புரியும் தேவரீர் - எங்கள் மனதில்
கவலையகற்ற வந்த ஆண் சிங்கமே

அறனோர் தவம் பொலிந்த உலகின் கண்
ஐந்தாவது ஜோர்ஜின் ஆளுகையின் கீழ்
உப ஏஜெண்டு உத்தியோகமாய் குமாரசுவாமி
உதவிபுரிய கடன் துரை உமக்கு

தவநன்மை ஒளி தீபமாய்

பள்ளிக்கூடத்தைத்

தங்கள் கண்ணை விழித்துப் பாரு மன்னே

புழுதி கிளம்பலாச்சு

பிள்ளைகளின் நாசிகளில் தூசியும் ஆச்சே

தண்ணீரில்லா முடையால் உபாத்திமார்கள்

தங்கமுடியாது பங்கமதனால்

எண்ணியே மாறிப்போனார் நாங்கள் எல்லோரும்

என்னவிதமாய்க் கல்வி கற்கிறதோ

ஆசீர்வதிக்கக் கடனே துரையே! - இந்த

அவதியை நீக்க உதவி செய்திடுமே

பாசமுடன் கவி சொன்னேன் சேகலாவுதீன்

பிரான்ஸிஸ் பர்ணாந்துக் கருள்புரியுங் கோனே.

6ம் 7ம் 8ம் 9ம் பாடல்கள் முறையே கல்பிட்டி கரைத் தீவுப் பாட
சாலைகளுக்குவிஜயம் செய்த உயர்கல்வி அதிகாரிகளை வரவேற்றுப்
பாடுவதற்குப் புலவர் எழுதி வழங்கியவை.

8. பல்கலை பயில்வோம்

அலையெறி கடல்குமும் - இந்த
அவனியில் ஆண்டவன் - அடிதொழுதே அடிதொழுதே
பல்கலை பயில் துரையே
பாலர் பாதம் பணிந்துரைப்போம் - கேட்டிடுவீர்
கேட்டிடுவீர்

சூரியனுக்கு முன்னே சுகமாய்
தூக்கம் தன்னை விழித்து எழுந்திடுவோம்
அவசிய கருமந்தன்னை உடனே
அகற்றியே முடிந்து பின் பல்துலக்குவோம்
ஆற்றினில் தோய்ந்திடுவோம் - அல்லாவிடில்
அண்டை உள்ள கிணற்றினில் தோய்ந்திடுவோம்
சட்டை சாரங்களை நாங்கள் அலம்பி
விசையுடன் காயவைத்து அணிந்திடுவோம்
எண்ணெயும் தலைக்கிடுவோம்
ஏகபரனை தொழுதிடுவோம்
போசனம் புசித்திடுவோம்
போத புத்தகங்களோடு பாடசாலை செல்வோம்
ஆசிரியர்கள் மொழியை அனுசரித்தே - நாளும்
பல்கலைகள் பயின்றிடுவோம் - பயின்றிடுவோம்
வாசினையுடன் கணிதம் வரைதல் எழுத்துக்களும்
வகையாய்ப் பயின்றிடுவோம்
தோட்டமும் செய்திடுவோம் - அதிலே
துப்புரவாய் எருவிட்டு பயிர் நடுவோம் பயிர் நடுவோம்
பாத்தி கட்டி தண்ணீர் இறைப்போம் - வளமாய்
பயிர் வளர அது கண்டு மகிழ்ந்திடுவோம் -
மகிழ்ந்திடுவோம்
நன்னிய சோதரரே இதுவரை
நலமுறு பணிகளை நவின்றோம் நாம்
பண்ணுவோம் நமஸ்காரம் - எங்கள்
இன்ஸ்பெக்டர் துரை அவர்களுக்கே

9. கல்வி முழங்கவே

பாசாவிருத்திச் சங்கம் முன்னிலோங்கி வாழ்கவே!

பாலர் நாளுமோதும் நீதியறிவு பெருகவே!

கூசிடாது நாவின் வலிமை பேசி வருகவே!

குருவின் கருணை தவறாது பெருகி வருகவே!

பண்டை நீதி கொண்டு ஓதும் உபந்நியாசமே

பழக்க ஒழுக்க வழக்கம் பெருகிவரும் நேசமே

நீதிக்கேற்ற போதனைக் கிணங்கு நாற்களே

நீடு தேடிக் கண்டு மொழியும் மாணவர்களே!

திரைகடல் பெருகும் வாறாய் கல்வி முழங்கவே

சிறியோர் பெரியோர் எவரும் புகழ்நீதி விளங்கவே

நாட்கு நாள் வருக வருக விருத்தியாகவே

நடுநன்னீதிய கத்திற்றிரண்டு பிரசங்கிக்கவே

சாகர முடுத்த புவிலங்கை நாட்டினின்

சங்க மோங்கு கற்பிட்டி மாநகரவீட்டினில்

செவ்விய சிறப்புறைந்த சகல பேர்களும்

ஜெய ஜெயன் செய்கலாவுதீன் கவிபெறும்

அன்புடன் மனமுவந்த பாடசாலையே

அமைத்து நடத்தும் சுவாமி எம். குணசேகரரே!

ஐந்தாம் ஜோர்ஜ் மன்னர் ஆள்கை வாழ்க வாழ்கவே!

ஆதிக்க நற்புகழுயர்ந்து வாழ்க வாழ்கவே!

10. பொல்லாக்கலியுகம்

பல்லவி

பொல்லாக்கலியுகமே
பொய்கள் மிகுந்திடுமே
பொல்லாக்கலியுகமே

அனுபல்லவி

கல்லான் கௌரவமே
காசு பெருமையாகுமே (பொல்)

வல்லவன் போல் பேசியே
வழக்கேற்றுவான் பொலீஸ் கோட்டிலே
எல்லையில் இவன் யோக்கியன் போல்
இயங்கும் மாதர்கள் வீட்டிலே
தூங்க வைத்திடுவான் சுகமனுபவிப்பான்
(பொல்)

கொப்பராப் பாரம் ஒன்றுக்கு
கமிஷன் ரூபா ரெண்டரை
வற்புறுத்தி எடுப்பார் நூற்றுக்கு
வட்டி ரூபா ரெண்டரை
சீமான் பணச் செருக்கே
சிறிதமர் பெருக்கே (பொல்)

கைமையான குமருகள்
காற்றுப் பெருமூச் செறியவே
பொய்மைப் பூதல் பணமழித்து
பெண்கள் எடுப்பது தெரியவே
வைய கவி சொன்னேனே
சேகலாவு தீனே (பொல்)

11. கற்புடையாள்

(இல்லுக்குகந்த இல்லாள் - என்ற மெட்டு)

கண்ணிகள்

இல்லற வாழ்வுக்குகந்த நெஞ்சே
உனக்கிசைந்த மனைவியைத் தேடு நெஞ்சே

கல்வியதிகம் - படித்தவளுலோகம்

சொல்லுறுதியாகம் - தெளிந்த மன மோகம்

செய்திடுவாள் தொண்டுழியம் - நமக்குச்

செல்வமிகுதி வழியும்

(இல்லற)

அன்னை தயையும் - அடியாள் நெறியும்

பெண்ணினமுகம் - புகலு மொழியும்

புத்தியின் மந்திரி போல் - அவளுக்

குற்ற கணவனின்பால்

கால்பிடிக்கும் - மேல் தடவும்

கண்ணுறங்கப் - பின்னுறங்கும்

கணவனுக்கு முன்விழிக்கும்

கற்பனைப்படி நடக்கும்

(இல்லற)

கற்புடைய பத்தினியே தேடிக்

கலியாணஞ் செய்து நீயே

வாழ்க்கையில் ஜெயமே

வரவரப் - பணமே

ஆட்சியில் - வருமே

அதிக நற் - குணமே

செய்கு அலாவுதீன் சொல்

தெளிந்தவர்க் கிசைந்திடு மில்

(இல்லற)

12. தவறணை தவறுக

பல்லவி

தவறணை தவற வேணும் - சாரயம் விற்கும்
தவறணை தவற வேணும் - முகியத்தீனே

அனுபல்லவி

தீய மதுவே தீன் வழிக்கு மாற்றமாகுதே
திருப்பிவிட நோக்கம் வேணுமே

பாவமுடன் கோள் களவு பஞ்சமா வினையகற்றி
தீபரமாய் ஓங்கவேண்டும் தீன் தீதிலா முகியத்தீனே

சரணம்

தேன் பொழி கரைத்தீவு தன்னில்
செய்யும் ரும்பும் செத்திறந்து போக வேணுமோ
மான் மதங் கமழும் நபி மன்னர் மகளின் வழி
கோனிலம் தங்கும் எங்கள் குத்பே யாமுகியதீனே
(தவறணை)

வெறிமிகுதம் உண்டிடிலோ வேற்று மாந்தர்
வெட்கம் ரோஷம் விட்டிடுவர்
மறிபிடித்த காளைகள் போல் மாகுணத்தை
மாற்றிடுவர் காணக்கருத்தோ
நற்கலை மறந்த சில பண்பற்ற சாதியெலாம்
பிரியமாம் சாராயத்தில் பிரித்திடும் முகியதீனே
(தவறணை)

கடலை வற்றவைக்க வில்லையா
கப்பல் எழுப்பிக் கலியாணம் செய்விக்கலையா
திடர் மலை நடுங்கலையா
செத்த மையித்தைத் திரும்ப எழுப்பலையா
படர் புகழ் தழைக்க தன் சொல்
பாடினான் செய்கலாவுதீன்
அடரும் வெற்றி கடையற்று
அகற்றும் யா முகியத்தீனே
(தவறணை)

வழிநடைச்சிந்து

1. குதிரை மலைக்காரணச்சிந்து

பல்லவி

குதிரை மலையின் காரணம் காணலாம் - வா
இளம் கோதையரே சென்று
குதிரை மலையின் காரணம் காணலாம் வா

அனுபல்லவி

கருமுகில் பொழிந்தோங்கி வளர் செறி
கரடிக் குழி நகர் வாவிடக் குழந்திட
திருவளர் இறை பாத்திஹா ஓதியே
குதிரை மலையின் காரணம் காணலாம் வா (குதிரை)

சரணம்

முல்லையரும்பு போல் சம்பா அரிசி எடுத்து
அதைச் சாதம் சமைத்தினி
மூட்டிய பெட்டியில் கெட்டியாய்ப்போட்டெடுத்து
அதற்கான கறிவகை பல்லரும் மெச்சிட
பால் தயிர், நெய் தொகுத்து
எழில் ஓங்கும் படி நல் பாத்திஹா ஓதி
பயணமதைத் தொடுத்து

எல்லையின் பன்னீரதிக்குழி தாண்டவே
ஏண்ட ளவும் பல்லாபரணங்களும்
தொல்லை அறும்படி பட்டுடை கட்டியே
சொந்தமுள்ள அங்கி மேலிலணிகுவை (குதிரை)

முத்துவரைக்கல் சுத்திப் பதித்ததுவாய்
 கொண்டைமாலை தரித்தபின்
 முன்னங்கைக் காப்புக் கடயமும் பூட்டிடுவாய்
 விரல் மோதிரம் போட்டபின்
 பத்தரை ரட்சி விழிக்குமே சூட்டிடு வாய்
 கொண்டைமாலை புனைந்த பின்
 பல்லினில் காவிப் பொடியையும் தீட்டிடுவாய்
 கற்றன் அருள் பெற வீட்டையும் பூட்டிவா
 கால் நடையாகவே பின்னே நடந்துவா
 சுற்றிவயலைக் கடந்து குளக்கரை
 சூழ அகன்று பின் மீளநடந்துவா (குதிரை)

கந்தங் கமழ் மலர் கோரை மோட்டைக் - கமம்பார்
 பயிர் ஓங்கிச் செழித்திடும்
 பாவையே முன்னால் வெளி ஒன்று தோணுது
 நேர் மரம் தோன்றிய சோலை சூழ் சுண்டிக் குழி
 வாவி நீங்கியகல்வது
 பேர் நிரை மாடம் தெரியுது பாவையே பாரடி
 சுத்தமாய் முத்துக்கடைகளும் தோணுது பார்
 அண்டம் தொடும் ஒரு கோபுரம் கண்டிடுவாய்
 அந்தா தெரியுது மேல் மெத்தை மர்ளிகை
 தொண்டர்கள் கூடியே தொட்டதன் வேலையில்
 தொகையின் ஆடவர் கூடும் சிலாபமே
 சிப்பி குளிப்பதை தோணியில் ஏற்றுவதும்
 கப்பல் தோணிகளைச் சுற்றி நங்கூர
 மிட்டி றங்கி இருப்பதுவும் - வெகு
 சிங்காரமாகவே கப்பியில்
 சாம்பிச் சரக்குப் பறிப்பதுவும்
 பல ஆடவர்கள் வந்து காத்து இருப்பதுவும்
 சிப்பி கொள்வார்களுமே

தப்பித மற்றிட முத்தை எடுப்பாரும்
சல்லி இருப்பார்களும் கோடியே விற்பதும்
சிப்பிக்குள் முத்தில்லை என்று மொழிவாரும்
சொல்ல முடியாதத அற்புத நுட்பமே (குதிரை)

சாயங்கால நேரமாகுது போவோம் - இனி
இந்த ஆற்றைக் கடந்து வா
தையலரே தென்னந்தோட்டம் கண்டிடுநீ
பல மச்சம் பிடித்திடும்
நேசமுறும் கொட்டுக் கட்டியே - செல்வமினி
பல ஜாடிமீன் போட்டிடும்
நேசமுள்ள கரையார்களின் கூட்டமினி
தாயகமாகிய பூக்குளம் தோணுது
சார்ந்து நடக்க மயில் வில் விளங்குது
தீயவனக்கல் மலைகள் இலங்குது
சுந்தர வாவாப்பிள்ளை ஒலி தர்ஹா
மாடப்புறா மயில் வண்ணக் குயில்களுமே
மரமீதிலிருந்து மங்களமாய்க் கூவும் ஓசை முழங்கிடுமே
தர்ஹாவில் இருந்து நம்தேடேறு
நேர்த்திக் கடன்கள் முடிப்பதுமே
மௌலூதும் நார்சா யார்க்கும் வழங்கிடும்
பாடிய இக்கவி செய்கு அலாவுதீன்
பாக்கியமோங்கும் முகம்மது சுல்தானை
கூடிய நல்லருள் வாங்கி ஒலி இளம்
குற்ற மகல் மனை சுற்றமுடன் வந்து (குதிரை)

2. கப்பலடி ஒலி சிந்து

பல்லவி

கப்பலடி ஒலி பட்டாணி சாகிபின்
காரணம் காணலாம் வா - நல்ல
கப்பலடி ஒலி பட்டாணி சாகிபின்
காரணம் காணலாம் வா (கப்பலடி)

செல்வமுடன் ஏ எம் மதார் மரைக்காயர்
செல்வமனையில் இருந்து உணர்ந்தியே
அற்புதமாகவே வெளியில் இறங்கியே
அன்புடன் வண்டியில் தெம்புடன் ஏறியே (கப்பலடி)

காளையின் காலில் சிலம் பொலி மிஞ்சிடவே
கலீர் கலீரென்று கடைத்தெரு ரோட்டைக்
கடந்தங்கு சென்றிடவே
மேலவன் தீன்கொடி நின்று பறந்திடவே
காட்டுவா சாகிபு பள்ளியில் நித்தம் படிக்கொரு
பாத்திஹா ஒதிடவே-இன்னும்
தாள மதுரை தளதள வெனும் சந்தோஷமாகவே
தத்தாவளித் தரவை காணும் வெளியில்
கடந்தங்கு ஏகியே
காணும் குறிஞ்சிமா நந்நகர் நீங்கியே (கப்பலடி)

சாகரம் சூழ்புவி செல்வமடங்கும் வெளி
தம்பூர் வாத்திய மேளங்கள் தவிலடி ஓசையும்
ஆடு கூடுக்கொடி கம்புகள்
சேகு அலாவுதீன் தர்ஹா உணர்ந்து வழி
தெருப் போகாமல் ரோட்டினில்
தேடி நடந்தொரு
ஆற்றைக் கடந்துவழி - இன்னும்

சேகரமாகிய கண்டற்குடாப்பள்ளி
 தேடிய பாலக்குடாவினின் மேற்றிசை
 வாகுடன் தென்னையும் தோப்புடன் சந்தி மண்
 வாயுற்ற தலைவில்லு உப்போடை தாண்டியே (கப்பலடி)

அந்தா தெரியுது பல்வர்ணக்கொடிகள் - இன்னும்
 ஆகாயம் முட்டி அசைந்து பறந்திடும் சாம்பிராணியின்
 புகைகள்

அந்தா தெரியுது தீவட்டி மாத்தாப்புகள் - இடம்
 அகன்ற வெளியில் எல்லாரும் ஆடிய
 ஆடு கூடுக் கொடி கம்புகள் - இன்னும்
 வந்தவர் ஓதும் மௌலீது ஓசையும்
 வாரியடிக்கும் பெருங்கடல் ஓசையும்
 எந்தவிதத்திலும் நேத்தி கொடுத்து நான்
 ஏகிய சேகலாவுதீன் சொற்களில் (கப்பலடி)

கப்பலடி : புத்தளப் பிரதேச பூர்வீகக் கிராமங்களில்
 ஒன்று. பட்டாணி சாகிபு இங்கு அடங்கப் பெற்றுள்ள ஒலி.

ஏ.எம். மதார்மரைக்கார் : புலவரின் நண்பர், வள்ளல்,
 கல்பிட்டித் தலைவர்களில் ஒருவர்.

புலவர் கல்பிட்டியிலிருந்து கப்பலடி தர்ஹாவின்
 நிகழ்ச்சிக்கு கரத்தையில் செல்கிறார். காட்டுவா சாகிபுப்பள்ளி,
 தத்தாவளித்தரவை, பள்ளிவாசல்துறை செய்கு அலாவுதின்
 தர்ஹா போன்ற திருத்தலங்களும், இடங்களும் இதில் இடம்
 பெற்றுள்ளன.

3. சந்தனக்கூட்டுச் சிந்து

பள்ளியலங்கிர்தம் பெண்ணே - போய்
பார்ப்பம் வாடி என் கண்ணே
பட்டளம் மேற்கட்டி கட்டியிருக்குது
பைங்கிளியே வந்து பாராய்
வெள்ளிப் பாவாடை விரித்தி ருக்குது
பாத்திஹா நேத்திக்குச் சேராய்
வெட்ட வெளியெங்கும் தீவெட்டி பந்தம்
விளங்கி எரியுது பாராய்
வேதியர் கூடி மௌலுது ராத்திபு
வேண்டியே ஓதுவார் சீராய்
கட்டளை ஓங்கும் சிலம்பமும் குஸ்தியும்
கடத் தொனி போல கைமணித்தாளம்
தட்டுவர் பறையடி தம்பூரு
தாள முழங்கும் முகிய்யதீன் பள்ளியில்

(பள்ளி)

நாலாம் மாதம் பிறைகண்டு தீன் கொடி
நாடி முஸ்லீம்கள் ஏற்றி
நல்ல நாருசா பால்பழம் யார்க்கும் வழங்குவர்
நாமும் அருந்தலாம் போற்றி
மேலான பச்சை சிகப்பு வெள்ளைக்கொடி
மேலே பறக்குது தோற்றி - நல்ல
மேகங்களைக் கண்டு விலகியே செல்லுது
மேதாவிகள் கண்டு வாழ்த்தி

காலங்கழிந்து பிறை பதினொன்றிலே
கை நளிளத் தொழிலாளர் முடித்திடும்
கோல வர்ண அழகிய சந்தன
கூடு கிளம்பி தெருப்பவனி வரும்

(பள்ளி)

கூச்சல் முஸ்லீம்கள்
ஊது குழல் கொம்பு வாங்காகுழல் தொனி
கூவி முழங்குது மோடி
பாடும் பைத்து முழங்குது இடியென
பல்வித ராகங்கள் பாடி
பாவையர் கைகளில் காணிக்கை ஏந்தி
பானங்கள் கொடுப்பர் தேடி
வீடுகள் தோறும் விளக்கொளி மின்னுது
வீதிகளெங்கும் ஓதல் முழங்குது
பாடிய இக்கவி செய்கலாவுதீன்
பட்சமருளும் முகையதீன் ஆண்டகை

(பள்ளி)

4. கல்லடி தர்ஹா வழிநடைச்சிந்து

கழலடி தொழுதிட வழிநடவா மயிலே - கல்லடி நாதர்
கழலடி தொழுதிட வழிநடவா மயிலே

வளரி முளரி வெந்நீரிடை குளித்து
வனதிகள் கூந்தலில் நகிபுகை திமிர்த்து
விளறுவன் குளுமலர் தனையதைத் தொடுத்து
விளங்கும்படி குழலில் நகை கொடு முடித்து (கழலடி)

வெண்ணிறமும் ஜரிவைத்திடும் பட்டதுவாம்
வேண்டிய சேலைதன்னை யெடுத்ததை யுடுத்திடுவாய்
பொன்னிற மோங்கிய சட்டை தெரிந்து
உன் உடல் மீதிடுவாய்
பிறை நுதலில் வர்ணமிலங்கிய பொட்டதையிட்டிடுவாய்
கண்ணிலே சிறு மாவது சூட்டி
கரிநிற முறு பற்காவிடிகள் தீட்டி
எண்ணரு மரகத நகைகளைப் பூட்டி
எழிலுறும் மிகுளையர் தனையனைக் கூட்டி (கழலடி)

மனையதை விடுத்து நீமறுகரை நீங்கியபின்
மாந்தர் மனதில் நினைவது தெரிந்திடும்
நெய்னார் முஹம்மது நீடித்த பள்ளி
வனச மிகுதியுறும் குளமது தாண்டியபின்
வாய்க்கால் வலதின்
பனை மர மணலது வருகுது பாரடிமுன் (கழலடி)

வனமொரு புறமும் கடலொரு புறமும்
வருகிற வெகு கட்டி ருளுடன் மலை
கனகொடி உயர்ந்திடும் பறந்திடும் அழகும்
காரணர் ஒலியுல்லா உறைந்த கல்லடியும் (கழலடி)

பெருமர நீக்கியோர் தரவளி மரம் வெட்டிப் பிளந்திடாமல்
 சிறுவளை வைப்பதற் குதவியாய் கவை வெட்டி
 சீவிக்கால் நாட்டி
 இருவளையுடன் ஒரு கவையிலேதா னோட்டி -
 இணக்கிப் பூட்டி
 தரிசினி நிலமொடு வரிச்சுகள் தான் கட்டி
 புதிய கிடுகினால் மேய்ந்ததி லுறைந்தார்
 புண்ணிய ரொலியுல்லா நம்துயர் தொலைத்தார்
 கெதிபெற வருபவர் நேத்திகள் கொடுத்தார்
 கவியிது செய்கு அலாவுதீன் படித்தார். (கழலடி)

கல்லடி தர்ஹா : கரைத்தீவுக்கு அருகே அமைந்துள்ளது.

5. எருமை தீவுக்கரைச் சிந்து

எருமை தீவுக்கரை கண்ணே - அதற்கு
ஏகி நடக்கலாம் பெண்ணே (எருமை)

அருமையுடன் பல மாந்தரும் மக்களும்
ஆதரவாகிய மங்கையும் சங்கையாய்
புதுமையுடன் நடந்தினிச் சென்றிட
புத்தியுடன் சில வஸ்துகள் கட்டியே (எருமை)

கல்பிட்டிப் பட்டணம் விட்டுக் கடந்து
கடைத் தெரு வீதியைக் கண்டு - இன்னும்
கஞ்ச மலர்க் குளமும் தலவாங்கண்ணி
கரையார் தெருவையும் கண்டு - இன்னும்
பொன்னரு மல ரென்று சுகித்துப் புகழ்ந்திடும்
பொருந்திய ராகங்கள் விண்டு
பொற்கட்டியம்மனின் பொற்பாதம் தனில் வந்து
மற்றப் பொழில்கள் ஒளி மங்காதிருந்திடும் - இன்னும்
மாட்சிமை வாப்பா சாகிபு மரைக்காயர்
நற்பதியாம் தென்னந் தோப்பினில்
நாமள் இருந்து விடிந்து நடக்கலாம் (எருமை)

தேன் குழல், முட்டாசு பூந்தலுவா வடை
சேகரித் தொன்றாகக் கட்டி - இன்னும்
சொல்லரிதான தோசை பல காரம்
சொந்தமுடனதைக் கட்டி - இன்னும்
தானா தானாக்கொரு பீடி சுருட்டுகள்
சந்தோஷமாம் பல சோடா வகைகளும்
பாமணி வெண்ணிற பச்சை சிகப்புடன்
பட்டுகள் கட்டியே கெட்டியாய்ச் செல்குவோம் (எருமை)

காலையில் எழுந்து ஓடத்தில் ஏறி
 கடலில் செல்லும் அந்நேரம் - இன்னும்
 காட்சியாய்க் கம்பனி தோட்டம் தெரியுது
 கடற்கரை முன்னதில் பாடும்
 சால முன்னால் வரும் ஆன வாசல்துறை
 சார்ந்திட அற்புதம் சேரும்
 கோலமுடன் சில கோட்டான் குருவிகள்
 கொக்குகள் வேட்டை ஆடிப் புசித்து
 சீலமுடன் கடல் பாய்ந்து குளித்தனர்
 திரும்பும் மனைக் கவி செய்கு அலாவுதீன் (எருமை)

6. புத்தள மாநகர் சந்தனக் கூட்டுச் சிந்து

சந்தனக் கூட்டுப் பெருமையைப் பாரடி மாணே -
புத்தள மாநகர்

சந்தனக் கூட்டுப் பெருமையைப் பாரடி தேனே

கந்தங் கமழ் குழலினைச் சீவியே

கையினாற் கொண்டை சுற்றி நீ கட்டியே

சுந்தரமாகவே அஞ்சனம் தீட்டியே

சீக்கிரமாகப் புறப்படு அன்னமே

(சந்தன)

பட்டாடை கட்டி பட்டி இடுப்பினில்பூட்டி

நல்ல மேகலை போட்டு - நீ

பாடகம் தண்டை கொலுசு முன் தாங்கி சூட்டி

அட்டியலுக்கட்டு தாலி சவடியும் பூட்டி - நல்ல

காதுப்புகொப்புத் துலுக்கி யாவோடு

அரசலலுக்கத்தும் சேர்த்து

கெட்டியுடன் இருகையினில்

காப்பு கடயம் எரிசு போட்டு

செலவு செய்யப் பணம் எடுத்துவா அன்னமே (சந்தன)

வீட்டை விட்டு வெளியாகி தெருவையும் நீங்கி

விசையாய் நடந்து வீதியில் நெய்னார் பள்ளியில் ஒதுங்கி

தேட்டமுடன் ஒரு பாத்திஹா ஒதிப்பின் பாங்கி

நல்ல நாருசா உண்டபின்

சுந்தரமாயொரு கரத்தையில் ஏறி நீங்கி

நாட்டைக் கடந்து பொற்றோட்டங்கடந்து

நடுவேயுறும் ஆலவில்லையும் தாண்டியே

காட்டைக் கடந்திரு வில்லையும் தாண்டியே
கன்னியர் வண்ணாத்தி வில்லையும் கடந்து (சந்தன)

மூங்கிலாத்துப்பாலம் முன்னே தெரியுது மானே - அதை
விட்டுக்கடந்து முச்சந்தி வீதியில்
மிச்சங்கடையுண்டு தேனே
தீங்கில்லா நல்ல கரடிப் பூவலிதுதானே - துரை
சேனையம் சுந்தரமாயொரு இலுக்காறுதானே
அங்கிதன் முன் மணத்தீவு தோணுது
அப்புறம் போகையில் உப்பளம் தோணுது
சங்கைக்குகந்திடும் பாரியப்பா பள்ளி
சந்தோஷமா யொரு பாத்திஹா ஓதியே (சந்தன)

கொட்டோடு தம்பூரு நாதஸ்வரத் தொனி கேட்கும்
ஐயனார் குளம் நீங்கிடி ல் கம்பீரமாகிய
அம்மனின் கோயிலும் நோக்கும்
வெட்டவெளி கடந்தப்புறம் போகையில் நோக்கு
விளையாட்டாகவே வீதிக்கு வீதி
ஜனத்தொகை வேடிக்கைபார்க்கும்
மட்டில்லாது நிகழும் புவானம் தீவட்டி
அந்தா தெரியுது எங்கெங்குமாக

.....

.....

.....

(சந்தன)

7. குதிரை மலை வழிநடைச்சிந்து

குதிரை மலைக்குப் போவோம் வா

கோதையரே நீ

குதிரை மலைக்குப் போவோம் வா

கதிரோன் எழும்பு முன்னே

கடவுள் தனைத் தொழுது

பிரியாத ஜரிவைத்த

பட்டை எடுத்துடுத்தி

(குதிரை)

கூந்தலைச் சீவி முடிப்பாய்

பூங் கொண்டைக்கான

கொண்டைக் கூரைக்

குத்திச் சோடிப்பாய்

காந்தியெழும் பூவை முடிப்பாய் - மாலைபுனைந்து

கண்ணதற் கஞ்சனம் பிடிப்பாய்

சாந்தியாடாதபடி சட்டை மேலிட்டுக்கொண்டு

ஏந்திழையே உன் கழுத்தில் நீட்டநகைகள் பூட்டி

(குதிரை)

தோழிகளுடனே தொடர்ந்திலவங் குளம்

தோகையே வருவாய் நடந்து

ஆழிபோற் காளாவி கடந்து பொன்பரப்பியும்

அந்த கந்தைத் தூக்கி நடந்து

தளிரோங்கும் சோலைதனில் சாதம் சமைத்துண்டு

விளரி விண்டு பாடியே விலமற வில்லைத் தாண்டு

பிள்ளை கொல்லி மணல் வருகுதே

அமதாரி வில்லும் புவையே

பலவில்லும் பிரியுதே

வெள்ளமொடர் கமத்தாறும் தெரியுதே
வெளிநீங்கியே அப்புறம்
வெளியும் தென்னைமரச் சோலையும் தெரியுதே

கள்ளமில்லாமலே அப்புறம் திரும்பியே
கன்னியரே பூக்குளத்தையும் நீங்கியே
வெள்ளமில்லா வடு நேரக்கடற்கரை
வெயிலடிக் காதடி ஜாதிமயிலே - நீ (குதிரை)

கல்மலைக் குகைகளு முண்டும் பாரடி - பெண்ணே
கடலொரு புறத்தினில் நின்றும்
வள்ளலொலி முழக்கமுமுண்டும்
கடலோரத்தில் வாவாப்பிள்ளை ஒலி கபுறு முண்டும்
பலரும் நாருசா வைத்து
பாத்திஹா நேத்தி கொடுத்து
சொல்லினேன் செய்கலாவுதீன்
தொல்வினை முடித்து வர (குதிரை)

8. அம்பல நகர் ஆடு கொடிச் சிந்து

அம்பலமாநகர் பள்ளிக்குப்
போகலாம் வா - அடி
அன்னமே இந்நேரம்
துன்பமகல இரவில் நடந்து (அம்பல)

பட்டாடை கட்டியே
வாகான வண்ண ரவிக்கை
சங்ககையாய்ப் - போட்டு
மங்கையரே நீ (அம்பல)

வீடு கடந்து வெளியே வருகையிலே - இளம் கோதையரே
வீதி களெங்கும் நிரை நிரை மாடத்திலே - நல்ல
ஆடு கொடி திரள் கூடிப் பறக்கையிலே
அங்கு பாரடி முன்னே
அடுத்த குளக்கரை உப்பளம் தோணுதல்லோ
காடு ஒற்றைப்பனை கல்லடி மாமலை
காரணமாகிய பாத்திஹா ஒதிடு
சோடு பிரியாமல் கூடி நடக்கையில்
சோகமுறும் தென்னஞ்சோலை கடந்துவா (அம்பல)

தாராப்பள்ளமும் செம்பு வட்டி முனை
தண்ணீர்ப் பெரியகுடாவும் - அதை
தட்டி நடக்கையில்
ஏராளமாகிய மூங்கிலாற்றுச் சேனை காணும் - நல்ல
கோலமுடன் கொக்கு அன்னம் புறா மயில்
கூவும் சிறு குடாச் சேரும் - நல்ல
கோகில வண்டுகள் ராகங்கள் குலாவியே
கோடியே மாமலர் பெய்யும் - நல்ல
வீறாக மான் பாயும் முந்தலைத் தாண்டிநீ

வில்லூரும் முன் வெள்ளக் கல்லையும் நீங்கியே
கீறியே மீன் காயும் கொட்டைக் கடந்து போய்
கிட்டுறும் அம்பலம் கட்டளை ஓங்கவே (அம்பல)

கட்டிய மாமதில் அந்தரம் தொட்டு
கணிப்பிலா மேகங்கள் முட்டும் - நல்ல
கட்டிய பச்சை சிகப்பு வெள்ளைக் கொடி
காற்றில் பறந்ததைத் தட்டும் - நல்ல
கன்னியர் வீதி உலாவும் நடனம்
காட்சி தரும் புகழ் கிட்டும் - நல்ல
காரணமாகிய சந்தனக்கூடு
பவனிவருவதைத் தொட்டும் - நல்ல
ஏற்றிய தீவட்டி வாள் சிலம்பமும்
எங்கும் நிலாத்திரி மேளம் பறையடி
மூட்டிய இக்கவி செய்கலாவுதீன்
மூதரவோடு நல் ஆதரவாகவே (அம்பல)

அம்பலம் : பொன்பரப்பிப்பற்றுக் கிராமங்களில் ஒன்று

பொது

1. கலியுகக் கொடுவினை

கலியுகக் கொடுவினையே நம்மைச் சுற்றி
கஷ்டமதனால் வரும் தீவினையே
மெலிவுறும் பவ வினையே - அதனால் இந்த
மேதினியில் இக்கவிதை சொல்வனினியே (கலியுக)

அண்ணனுக்குத் தம்பி பகை - கலியுக
அக்காளுக்குத் தங்கை அவள் மக்களும் பகை
எண்ணனுக்கு எஜமான் பகை - கலியுக
ஏழைகளுக்கு மீளவரும் மேலவர் பகை (கலியுக)

வந்தவர்க்கு ஊரவர் அச்சம் - கலியுக
உபாத்தியாயர் பிள்ளைகளுக்கு நித்தமுமச்சம்.
தந்தையர் தம் மக்களுக் கச்சம் - கலியுக
தங்கமுடன் பெண்களெல்லாம் சொல்வதே மிச்சம்
(கலியுக)

பெண்கள் சிலர் ஆண்குணமாம் - கலியுக
பேடிகளெல்லாம் மிகுந்த தக்க சினமாம்
ஆண்கள் சிலர் பெண் குணமாம் - கலியுக
முத்த முதியோர் எலாம் மாக்களினமாம் (கலியுக)

உதவிக்குப் பதவியில்லை - கலியுக
உப்பிட்ட பேர்களுக்கோ நற்பதவியில்லை
முதேவிக்குச் சீதேவி நிலை - கலியுக
மூர்க்கருக்குத் துக்கமில்லை - யோக்கியனில்லை
(கலியுக)

நீதியற்றோன் நடுச் சொல்வானாம் - கலியுக
நித்தமும் பிரட்டுருட்டல் சுத்தவான்களாம்
சாதிக்கெட்டவன் மேலனாம் - கலியுக
சண்டிகளெல்லாம் மிகுந்த விண்டி வான்களாம்
(கலியுக)

வேசியெல்லாம் முத்திப் போச்சு - கலியுக
வேந்தர் நடு நீதியெல்லாம் செத்துப் போச்சு
தாசியெல்லாம் சுத்தலாச்சு - கலியுக
சாஸ்திரமும் சோதிடமும் பொய்ச்சுப் போச்சு (கலியுக)

கள்ளரெல்லாம் நல்லவராம் - கலியுக
கற்பினை யெல்லாம் இழந்து தவறுவதாம்
பொல்லாருக்கே மேன்மைவரும்
பொருந்தும் செய்கலாவுதீனின் இக்கவிதை வரும்
(கலியுக)

2. வாடினோர்க்குப் பாடினேன் (என் மனம்-என்ற மெட்டு)

பல்லவி

கர்மமே கண்ணாயினேன் தொல்லைத்
தோச மென் சொல்வேன் - நான்
தோச மென் சொல்வேன் (கர்மமே)

அனுபல்லவி

தர்மமே என்னுள்ளே தந்தாளவில்லையே
என்னுடல் பாவக் கடலால்
மெலிந்ததனால் எங்கு செல்வேன்
பன்னெடுந் துயரினாக்கை
பார்த்தஞ்சினேனே (கர்மமே)

பாவணி வாசனாம் பாடி வந்து நானே
செய்கலாவுதீன் வாசகம்
செப்பினேனிப் பாரினிலே
ஏகமாக வாடினோர்க்கும்
யான் கெஞ்சினேனே (கர்மமே)

3. முஸபர்பூர் பூகம்பம்

(பூங்கா வினோதமே - என்ற மெட்டு)

பல்லவி

முஸபர்பூர் பூகம்பமே புவி கிடுகிட நில
நடு நடுங்கிட வரும்
முஸபர்பூர் பூகம்பமே

அனுபல்லவி

ஆசையிலாளரண்மனை ஆடி உடைந்தற்று
படியினில் வீழ்ந்தது

(முஸபர்பூர்)

(தொகையறா)

மாடமாளிகைகளில் கூடகோபுரங்களில்
மனிதர் குடியிருந்த பொழுதே
ஏடெழுதிக் காட்டவும் முடியாத தீவினை
எவ்வளவோ நடந்தளவில்

(முஸபர்பூர்)

தெருக்கள் திரிகின்றார் சிறுவர்கள் முதியவர்
அரிவைகள் அதிகமாய்
கருமமிதற் கெல்லோரும் கைமுதலிடுவீர்
மெய் மெய்யே நம்பியே

(முஸபர்பூர்)

குளிர் கொடுவாதையும் உணவற்ற நிலைமையும்
குந்த இடமற்றவகையும் வெளியிட வந்ததின்
காரண மேதெனின் தீவெப்பமுற்ற புவியே
கடவுள் அறிகுவான் கரதல மிசைவரும்
அனுதின முடலுறும்

(முஸபர்பூர்)

(தொகையுறா)

திடனா யிருந்திடுக

தீன் தீன் துணை நலமேந்திடுவோமினி

ஜனவரி மாதம் அத்திகதி பதினேழில்

கணப்பொழுதிலிந்த மோசம்

இடிபோன்ற தொனி தோன்றி

படியில் விளைந்ததை எழுதும் செய்கலாவுதீனே

(முஸபர்பூர்)

இந்தியாவில் முஸபர்பூர் என்ற இடத்தில் இடம்பெற்ற
பூகம்பத்தின் கொடுமை பற்றிப் பாடியது.

4. களிகம்படிக்கும் சிறப்பு

களிகம்படிக்கும் சிறப்பைப் பாருங்களே
தீனோர்களே வந்து
களிகம்படிக்கும் சிறப்பைப் பாருங்களே

நலிவகற்றி முஸ்லிமானோர் நாடிவந்து
வலிதுறும்படி தீனோர் மெச்ச
வளைந்து கூடிப் பாடி நாங்கள்
களிகம்படிக்கும் சிறப்பைப் பாருங்களே

சாகரஞ்சூழ் உலகமதிலே தருமம் பெருகிட
யாவரும் நல்நிலை தளராமலே
எங்கும் பிரகாசம் தொல்லை யகலவே (களி)

தொழிலைச் செய்வதும் தோகையர் மெச்ச
என்று மிருந்து எவரும் கேட்பதும்
முல்லை மலரும் முளரி மலரும்
முடித்த குழலும் மாதர் கூடி
அல்லா ஒருவன் தன்னை நாடி
ஆமீன் ஆமீன் என்று கேட்க (களி)

நல்ல கல்வியைத் தேடிப் படிப்பதும் - இந்த
நானிலத்தோர் எல்லோரும் உவந்து கேட்பதும்
பிரபஞ்ச மாயை யகல்வதும்

.....
.....
மங்காத செல்வம்

நேயம் மிகுதி ஒங்கி வாழ்கவே
செய்கலாவு தீன் தாசர் இக்கவி
செப்பும் இம்மொழி நட்பு வளர்ந்திட
யாவரும் கவி கூறி நாங்கள்
எழுந்து மகிழ்ந்து புகழ்ந்து பாடி (களி)

5. பாசமும் மோசமும்

(காண்டபமே என்ற மெட்டு)

பல்லவி

காருண்யமே ஜீவ

காருண்யமே

கருணை யிதயத்துறுதி தரும்

(காருண்)

சரணம்

வாருதி சூழலக நேசம்

வருகுங் கன மிகுதி மோசம்

வளரும் தோஷமே - பெண்ணாலே

உழலும் பாசமே - இந்நாளின்

பெருமை யகற்றி யருமை நிறைந்த

(காருண்)

தனந்தேடியே புதைத்திட்டாலும்

தலைமை நிலை யணிந்திட்டாலும்

தருணம் வருகுமா

தற்கால மரணத்துதவுமா

சொற்களோ அறிவிலிகளினுறவை விலக்கும் (காருண்)

பஞ்சபூத மாயஸ்தூலம்

படி மீதி லதிக ஜாலம்

பழகி வளர்ந்ததால் - பொல்லா

கலவி மிகுந்ததால்

எல்லாரும் பரனருள் பெற செய்கு அலாவுதீன் (காருண்)

6. மோசமகற்றிடுவோம்

களிகம்படிப்பதற்கு - விரும்பிக்
கருத்துடன் வாங்க மக்கா(ள்)
மொழியின் கவி படிப்போம்
புவி மிசை மோசம் மாற்றிடுவோம்

குரு வித்தை எல்லாம்
புவி மிசை கூத்துகளாடிடுமோ
கருவில்லா வித்தை எல்லாம் எவர்க்கும்
கைவந்து கூடிடுமோ (களி)

பத்துப் பொருத்தமடா கவி சொல்ல
பற்பல கற்பனையடா
பத்து அழகுண்டடா அறியாமல்
பாடுவதும் தகுமோடா (களி)

வீர சோழியக் கணிதம் காரிகை
நன்நூல் நிகண்டு
விண்ட ராகதாளம் என்னும் கற்பனை பல
எண்ணியறியாமல் கவி சொல்ல
யார்க்கும் தகுமோடா (களி)

சாகரம் சூழ் புவியின் கவி சொல்லும்
தக்க புக முடையான்.
செய்கு அலாவுதீன் சொல்
தெரிந்ததைச் செப்பும் பனுவலிதே (களி)

7. கற்பிட்டி நகர் (கட்டளைக் கலிப்பா)

செப்பரும் புகழோங் கும்திறத் திநகர்

செய்கையாற் பணம்கோடு தொடுத்தது

இப்புவிக்க குவப்பான சிறப்பது

எங்கும் காண்குதல் மேன்மை மக்கள் யாவையும்

கொப்றா வழியாலே நடந்ததாலே

கொள்கை எத்தனை பாழ் மனை கண்டனம்

நற்புறும் செல்வமோங்கு கற்பிட்டி யின்

நவிலொண்ணா தெங்கள் ஆடவர் செய்கையே

8. மோகவெறி

பல்லவி

மோக வெறியி னாலே
மோசம் வரும் கேளினிமேல்
மோகத்தினாலுலகில் பின்னடைந்தோர்
கோடியுண்டே

தொகையறா

ஆக முணராதவன் அறிவிலிகளென்பதை
அறிந்தேன் யான் உனையின்று (மோக)

துஷ்டா உன் கெட்ட காலம்
தூர நில்லு ஊரைச் சொல்லு
கஷ்ட முனக்கினி மேல்
கன்னி யென்னால் துயருறு பிணி

வேதாந்த நுட்பஞானம்,
விளங்கிடாத தொழும்பன் நீ
மதார் மரைக்காரன்பன்
மவுல் செய்கலாவுதீன் பால் (மோக)

9. தவவழி

(காம சுந்தர என்ற மெட்டு)

பல்லவி

தான வாழ்வின் பெருமை நம்பி

தகைமையாகி

தவ வழி விடாதருள் செய்யுமிறை

(தான)

தம்பம் நம்பும் பயலெனை

இன்பம் பெறத் துதியினிவை

தரு பவத்துறையினு வப்பகல

படிமிசை யுனதடி எனக்கருள்

(தான)

நெஞ்சமஞ்சம் பொழுதினி(ல்)

தஞ்சம் மிஞ்சம் கருணையே

(தான)

சரணம்

கோல மாயை காயத்தாலே

கொடுந்துயர மிகும் பயலே

அருங் கவலை யறபுரி வரமுற

(தான)

காலை மாலை யோக நிதி

கருதும் நெஞ்சிற்குறுதி வேண்டும்

கன முறு பயலே துயரவைகளும்

மனமழிபட மாட்சிமை உதவும்

மதாறு மரைக்காயர் துயரம்

பாரிலகல செய்கு அலாவுதீன்

(தான)

குறிப்புகள்

அகமது செய்யது, எம்.கே.,(1968)	முஸ்லீம் பாரம்பரியம்,
அரசு வெளியீடு,
கொழும்பு.
அப்துல் ரகுமான், (பதி), (1980)	குணங்குடியார் பாடற்
கோவை,
அகரம், சிவ கங்கை.
அப்துஸ்ஸமது, அ.ஸ., (1964)	முற்றத்து மல்லிகை,
பிறைப்பண்ணை,
அக்கரைப்பற்று.
அலாவுதீன் செய்கு, (1928)	நவவண்ணக் கீர்த்தனை,
கொழும்பு.
அனஸ், எம்.எஸ்.எம்., (1986)	ஏ.எம்.மதார்மரைக்காரின்
பணிகளில்
கல்வியும் சமூகமும்,
புத்தளம்.
ஆறுமுக நாவலர் (1915)	பால பாடம், சென்னை

- உவைஸ், ம.மு., (1965) ஞானச் செல்வர் குணங்
குடியார்,
யுனிவர்ஸல் பப்ளிஷர்ஸ்,
சென்னை.
- கமாலுத்தீன், எஸ்.எம்., (1979) பர்பரீன், கொழும்பு.
- கைலாசபதி, க., (1970) அடியும் முடியும், பாரி
நிலையம்,
சென்னை.
- (1979) ஒப்பியல் இலக்கியம், பாரி
நிலையம்,
சென்னை.
- (1986) ஈழத்து இலக்கிய
முன்னோடிகள், மக்கள்
வெளியீடு, சென்னை.
- முஸ்தபா, எம்.எம்., (1972) பக்கீர்ப் புலவர், இடம்
பெற்றிருப்பது : ம.
சற்குணம், (ஆசி.கள்)
சமூகஜோதி, சமாச
வெளியீடு, மன்னார்.
- சிவத்தம்பி, கா., (1978) ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கி
யம், தமிழ் புத்தகாலயம்,
சென்னை.
- சுப்பிரமணிய பிள்ளை, நா., (1979) தாயுமான சுவாமிகள்,
வரலாறும் நூலாராய்ச்சி
யும், சென்னை.

- சேதுப்பிள்ளை, ஆர்.பி., (1931) சிலப்பதிகார விளக்கம், சென்னை.
- நவநீத கிருட்டிணன், மா., (1976) "ஆற்றுப்படையும் வழி நடைச்சிந்தும்," இடம் பெற்றிருப்பது : ஆய்வுக் கோவைத் தொகுதி, மைசூர் இந்தியமொழிகள் மைய நிறுவன வெளியீடு.
- புதுமைப்பித்தன், (1947) "புரட்சிக் கவிதை", இடம் பெற்றிருப்பது: பா, முத்தையா (தொகு), புரட்சிக் கவிஞர், நாவலர் பதிப்பகம். சென்னை.
- புலோகசிங்கம், பொ., (1978) ஈழத்து இசுலாமிய இலக்கியம், இடம் பெற்றிருப்பது : ஏ.எம். நஹியா (ஆசி) ஸாஹிராக்கல்லூரி 85 வது ஆண்டு நிறைவு மலர், கொழும்பு.
- பெருமாள், ஏ.என்., (1972) தமிழர் இசை, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
- மயில்வாகனன், ஆ.வி., (1946) புலவராற்றுப்படை, யாழ்ப்பாணம்.
- ரகுநாதன், (1964) சமுதாய இலக்கியம், ஸ்டார்ப் பிரசுரம், சென்னை.

- ராதாகிருஷ்ணன், எஸ்., (1968) நம்பிக் கையின் மறு
மலர்ச்சி, மோ.ஸ்ரீ. செல்
லம் (மொ.பெ.) சமூக
நிலையம், சென்னை.
- வித்தியானந்தன், சு., (1964) மன்னார் நாட்டுப்பாடல்
கள், மன்னார்.
- வையாபுரிப்பிள்ளை, எஸ்., (1953) தமிழ் மறுமலர்ச்சி,
சென்னை.
- ஹஸன், எஸ்.எம்.ஏ., (1962) ஈழத்து முஸ்லீம் புலவர்,
வரலாறு, (கையெழுத்துப்
பிரதி), கண்டி.
- ஜெகந்நாதன், கி.வா., (1966) கவிபாடலாம், சிதம்பரம்.

* ★ *

பாடல்களையும் ஆதாரங்களையும் வழங்கியோர்

செய்கு அலாவுதீன் புலவரின் பாடல்களைச் சேகரிக்கும் முயற்சி 1978ல் ஆரம்பமாகியது. கல்பிட்டி, கரைத்தீவு, புத்தளம், மன்னார்ப் பகுதிவரை புலவரின் பாடல்கள் சிதறிக் கிடக்கின்றன. புலவரின் நூல்கள், பாடல்கள், வரலாற்றுக் குறிப்புகள் என்பன இவ்வூர்களுக்கு (மன்னார் தவிர) நேரடியாகச் சென்று பெறப்பட்டவையாகும்.

கரைத்தீவு : மதார்சாகிபு (70), நா.மு.காதர்சாகிபு மரைக்காயர், ஏ.ஆர்.எம். காசீம் (60) அப்துல் ஜபார், வெ.அலியார் மரைக்காயர் (75), நாகூரான் மகிதீன் பிச்சை (80), கோயாமுத்து மரைக்காயர் (75), ஹமீது ஹுஸைன் மரைக்காயர் (புலவரின் ஒரேமகன், 65), அப்துல் ரஸ்ஸாக், தலைமை ஆசிரியர் அஸ்ஸ் (55), தலைமை ஆசிரியர் ஹாலிது (55), வா.உதுமான் வெவ்வை (80)

புத்தளம் : வானொலிப் பாடகர் எம்.பி.எம்.லாஹிர் (50), மௌலவி ஏ.ஆர்.எம்.புவாத்(வட்டாரக் கல்வியதிகாரி, 50) மர்ஹூம் கே.வி.எம். அபுஸாலிஹூ (78) இளைப்பாறிய ஆசிரியர் அபுஹனிபா (60), அண்ணாவி அல்லாப் பிச்சை (85 புலவரின் சமகாலத்தவரும் நண்பரும்), பத்திரிகை நிர்வாகர் எஸ்.எஸ். எம். அப்பாஸ் (30), ஏ என்.எம். ஷாஜஹான் (முன்னாள் கல்வி அதிகாரி, 60)

- மன்னார்ப்பகுதி : ஏ.சி.கபூர், பி.ஏ., (சிறப்பு) (25) என்.பீ. அமீன் பி.ஏ., (சிறப்பு) (25) (மன்னார்ப்பகுதி யிலிருந்து வரலாற்றுக் குறிப்புக்களையும் பாடல்களையும் சேகரித்து உதவியவர்கள்)
- கரடிக்குழி : முஹம்மது காசீம்
- கொண்டச்சு : முஹம்மது சுல்தான், எஸ். காதர்சாஹிபு மரைக்கார்.
- சிலாவத்துறை : (முசலிப்பகுதி) முஸ்லீம் புராண விரிவுரையாளர், நெ.மு. ஹபீபு முஹம்மது மரைக்கார்.
- முசல்பிட்டி : கறுத்தப்பா மஸ்ஹூது (60)
- உடப்பு : க.முத்துத்தம்பி (இளைப்பாறிய தமிழாசிரியர், 75)
- நரக்களி : பி.எஸ். பிள்ளை (இளைப்பாறிய தமிழாசிரியர் (78)
- கல்பிட்டி : எம்.எம்.பி. செய்யிது அகமது (இளைப்பாறிய தலைமை ஆசிரியர், 60) எம். சித்தீக் (பர்ஹான்ஸ்)
- இஸ்மாயில்புரம் : பிச்சை இபுறாகீம் (75) (கோலாட்ட அண்ணாவி)

பொருளகராதி

அம்புயம்	—	தாமரை
அஞ்சனம்	—	கண்மை
அண்டர்	—	வானவர்
அத்துவிதம்	—	இரண்டற்றது
ஆகமம்	—	சமயநூல்கள்
ஆகம்	—	உடல், உள்ளம்
ஆக்கை	—	உடல்
ஆசு	—	குற்றம்
ஆசரித்தல்	—	வழிபடுதல்
ஆரணம்	—	மறை
ஆரணியம்	—	காடு
இகபரம்	—	இம்மை மறுமை
இருவினை	—	நல்வினை, தீவினை
இரணம்	—	உணவு
இயமம்	—	தகாததை நீக்குதல்
ஈடேற்றம்	—	விடுதலை
ஈறான	—	மரணம், முடிவு
உம்பர்	—	தேவர்
உந்தி	—	தொப்பூள்
ஊழி	—	உலக முடிவுக்காலம்
ஒன்னலர்	—	பகைவர்
ஓர்மை	—	துணிவு

கந்தம்	—	வாசனை
கத்தன்	—	கர்த்தன், தலைவன்
கதி	—	புகலிடம்
கரதலம்	—	கைத்தலம்
கறங்கு	—	காற்றாடி
கனகம்	—	பொன்
கலி	—	துன்பம், வறுமை
கழல்	—	பாதம்
கவிகை	—	கவிதல், குடை
கஞ்சம்	—	தாமரை
காந்தி	—	அழகு, ஒளி
காசினி	—	பூமி
காரணிகள்	—	அரசன், கடவுள்
காரணன்	—	அரசன், கடவுள்
காரணம்	—	மூலம், பரம்பொருள்
காரணர்	—	ஞான குரு
காரணக் குரு	—	ஞான குரு
கியாதி	—	புகழ்
கிருபை	—	அருள், இரக்கம்
குருசில்	—	தலைவன்
குருபதம்	—	சொர்க்கநிலை, மோட்சம்
கெடி	—	வல்லமை, செல்வாக்கு
கைமை	—	அமங்கலி, விதவை
கைமோசம்	—	செய்கைப் பிழை
கொண்டல்	—	மேகம்
கோது	—	உள்ளக்களிப்பு
சலி	—	அழகு, ஒளி
சதுமறை	—	சத்தியம், மெய்மை
சரநூல்	—	சரசாஸ்திரம்
சரம்	—	காற்று (சுவாசம்)

சரத்திநிலை	—	சுவாசநிலை
சர்தார்	—	தலைவர்
சரணம்	—	அர்ப்பணிப்பு
சரணாம்புயம்	—	பாதத்தாமரை
சங்கை	—	மதிப்பு
சதானந்தம்	—	நிரந்தர இன்பம்
சதுமாமறை	—	நால்வேதங்கள்
சன்னாசி	—	துறவி
சாகரம்	—	கடல்
சாலோகம்	—	கடவுளது உலகில்
		இருத்தல்
சாமீபம்	—	கடவுளுக்கு அண்மையி
		லிருத்தல்
சாரூபம்	—	கடவுள்வடிவாதல்
சாயுச்சயம்	—	பரம்பொருளோடு
		ஒன்றுதல்
சிற்பரவெளி	—	ஞானவெளி
சிற்சக்தி	—	ஞானசக்தி
சிறுமா	—	கண்மை
சீயம்	—	சிங்கம்
சீதம்	—	குளிர்ந்தநீர்
சீர்	—	அழகு
சுமுமுனை(சுழிமுனை)	—	நடுநாடி
சுகிர்தம்	—	நெய் (அமிர்தம்)
சூட்சி	—	நுட்பம்
சூட்சுமம்	—	மறைபொருள், நுட்பம்
சூத்திரம்	—	மறைபொருள், கருவி
		(அடிப்படை)

சேகரம்	—	சேகரித்து
செம் பொருள்	—	கடவுள்
சேவடி	—	சிவந்தபாதம்
சேமம்	—	நல்வாழ்வு
சேயிழை	—	பெண்
சைதன்யம்	—	பிரபஞ்ச ஆன்மா, அறிவு
தரளம்	—	முத்து
தராதலம்	—	பூமி
தரவழி	—	நடுத்தரம்
தம்பம்	—	பற்றுக்கோடு
தமியன்	—	அடியான், வறியன்
தற்பரன்	—	தானே பரம்பொருளா யுள்ளோன்
தண்டை	—	பாத ஆபரணம்
தயா	—	கிருபை, கருணை
தாது	—	மகரந்தம்
தாராதரம்	—	முகில்
தாதர்	—	தொண்டர்
தாதா	—	தந்தை, ஈகையாளன்
தாரணி	—	பூமி
தாபரித்தல்	—	பாதுகாத்தல்
திரி	—	சுழலுதல்
தீபரம்	—	தீவிரம்
தீர்க்கம்	—	நிச்சயம், திட்டம்

துடி	—	மேன்மை, வலி
துஞ்சும்	—	தங்கியிருக்கும்
துன்னும்	—	பொருந்திய
துங்கும்	—	பரிசுத்தம்
தூயாதி	—	தூய்மை முதலிய
தூலம்	—	புலப்பாடுடையது
நண்ணிய	—	விரும்பிய
நிரவி	—	பரவி
நுதல்	—	நெற்றி
நேமி	—	சக்கரம்
பதம்	—	அடி
பவம்	—	பாவம்
பவவினை	—	பாவவினை
படி	—	முறைமை, பூமி
பங்கயம்	—	தாமரை
பராபரம்	—	கடவுள்
பரன்	—	கடவுள்
பதம்	—	இடம்
பாதாரவிந்தம்	—	பாதத்தாமரை
பாடகம்	—	காற்சிலம்பு
பிரிசம்	—	பிரியம்
பிண்டம்	—	உடல்

புரத்தல்	—	காத்தல்
புன்மை	—	இழிநிலை
பூண்	—	அணி
பொற்பு	—	அழகு
போந்து	—	சென்று
போதம்	—	ஞானம்
போஜன்	—	செல்வன்
மகிதலம்	—	பூமி
மகிபர்	—	அரசர்
மன்னுதல்	—	தங்குதல்
மங்குல்	—	மேகம்
மன்	—	அரசன்
மஞ்சு	—	மேகம்
மருவு	—	கலந்திருத்தல்
மருள்	—	மயக்கம்
மரு	—	மணம்
மருகு	—	காட்டுமல்லி
மாண்	—	பெருமை
மாண் மணம்	—	கஸ்தூரி
மிகுளையர்	—	தோழியர்
முழு முதல்	—	கடவுள்
முருடு	—	மத்தளவகை
முளரி	—	தாமரை
முருந்து	—	வெண் முத்து
மௌவலன்	—	நற்குடிப் பிறந்தவன்

வரிசை	—	மேன்மை, சிறப்பு
வனசந்தனம்	—	அகில்
வனசம்	—	தாமரை
வழுத்துதல்	—	துதித்தல்
வல்வினை	—	தீய செயல்
வாரணம்	—	சங்கு, கடல்
வாரிதி	—	கடல்
வாதனை	—	வருத்தம்
விளரி	—	வெண்மை

அறபுப்பதங்கள்

அகதியத்து	—	ஒருமை நிலை
அசில்	—	மூலம்
அமல்	—	(நற்) செயல்
அர்ஷ்	—	(இறை) ஆட்சி பீடம்
அவுலியா	—	இறை நேசர்
அபிதாலிப்	—	நபிகளின் சிறிய தகப்பனார்
ஹலிமா	—	நபிகளுக்குப் பாலூட்டிய தாய்
ஆலம்	—	பிரபஞ்சம்
ஆலம் மலக்கூத்து	—	வானவர் உலகு
ஆலமுல் அறுவாகு	—	(பிறப்புக்கு முந்திய) உயிருலகு
ஆஷிக்(கு)	—	(இறை) காதல்
இல்லல்லாஹு	—	அல்லாஹ்வைத்தவிர
ஈமான்	—	இறைநம்பிக்கை
ஒலியுல்லா(வலியுல்லா)	—	அல்லாவின் நேசன்
எத்தீன் (யதீம்)	—	அனாதை
ஐனூல் யக்கீன்	—	தெளிவான உறுதி
கன்சுல் மகுபியா	—	மறைபொருளான புதையல்

கபுக	—	வில்லின் நுணி
குன் ஹுதாத்	—	மூலத்தின் மூலம்
குர்சு(குர்சீ)	—	(இறை) சிம்மாசனம்
குன்	—	இறைநாட்டம், ஆகுசு
குத்து	—	வலிமாருக் கெல்லாம் தலைவர்
குறைஷியர்	—	நபிகள் பிறந்த குலம்
குபிறு	—	இறை நிராகரிப்பு
குவலிது	—	கதீஜா நாயகி (நபிகளின் மனைவியின் தந்தை
கௌது	—	இரட்சிப்பவர்
சமதானி	—	தேவையற்றவர்
சமது	—	எவ்வித தேவையுமற்ற வனும் பிறர் தேவைகளை நிறைவேற்றுபவனும்.
தர்ஹா	—	ஞானியரின் அடக்க ஸ்தலம்
தாஹா	—	நபிகளைக் குறிக்கும்பெயர்
தாத்	—	சத்து, மூலப் பொருள்
தீன்	—	(இஸ்லாம்) மார்க்கம்
பாத்திஹா	—	குர்ஆனின் முதல் அத்தியாயம், நிகழ்ச்சியின் ஆரம்பம்
பீர்	—	(ஆன்மீகக்) குரு
பைத்து	—	பாடல்

ராத்திபு	- வழக்கமாக ஒதப்பட்டு வரும் பிரார்த்தனைத் தொகுப்பு
லாகூத்து	- சத்துப்பொருள்
றகுமான்	- அருளாளன்
றபியுலவ்வல்	- நபிகள் பிறந்த மாதம் (இஸ்லாமிய மாதங்களில் 3வது)
யெவ்முல்கியாம்	- மறுமை நாள்
ஹபீப்	- நண்பர்
ஹக்கன்	- இறைவன்
ஷெய்கு	- ஆன்மீகத் தலைவர்
ஜபறாத்து	- படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய சக்திகள்

453056

இந்நூலில்...

இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்துறையில் அண்மைக் காலமாக ஏற்பட்டுவரும் மறுமலர்ச்சி காரணமாக மறைந்து கொண்டிருக்கும் இலக்கியங்களுக்கு புத்துயிர் ஊட்டவும் புனர் நிர்மாணம் செய்யவும் இன்று பலர் முன்வருகின்றனர்.

இத்துறையில் புத்தளத்தைச் சேர்ந்த எம்.எஸ்.எம். அனஸ் அவர்களின் பணி சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியதொன்றாகும். அவர் இலங்கை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலே மெய்யியல் துறையில் முதுநிலை விரிவுரையாளராகப் பணி புரிந்து வருகிறார்.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டம்சங்களை ஆராய்வதில் நாட்டுப்புறவியல்ரீதியாக அவர்களின் வாழ்வியல், வழிபாடு, ஒழுக்கநெறி, கலை - இலக்கிய நெறி என்பனவற்றை ஆழமாக அவதானித்தல்வேண்டும் என்ற கருத்துடைய இவர் அண்மையில் புத்தளத்துக்கு அணித்தாக உள்ள கற்பிட்டி என்ற பகுதியில் வாழ்ந்த சைகு அலாவுதீன் என்று அழைக்கப்பெற்ற இளமையிலேயே கண்பார்வை இழந்த புலவரின் இலக்கியப் பணியை புனர் நிர்மாணஞ் செய்யும் தூய பணியை மேற் கொண்டார்.

தனிப்பாடல்களாகப் பெரும்பாலும் சிந்துகளாக உள்ள அவர்தம் படைப்புக்களை ஒன்று திரட்டுவதில் அவர் வெற்றிகண்டுள்ளார். அந்தப் பெருந் தொண்டின் பெறுபேறே இந்நூல்.

அத்தோடு அமையாது எம்.எஸ்.எம். அனஸ் அவர்கள் செய்கு அலாவுதீன் புலவரை இனங்காணு தற்கும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் அவரது இடத்தை ப... தளம், மன்னார், தமிழ்நாடு ப... ன்னணியை ஆதார மாகக் கொள்... டங்கிய பயன்மிக்க ஆய்வுரையை... ப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

453056

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்துறை, மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம், மதுரை.

பேராசிரியர்

ம. முகம்மது உவைஸ்